

ବିଭାଷିକାମୟ ମଙ୍ଗଳ ପାତ୍ରା

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ବିଭୀଷିକାନୟ
ମଙ୍ଗଳ ସ୍ବାଗତ

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ବିଭୀଷିକାନୟ

ବିଭୀଷିକାମୟ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା

ଲେଖକ :

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ଏମ୍. ଏସ୍. ସି.

ସହ-ସମ୍ପାଦକ, 'ସମାଜ'

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଭବନ, କଟକ-୧

ପ୍ରକାଶକ :

ବିଜୟ ଶଙ୍କର ପାତ୍ର

ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର

ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ-୫୫୩ ୦୦୭

ପ୍ରଚ୍ଛଦ : ଜାନେନ୍ଦ୍ର ରଥ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ :

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ—୧୯୯୫

ମୁଦ୍ରଣ :

ଗୁରୁପ୍ରସନ୍ନ ପ୍ରେସ୍

ଝୋଲସାହି (ନିଉ କଲୋନୀ), କଟକ-୧

BIBHISIKAMAYA MANGAL YATRA

by

Pramod Kumar Mohapatra, M. Sc.

Published by

Bijoy Shankar Patra

Orissa Book Store

Binod Behari, Cuttack-2

1st Edition : 1995

Price : Rs. 30/-

ISBN 81-7400-108-5

ପ୍ରାକ୍ ସୂଚନା

ବିଶ୍ୱବିକାମୟ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା ମୋର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜରେ ତ ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ ସଂଖ୍ୟା ସୀମିତ, ତା ଭିତରେ ଅଧିକ ମନୋରଞ୍ଜନଧର୍ମୀ ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ ଆଦୌ ନାହିଁ କହିଲେ ଦୁର୍ଘଟ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ ପିଲାଟି ଦିନରୁ କିଶୋର ଗୁପ୍ତସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଭଳି ଭାବେ ଏହି ପାଠ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଅନୁସନ୍ଧିତ କରେ ତାହା ଅନୁଭବ ହିଁ କଲୁନା କରିପାରିବ । ଅଧିକାଂଶ ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସରେ ଅନେକ କାଳ୍ପନିକ କଥାବସ୍ତୁକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ମଧ୍ୟରେ ଲେଖକ ଅବତାରଣା କରିଥାଏ ଯାହାକି ପାଠକଙ୍କୁ ଅଧିକ ଆମୋଦିତ କରିଥାଏ । ଅନେକ ପୁସ୍ତକରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ କାଳ୍ପନିକ ଆଗୁଆ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ମୋର ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ “କାମୋଡ଼ୋ ଦ୍ୱୀପର ଡ୍ରାଗନ୍” ଅନେକ ପାଠକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଅନେକ ମତାମତପୂର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ପାଇବା

ପରେ ସେହି ପାଠକମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଏଡ଼ାଇ ନପାରି ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଉପନ୍ୟାସ ଲେଖିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ହେଲା । ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସରେ କେତେକ କାଳ୍ପନିକ ଘଟଣା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବେ ରହିବ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ଉପନ୍ୟାସ ଭଳି ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ମୁଁ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ଘଟଣାବଳୀକୁ ନେଇ ସେଥିରେ କିଛିଟା କାଳ୍ପନିକ ଘଟଣା ସଂଯୋଗ କରିଛି । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଦଶନ୍ଧର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମାନବର ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସେହି ଯାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ରୂପରେଖ ମୁଖ୍ୟତଃ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ପୁସ୍ତକଟିକୁ ସରସ, ସୁନ୍ଦର ତଥା ମନୋରଞ୍ଜନଧର୍ମୀ କରିବାକୁ ଏଥିରେ କେତେକ କାଳ୍ପନିକ ତଥ୍ୟର ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି । ପୁସ୍ତକଟି ସାଧାରଣରେ ଆଦୃତ ହେଲେ ଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ ହେବ ।

ଇଟ୍ୟବସରରେ ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର୍ର ପରିଚାଳକ ବନ୍ଧୁ ବିଜୟବାବୁଙ୍କୁ ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ତାଙ୍କରି ତେଷ୍ଟା ଫଳରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ପାରିଲା । ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର୍ର ସ୍ଵତ୍ଵାଧିକାରୀ ମୋର ହୃଦ୍ଦେଶୀ ସନ୍ମାନନୀୟ ଗୋବିନ୍ଦବାବୁଙ୍କ ଦିଗ୍ଦର୍ଶନ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛି । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅବସରରେ ମୋର କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ମୋର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ପରି ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁପ୍ରସନ୍ନ ପ୍ରେସ୍ର ସ୍ଵତ୍ଵାଧିକାରୀ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରସନ୍ନ ବାବୁ ନିର୍ଭୁଲଭାବେ ମୁଦ୍ରଣ କରି ମୋତେ ଅନୁଗୃହୀତ କରାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ । ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ ପାଇଁ ସ୍ନେହର ଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ । ପୁସ୍ତକଟି ରଚନା

କାଳରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନସୂୟା ଓ ଜ୍ୟେଷ୍ଠା କନ୍ୟା ପ୍ରଜ୍ଞା ମୋତେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ଥ ।

ଶେଷରେ ମୋର ଅନ୍ୟ ପୁ ପ୍ରକାଶକୁ ଆଗ୍ରହର
ସହିତ ପଢ଼ି ଯେଉଁ ପାଠକମାନେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କର
ମୁଖ୍ୟବାନ ମତାମତ ଜଣାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି
ଅବସରରେ ଅନ୍ତରର ଗର୍ବର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ
କରୁଛି ।

ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅଗଷ୍ଟ ୧୫, ୧୯୯୫

ଏହି ଲେଖକଙ୍କଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲେଖପତ୍ର ସ୍ୱପ୍ନ

ବିଶ୍ୱ ବିପ୍ଳବ (ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ ଭାବେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପଦକ ପ୍ରାପ୍ତ)

ଉଦ୍ଭିଦର କିଏ କଣ ?
ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପୃଥିବୀ
ଓଡ଼ିଶାର ଔଷଧ ବୃକ୍ଷ
ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର ମାଳିକା (ମାଳିକା ସମ୍ପର୍କରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆଲୋଚନା)

କାମୋଡ଼ୋ ଦ୍ୱୀପର ଜ୍ରାଗନ (ବିଜ୍ଞାନ ଉପନ୍ୟାସ)
ଆଜର ଆମେରିକା (ଆମେରିକା ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ)
ଶତାବ୍ଦୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ କଥା
ଶତାବ୍ଦୀ ସାଧକ ('ସମାଜ' ସମ୍ପାଦକ ଡକ୍ଟର ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ ଜୀବନ)
ଗୁଲ୍ ଯିବା ଆମେରିକା (ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସରସ ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ) ,
ଭାଗବତ ଟୁଙ୍ଗୀରେ ସନ୍ଧ୍ୟା
ଗଛ ବଞ୍ଚିଲେ ଆମେ ବଞ୍ଚିବା
ଆମ ପରିବେଶ (ଅନୁବାଦ)
ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ବିଜ୍ଞାନ
ବିଶ୍ୱଶିକ୍ଷାମୟ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା
ଆଜର ବିଜ୍ଞାନ (ଯନ୍ତ୍ରସ୍ଥ)
ଏକୋଇଣିଶନ୍ତ ମସିହାର ପୃଥିବୀ (ଯନ୍ତ୍ରସ୍ଥ) -
ଜୀବଜଗତର ବିପ୍ଳବ

ଯୋଗାଯୋଗ :

ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର, କଟକ-୨ ଏବଂ ଲେଖକ

ସୂଚୀପତ୍ର

ଫୋରଡ଼ା ସାଗର ବେଳାରେ ଶେଷ ରାତ୍ର ॥	୧ ॥
ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଦ ॥	୧୧ ॥
ଉତ୍ତରପତ୍ର ॥	୧୫ ॥
ପ୍ରଥମ ସ୍ଳୋଗନ୍ ॥	୨୫ ॥
ବିଭାଷିକାମୟ ମଙ୍ଗଳ ॥	୨୮ ॥
ଯାହା ଯୋଜନା ॥	୩୭ ॥
ମହାକାଶ ଦର୍ଶନ ॥	୫୦ ॥
ଆଗରେ ବିପତ୍ତି ॥	୫୮ ॥
କ୍ଷୀପସୁଲକୁ ଛଡ଼ାଗଲା ॥	୬୨ ॥
ମହାକାଶ ଦାନବର ଆବିର୍ଭାବ ॥	୬୪ ॥
ଅନ୍ଧକାରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ॥	୭୧ ॥
ପୃଥିବୀରେ ଆଲୋଡ଼ନ ॥	୭୫ ॥
ଆଗରେ ମଙ୍ଗଳ ॥	୮୦ ॥
ମଙ୍ଗଳ ଦର୍ଶନ ॥	୮୫ ॥
ବିଭାଷିକାର କ'ଣ ଅନ୍ତ ନାହିଁ ॥	୮୯ ॥
ଡିମୋସ୍ ଓ ଫୋବସ୍ ॥	୯୭ ॥
ଡିମୋସ୍‌ରେ ମାନବର ପାଦଚିହ୍ନ ॥	୧୦୨ ॥
ମଙ୍ଗଳଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଦ ॥	୧୦୭ ॥
ଅନ୍ତିମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ॥	୧୦୯ ॥
ଶେଷ ବିପତ୍ତି ॥	୧୧୦ ॥
ପୃଥିବୀରେ ଆନନ୍ଦ ॥	୧୧୨ ॥

ଶେଷରେ ମଙ୍ଗଳ ଯାହା ॥ ୧୧୪ ॥
 ପରାକଟ ମଙ୍ଗଳ ॥ ୧୧୬ ॥
 ଉମୋସ୍ତୁ ମୋହଭଜ ॥ ୧୨୦ ॥
 ପ୍ରଜ୍ଞାବର୍ତ୍ତନ ॥ ୧୨୪ ॥
 ଆଗରେ ନୀଳଗ୍ରହ ॥ ୧୨୭ ॥
 ଶେଷଯାହା ॥ ୧୩୧ ॥
 ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧନା ॥ ୧୩୩ ॥

ଫ୍ଲୋରିଡା ସାଗରବେଳାରେ

ଶେଷରାଞ୍ଚ

ଫ୍ଲୋରିଡାର ନିର୍ଜୀବ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପକୂଳରେ ଲହଡ଼ି ଭାଙ୍ଗୁଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ ମହାସାଗରର ଉତୁଙ୍ଗ ଜଳରଣି । ସ୍ଥଳଭାଗ ଆଡ଼କୁ ଡମେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ଜୁଆରଆସମୁଦ୍ର । ମାଳ ଜଳରଣିରେ ରସିର ଶୁଭ୍ର ଶୀତଳ ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକ ବଙ୍କୁରିତ ହୋଇପଡ଼ି ଏକ ଶାନ୍ତ, ଶୀତଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଆକାଶରେ ଶୁଭ୍ରଫସ୍ତ ଶୀତଳ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର । ଦୂର ଆକାଶରେ ଅଗଣିତ ନକ୍ଷତ୍ରମାଳା । ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ କେପ୍ କେନେଡ଼ି ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ବୃହତ୍‌କାୟ କୋଠା ଘରେ ଜଳୁଛି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମାୟୁନ ଧଳର ପୁଞ୍ଜି ଭୂତ ଆଲୋକମାଳା । ଏହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକର ସୂଡ଼ଙ୍ଗ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଆଲୋକ ତା' ଭୂଲନାରେ ସତେ ସେପରି ନିରସ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ।

ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ଭାବେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଧୀର ପଦରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ । ମନ ଭିତରେ ଆଜି ତାଙ୍କର ଅନେକ ଚିନ୍ତା । ସତେ ସେପରି ଚିନ୍ତାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ଦୂର ଆକାଶରେ ଦେଖା ଦେଉଛି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ରକ୍ତିମ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ । ସେ ଯିବେ ପ୍ରଥମେ ଏକାଧିକ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ନେଇ ନୂତନ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ମହାକାଶ ଯାନରେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ଆରମ୍ଭ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଅଭିଯାନ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ନରମ୍ୟାନ ଏକାଧିକବାର ଚନ୍ଦ୍ରଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠର

ଅଧିକାଂଶ ବିରାଟକାୟ ମାନବମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ବେଶ୍ ଧୂଳିକା ।
 ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠର ଜଳବାୟୁ, ପଲମୁଳ, ଶାଢ୍ୟ, ଯବୋପରି ଚନ୍ଦ୍ରଭୂମିରେ
 ଉଠୁଥିବା ସବୁଜ ଶ୍ୟାମଳ ଉଦ୍ଭିଦଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କୁ ବହୁବାର ଆମୋଦିତ
 କରିଛି । ମାତ୍ର ଏଥରର ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସେ ଏତେ ହତୋତ୍ସାହିତ
 କାହିଁକି ? ଘର୍ବନିଶ୍ୱାସ ଗୁଡ଼ିକ ଦୂରଗାନ୍ଧି ଯନ୍ତ୍ରରେ ପୁଣି ଅରେ ଶୁଣିଲେ
 ନରମ୍ୟାନ ମଙ୍ଗଳ ଆଡ଼େ । ତାଙ୍କୁ ଜଣାଗଲା ଯେତେ ଯେପରି ମଙ୍ଗଳ
 ପୃଷ୍ଠଠାରୁ ଅଧିକ ରକ୍ତିମ ହୋଇଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି ଶୀଘ୍ର ତା
 ବନ୍ଧରେ ପଡ଼ାପଣ କରିବାକୁ । ଅସ୍ଥିର ପାଦରେ ବୁଲୁଥିଲେ
 ନରମ୍ୟାନ । ହଠାତ୍ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ା ଉତ୍ତ୍ରେପପଣ କେନ୍ଦ୍ରର ସମୟ ସୂଚକ
 ର୍ୟାଡ଼ର ଚକ୍ରାର କରି ଉଠିଲା । ଆଗରେ ପୃଷ୍ଠିମାନେ ଉତ୍ତପ୍ଳିତ
 ଝଟିଯିଆରକାରୀ ଅଲେଖିକ ମହାସାଗର । କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତ୍ରେପପଣ
 କେନ୍ଦ୍ରର ଆଲୋକମାଳା ଓ ନିକଟରେ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାର ଆଲୋକ

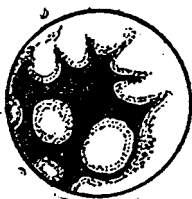

[ଦୃଶ୍ୟ]

ବିଶ୍ୱାସିତ ଉଡ଼ୁଳ ସହର । ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାସ୍ଥିତ ବିରାଟକାୟ ୮୬ ମହଲ
 ବିଶିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଟେଟ ବିଲଡ଼ିଙ୍ଗର ଉପରି ଭାଗରେ ଜଡ଼ୁଥିବା ନାଲି

ଆଲୋକକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ତା ନିକଟରେ ଗୀର୍ଜାଘର ଓ
ସହରର ଗୁଳରକ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଡାଉନ ଟାଉନ ଏରିଆ । ମ୍ୟାଙ୍କଡୋନାଲଡ୍
ହୋଟେଲରେ ଖେଳୁଲୁଛି ଗତିଶୀଳ ଆଲୋକମାଳାର ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ
ଲେଖା ସବୁ । ମାତ୍ର ଏସବୁ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାରୁଆ ଲାଗୁଥିଲା । ବହୁ-
ବାର ମହାକାଶ ଅଭିଯାନରେ ଯାଇ ସେଠାକାର ଅବସ୍ଥା ସହ ଅଭ୍ୟସ୍ତ
ହୋଇ ଫେରିବା ପରେ ପୃଥିବୀର ଯେ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ ନିଶ୍ଚୟ ଖାସ୍-
ଛଡ଼ା ଲାଗିବ । ମନେ ମନେ ମଙ୍ଗଳର ଶୀତ ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ
କଳନା କରୁଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ ଓ ମନ ଭିତରେ ପୃଥିବୀର ଅବସ୍ଥା
ସହିତ ତୁଳନା କରି ରୁଲିଥିଲେ ।

ମଙ୍ଗଳ ହିଁ ଅକଳନ୍ତି ରହୁର
ଭରପୂର ଭଣ୍ଡାର ଘର । ବିଜ୍ଞାନ ଓ
କାରିଗରୀ ବିଦ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଏହି
ଗ୍ରହକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା
ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀ
ଆଖିନା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ମହାଶୂନ୍ୟ ଦେଇ ଆସୁଥିବା
ରଶ୍ମି ଓ ଉତ୍ତପ୍ତକୁ ଏହି କୋଷ
ଗ୍ରହଣ କରି ଏଥିରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବା
ପ୍ରଭୃତି ଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳକୁ ଅଧିକ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ
ହେବ । ସବୋପରି ଏହି ଗ୍ରହକୁ ମଣିଷର ବାସୋପଯୋଗୀ କରିବାକୁ
ହେବ ।

[ମଙ୍ଗଳ]

ଏବେ ପୃଥିବୀରେ କ୍ରମେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବାରେ
ଲାଗିଛି । ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି, ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ, ଉତ୍ତପ୍ତ ବୃଦ୍ଧି,
ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦର ବିଲେପ ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ମାନବଙ୍କୁ
ପୃଥିବୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିକଳ ଗ୍ରହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ
ହେବ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ମଙ୍ଗଳ ହିଁ ମାନବପରି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ବାସପଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଗ୍ରହରେ ଜୀବନ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଜ୍ଞାତରେ ରହିଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମିଳି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅଣ୍ଡା ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଉତ୍ତପ୍ତ କରିଯାଇ ଓ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଜମି ରହିଥିବା ବରଫକୁ ଜଳରେ ପରିଣତ କରି ଏହାକୁ ମଣିଷର ବାସପଯୋଗୀ କରିଦେଇପାରିବ । ଏହି ଗ୍ରହର ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଯାଇ ପାରିବ ।

ଆମେରିକାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଥିଓନଟୁନ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୋଫରମାନେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହକୁ ମଣିଷ ବହିନ ଯାନ ପଠାଯାଇ ଏହାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର କ୍ଲୋରୋଫ୍ଲୋରୋକାର୍ବନ ବାଷ୍ପ ଛୁଡ଼ିଦେବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ଏହି ବାଷ୍ପ ପଡ଼ିବ ଏହାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ତାପମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ବରଫ ତରଳ ଜଳରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେବ ଓ ଗ୍ରହ ସାରା ଜଳ ମାଡ଼ିଯାଇ ସାଗର ମହାସାଗର ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ସବୁଜ ବୃକ୍ଷଲତା ଜନ୍ମଲଭ କରିବେ । ଏଠାରେ ଶୁଦ୍ର ଅଣୁଜୀବକୁ ଛଡ଼ାଯାଇ ଅଧିକ ଯବନାରଜାନ ଉତ୍ପାଦନ କରିଯାଇ ପାରିବ ଓ ଉଦ୍ଭିଦ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ ଅମ୍ଳଜାନ ପରିମାଣ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିବ । ବରଫାବୃତ୍ତ ଅଣ୍ଡା ମଙ୍ଗଳର ପୃଷ୍ଠ ଶୁଷ୍କ ଓ ଓଦାଳିଆ ହୋଇ ମାନବ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସେବରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇପାରିବ ।

ମାତ୍ର ପୃଥିବୀ ପରି ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି କମ୍ ଥିବାରୁ ଓ ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ କମ୍ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ତପ ପାଉଥିବାରୁ ହୁଏତ ଏଥିପାଇଁ ମାନବର ବସତି ସ୍ଥାପନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେତେକ ଅସୁବିଧା ଦେଖା ଦେଇପାରେ । ମାତ୍ର ଉଦ୍ଭିଷ୍ଟତରେ ଯେତେବେଳେ କ୍ଷମେ ପୃଥିବୀ ଅନେକ ସମସ୍ୟାରେ ଭାରହୀନ ହୋଇ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ହୁଏତ ମଙ୍ଗଳହିଁ ଆମପାଇଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଗ୍ରହରୂପେ ବିବେଚିତ ହୋଇପାରିବ ।

ମାସ ଏତେ ଦୂରରେ ରହିଥିବା ଏହି ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠକୁ ମାନବର ଯାତ୍ରା ଏକ କଠିନ ବ୍ୟାପାର । ଏଥିପାଇଁ ଧର୍ଯ୍ୟ, ଶୀଘ୍ର ଓ ନିଷ୍ଠାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏଠାରେ ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରି ସେହି ଶକ୍ତିରୁ ଗାଡ଼ି ଚାଲିନାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ହେବ । ରକ୍ତିମ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠ ଓ ଶକ୍ତି ଶକଟରେ ଜର୍ଜରିତ ଅନ୍ଧାରୁଆ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ମନେ ମନେ ଭୁଲନା କରୁଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖି ଏହି ଯାତ୍ରାର ସଫଳତା ଉପରେ । ଅନ୍ୟମନସ୍କ ଭାବେ ସେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲେ ଉତ୍ତପ୍ତପଣ ତଥା ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ନିକଟକୁ । ଯଦି ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସଫଳ ହୁଏ ତେବେ ସାର୍ବ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କେତେ ବଡ଼ ସଫଳତା । ଆଗରେ ଆଉ ମାସ ଗୋଟିଏ ଦିନ । ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ କଠୋର ଅଭ୍ୟାସ, ଗଡ଼ କେତେ ମାସ ଧରି ଏହିଠାରେ ଚାଲିଛି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ମଙ୍ଗଳକୁ ଯାଉଥିବା ୭ ଜଣ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ୨ ଜଣ ମହିଳା ଓ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ୫ ଜଣ ଲୋକ । ଗତ ଏକ ବର୍ଷ ଧରି ସେମାନେ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ଓ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଜଳବାୟୁ ଉପରେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ତାଲିମ ନେଉଛନ୍ତି । କଠୋର ତାଲିମ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ କାମ କରିବାକୁ ହୋଇଛି । ଜୀବନ ମରଣର ସମସ୍ୟା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରେ ବିପଦ । ପୃଥିବୀପରି ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ପୃଷ୍ଠ ଗ୍ରହରୁ ଏକ କ୍ଷୀଣ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠକୁ ଯିବାବେଳେ ତଥା ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଯାନରେ ଯାଉଥିବା ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ୩ ଜଣ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମହାକାଶ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ।

ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଯେତେକ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଯାନ ଚାଲିବା ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଉପରେ । ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ

ତାଙ୍କ ଆଗରେ ବିପଦ ରହିଛି । ସେଇଥିପାଇଁ ସେ ୭ ଜଣଙ୍କ ଜୀବନ ସହିତ ଏହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିବାକୁ ରାଜି ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରି ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞତା ସମ୍ପନ୍ନ ଗୁଳକଙ୍କ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରୀବାହି ମହାକାଶ ଯାନକୁ ଆଉ କିଏ ବା ଚଳାଇପାରିବ ? ଏଥିପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ବୈଠକରେ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନାମକୁ ସମସ୍ତ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନୋନୀତ କଲେ । ତାଙ୍କର ସହକାରୀ ଭାବେ ରହିଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ । ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାବେଳେ ଅନେକ ସମୟରେ ଅଦେଶୀ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏସବୁ ବିପଦକୁ ମହାକାଶଯାନର ଗୁଳକଙ୍କ ଭରିତ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଟିକିଏ ବେତୁପିଆର ହେଲେ ମହାଶୂନ୍ୟର ଅନନ୍ତ, ଅସୀମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚରକାଳ ପାଇଁ ମହାକାଶଯାନ ସହ ସମସ୍ତ ଆବେଷ୍ଟା ଲାଜ ହୋଇଯିବା କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ନରମ୍ୟାନ ଭାବୁଥିଲେ ନିଜେ ମାତ୍ର ଜଣ ସାଥୀଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ଅଲଗା କଥା ମାତ୍ର ଏବେ ୭ ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ଜୀବନ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । କଠିନ ତାଲିମ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ନରମ୍ୟାନ ଘଣ୍ଟିକିଆ ଛୁଟିପାଇ ପୃଥିବୀ ମାଟିରେ ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ମାଳ ଆଶଲୁଣ୍ଠିକର ଲବଣାକ୍ତ ଜଳକୁ ହାତରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଆଗେଇଲେ ଉତ୍ତରୋପରି କେନ୍ଦ୍ର ସନ୍ଧିକଟ ଗବେଷଣାଗାର ନିକଟକୁ ।

ଆସନ୍ତା କାଲି ପ୍ରାତଃକାଳରୁ ତାଙ୍କୁ ବିରାଟକାୟ ମହାକାଶଯାନ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ । ପୃଥିବୀରୁ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯାହାର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ସରିଥାଏ । ନିକଟରେ ବିରାଟକାୟ ରକେଟ “କାନବେର” । ୧୦ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବ କୋଠାର ଉଚ୍ଚତାଠାରୁ ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ଅଧିକ । ରକେଟର ଶେଷ ଭାଗରେ ସଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଛି ମହାକାଶଯାନ । ତାକୁ ସଫୋଗ କରି ତଳକୁ ଲମ୍ବ ରହିଛି ବହୁ ବିଶ୍ଳେଷକ ପଦାର୍ଥ । ଯାହାକି ଏହି ଯାନକୁ ଅଗ୍ନି ସଫୋଗମାତ୍ରେ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଅନନ୍ତ ମହାଶୂନ୍ୟ ଭିତରକୁ ଉଠାଇ ନେବ । ଶେଷ

ପର୍ଯ୍ୟାୟର ପରୀକ୍ଷାରେ ଲାଗିଥିଲେ ବହୁ ବୃକ୍ଷିଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ଯାନ ନିକଟକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି ସମଜ୍ଞତା ବୃକ୍ଷିଷ୍ଟ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଲିଫ୍ଟ । ଏହି ଲିଫ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟରେ ମହାକାଶଯାନମାନେ ତଳୁ ମହାକାଶଯାନର ଦ୍ୱାର ଦେଶ ଯାଏ ଯାଇ ପାରିବେ ।

ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଗବେଷଣାଗାରର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ ନରମ୍ୟାନ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ା ଉପକୂଳର ବାଲୁକା-ରଶ୍ମିପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁଠାଏ ମାଟି ଉଠାଇ ନେଇ ମୁଣ୍ଡରେ ମାରିଲେ । ଏହି ତାଙ୍କର ପୃଥିବୀ ସହିତ ଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ପୁଣି ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରୁ ଫେରିଆସିବା ଯାଏ । ବାଲୁକାରଶ୍ମିକୁ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ କରି ଆଗେଇଲେ ଗବେଷଣାଗାରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ।

ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ୨ ଫୁଟ ଦୂରରେ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଅଟୋମେଟିକ୍ ଦ୍ୱାର ଆପଣା ଛୁଏ ଖୋଲିଗଲା । ନରମ୍ୟାନ ନରମ ପତ୍ତମ ବିଛା କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ପାଦ ପକାଇବା ମାତ୍ରେ ଏହା ଆପଣା ଛୁଏ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ୧୦ ଫୁଟ ଯିବା ପରେ ଗବେଷଣାଗାରର ମୁଖ୍ୟଫାଟକ । ଏଠାକାର ଦ୍ୱାର କିନ୍ତୁ ଆପଣାରୁ ଖୋଲିଲା ନାହିଁ । ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ଛୋଟଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ ନରମ୍ୟାନ ଏକ ନମ୍ବର ଲାଗିତ କାର୍ଡ୍ ପକାଇ ଦେଲେ । ୨୩ ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ଏହି ଦ୍ୱାର ଆପଣାରୁ ଖୋଲିଗଲା । ନରମ୍ୟାନ ଆଗେଇଲେ । ଏହି ସବୁ ଦ୍ୱାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଭାବେ ନିର୍ମିତ । କେତେ ଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନମ୍ବରଧାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ୧୦ଟା । କର୍ମସୂତ୍ରର ଆମେରିକୀୟ ନଗରୀ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାର ଉତ୍କଳ ଗଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର କୌଣସି ଟିକିଏ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ଉତ୍ତମପ୍ରାୟ କେନ୍ଦ୍ରର ଗବେଷଣାଗାର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଏଠାକାର ସମସ୍ତ କର୍ମସୂତ୍ର, ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ କର୍ମଚାରୀ । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ମହାକାଶଯାନର

ସଫଳତା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସୁକ । ଏହା ହିଁ ହେବ ପୃଥିବୀବାସ ବିଜ୍ଞାନୀ ମାନବ ପାଇଁ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସଫଳ ମାଲଲ ଶୁଣ । ନରମ୍ୟାନ ପଶୁ ପଶୁ ଆଲୋଚନା କଷ୍ଟର ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇଲେ । କୋ-ପାଇଲଟ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ । ଆଜି ରାତିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ ବୈଠକ । ବରଷ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ବିଶେଷଜ୍ଞ ଓ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ମିଳନା କଷ୍ଟ ଭରପୂର ।

ସନ୍ମିଳନା ସତେ ଯେପରି ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା । ଆମେରିକା ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜେମସ୍ ଏଡ଼ମ୍ବ୍ଲାର୍ଡ ପ୍ରଥମେ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରି ତାଙ୍କର ଅଘାତର ଅଭିଜ୍ଞତାର ଗୁଣାବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଅଘାତରେ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଯାନ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ଏକ ବିଶାଳ ଘୃଷ୍ଣୀୟମାନ ପଦାର୍ଥ ସହିତ ଯାନର ନିଶ୍ଚିତ ସଂଘର୍ଷରୁ କିପରି ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ବିଚକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତରୁ ଯାନଟି ରକ୍ଷା ପାଇ ଯାଇଥିଲା ଓ ସାମାନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ୫ଟି ମୂଲ୍ୟବାନ ଜୀବନ କେବଳ ତାଙ୍କର ଯୋଗୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିଥିଲା, ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶସ୍ତି ସୂଚକ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ଜେମସ୍ ଏଡ଼ମ୍ବ୍ଲାର୍ଡ । ଏଥରର ଯାତ୍ରା ପୃଥିବୀର ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୃଷ୍ଠାକ୍ଷରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବା ସହିତ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠକୁ ଶ୍ୟାମଳ, ସମୃଦ୍ଧ କରିବାରେ ଓ ଏହାକୁ ଏକ ନିକଟ ଆତ୍ମୀୟଭାବେ ପରିଚିତ କରି-ପାରିବ ବୋଲି ସେ ଆଶାପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ଡିରେକ୍ଟର ଡକ୍ଟର ଡ୍ରୁଲିଞ୍ଜିନ, ବରଷ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରିଚାର୍ଡ ହିଲ ପ୍ରମୁଖ ଭାଷଣ ଦେଇ ଏହି ଯାତ୍ରା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେବ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଫୁଟି ଉଠିଲା ବିଶିଷ୍ଟ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଉପରେ ।

ନରମ୍ୟାନ ! ମହାକାଶଯାତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜିଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି । ବୟସ ୫୮ ବର୍ଷ । ପିଲାଦିନୁ ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ତାଙ୍କର ଏକ ନିଶା । କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଛେଇଯିବା ତାଙ୍କ ଭାବ୍ୟରେ ଘଟି ନାହିଁ । ୨୩ ଥର ମହାକାଶଯାନ ଚଳାଇ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବାରେ ସେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କର ୪ର୍ଥ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା । ଜୀବନରେ ଅନେକ ଦୁଃସାହସିକ ଯାତ୍ରାବେଳେ ମୃତ୍ୟୁର ଖୁବ୍ ନିକଟ-ବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଗରଭ, ଭରିତ ବରୁରଗିକ୍ତି ତଥା ନିଷ୍ଠା ବଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ଶେଷରେ ତାଙ୍କଠାର ଦୂରେଇ ଯାଇଛି, ହାର ମାନିଛି । ସମସ୍ତ ମହାକାଶଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କଲେ ନରମ୍ୟାନ । ବିପଦ ଆସିଲେ ହଠାତ୍ ଶଙ୍କାଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କଲେ । ସେହିନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏକାଠି ଭେଜନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ତା'ପରଦିନଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଉତ୍ତ୍ରେପଣ ସମୟର ୨୪ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯାନ ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଓ ମହାକାଶଯାନ ମଧ୍ୟରେ ରହି ସେଠାକାର ଅବସ୍ଥା ସହ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ହେବ । ଶେଷଥର ପାଇଁ ସବୁ ଯାତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟସ୍ପୃହନ, ପରିବାରଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଟେଲିଫୋନ ଯୋଗେ ବାଣୀଲାପ କରୁଥିଲେ । କେତେକଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ । କେତେକ ଅଜଣା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅବଲୋକନ ପାଇଁ ତପ୍ତ । ନରମ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ୟାଟସିଙ୍କଠାରୁ ଟେଲିଫୋନ କରି ଶେଷ ବାଣୀ ଲାପ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ଏକ ପୁରୁଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଭେଣୁ ସେ ସେତେଟା ବିଚଳିତ ନିଜ ପାଇଁ ନଥିଲେ, ମାତ୍ର ଅନେକ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ବାୟୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିବାରୁ ସେ ଅନେକ ସମୟରେ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ । ମହାକାଶ ଯାନକୁ ଚଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ ହେବ ।

କାରଣ ଏହାପରେ ହୁଏତ ନିଶ୍ଚୟନ ଯାଏ ତାକୁ ଆଉ ବିଶ୍ରାମ ମିଳିବ
 ନାହିଁ । ନିଜର କ୍ୟାବିନ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନରମ୍ୟାନ । ୩ ପୁଅ
 ଉଇଡାର ଭୂଳାଦିଆ ଆରମ୍ଭଦାୟକ ବଛଣାରେ ଗଡ଼ି ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ
 ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବୁଜି ହୋଇ ଆସିଲା । ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ଦିଗ୍ଘା ବିଶ୍ରାମ ପରେ
 ତାକୁ ଉଠି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ହେବ ଓ ରାତି ଟା ପୁରା ମହାକାଶ
 ଯାନ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଦ

ଗବେଷଣାଗାରର ବରଷିତ ସାଇରନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଫଟାଇ
 ଚକ୍ରାର କରି ଉଠିଲ ଠିକ୍ ରାତି ୩ଟା ବେଳେ । ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଅବସ
 ଦେହର କାନ ପରଦାକୁ ଏହି ଶବ୍ଦ ଥରାଇ ଦେଲା । ନରମ୍ୟାନ ଶେଷ
 ଗୁଡ଼ି ନିଷ୍କର୍ମି ଯାରିବାକୁ ଟଏଲେଟ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ଜୁନମାସର
 ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସକାଳ । ଆମେରିକାର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାରେ
 ସେତେବେଳେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତ୍ନ । ଉତ୍ତପ ପ୍ରାୟ ୧୫।୧୫° ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ୍ ।
 ବର୍ଷକ ଭିତରେ ଏହି ସମୟ ସବୁଠାରୁ ଆରମ୍ଭଦାୟକ । ଅନ୍ୟ
 ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ଥଣ୍ଡା, ବରଫାପାତ, ଉତ୍ତପ ବହୁତ କମ୍ ।
 ପାହାନ୍ତିଆ ସେତେବେଳେଯାଏ ଆସି ନାହିଁ । ନିସ୍ତବଧ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ା ସହର
 ଶୋଇଛି ରାତି ପାହାନ୍ତିକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି । ସ୍ୱଚ୍ଛ କାଚ ବାତାୟନ
 ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଅଶାନ୍ତ ଆଖିଲୁଣ୍ଟି କି ସାତରବେଳାର ଅଥୟ ଲହଡ଼ି
 ଉପକଳକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଶୀତତାପ
 ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ମାଗର କୁଳର ଗର୍ଜନ ଶୁଭ୍ରନାହିଁ ।
 ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର ଆକାଶରେ ଉଜ୍ଜଳ ଚନ୍ଦ୍ରମା । ଦିଗବଳୟ ଆଡ଼କୁ
 ହମେ ଆଗେଇ ଯାଉଥିବା ଚନ୍ଦ୍ରରଶ୍ମି ସାଗର ଜଳରେ ଖର୍ଜକସାବେ
 ପଡ଼ି ବେଳେ ବେଳେ ଏହାର ତରଙ୍ଗାୟିତ ଲହରୀ ଉପରେ ସୁନେଲି
 ଚିକ୍ ଚିକ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।

ଗରମ ପାଣି ଖୋଲିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ଫୁଟନ୍ତା ପାଣି ଭିତରେ
 ଥଣ୍ଡା ପାଣି ମିଶାଇବାକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ କଳ ଖୋଲି ଗାଧୋଇବେ । ପାଣିକୁ
 ସାମାନ୍ୟ ଗରମ କଲେ ଓ ସ୍ନାନାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କଲେ । ହାତରେ
 ଅଧିକ ସମୟ ନାହିଁ । ଠିକ୍ ୪ଟା ବେଳେ ଯାଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ
 ହେବ ଯାହା କାଉଣ୍ଟରରେ । ଅଧଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ସବୁ କାମ ଶେଷ ।

ବାତାୟନ ଦେଇ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ ନରମ୍ୟାନ ଦିଗବଳୟ ଉପରେ ଉଠି ମାରୁଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର ଆଡ଼କୁ । ମଙ୍ଗଳକୁ ଚାହିଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । କୁହୁଡ଼ି ଦେଇ ଦିଗବଳୟରେ ଉଡ଼ି ବୁଲିଲେଣି କେତେକ ପାହାନ୍ତିଆ ପକ୍ଷୀ । ବସ୍ତାରେ ଯୁଏତ ମଙ୍ଗଳ ସହିତ ଦନିଷ୍ଠତା ବଢ଼ିବ ଓ ଏହା କ୍ଷମେ ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେବ । ତାର ରକ୍ତିମ ରୂପ ସମ୍ଭାରକୁ ଦେଖିବାକୁ ତାଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ଦିନରୁ ରହି ଆସିଛି ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ, ଉଦ୍ଦୀପନା ।

ଠିକ୍ ୪ଟା ବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ପୃଥ୍ବୀରୁ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀ, କୋ-ପାଇଲଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ମୋଟାକ ଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ରହିଛି ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଏକ ବିରାଟକାୟ ମାନ-ଚିତ୍ର । ଉତ୍କଳ ଅଲେକରେ ସନ୍ଧିବେଶିତ ଏହି ଚିତ୍ର ଏତେ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଛି ଯେ ସତେ ଯେପରି ଏହା ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ରକ୍ତିମ ମାଟି, ବାଲି, ଶିଳା ଏହିପରି ମନେ ହେଉଛି, ନିକଟରେ ବିରାଟକାୟ ମୃତ ମହାସାଗର । ଏହାର ନାମ ମହାସାଗର କିନ୍ତୁ ବୁଝାଏ ପାଣି ଏଠାରେ ନାହିଁ । ବିରାଟ ଖାଲର ଏକ ଅଂଶ, ତଳ ଅଞ୍ଚଳ ଠିକ୍ ଭାବେ ଉପରୁ ଜଣାପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଏହାର ଗଭୀରତା ୪୦ ଫୁଟର ଅଧିକ । ନିକଟରେ ଅନେକ ଗ୍ରେଟବଡ଼ ଗର୍ଭ ଓ ଏହା ମଝିରେ ମଝିରେ ସମତଳ ଶଯ୍ୟା । ବାଲୁକା, ଶିଷତ ନାଲିଆ ପଥରରେ ପୂରି ରହିଥିବା ଏହି ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠର ଚିତ୍ର ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ । ଯାହା ହେଲେ ବି ତ ମଙ୍ଗଳ ପୃଥିବୀପରି ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ସୃଷ୍ଟି । ପ୍ରାୟ ଶହ ଶହ କୋଟି ବର୍ଷ ତଳେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏହି ଗ୍ରହ ତା ବକ୍ଷରେ କେତେ ଯେ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଲୁଚାଇ ରଖିଛି ତାର କଳନା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନମାନବର ଜୟଯାତ୍ରା ପରେ ଏହାର ଏହି ଲୁଚ୍କାୟିତ ସମ୍ପଦର ଚିତ୍ର କ୍ଷମେ ପଦାକୁ ଆସିବ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ତନ୍ମ ତନ୍ମ କରି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଓହ୍ଲାଇବା ସ୍ଥାନକୁ । “ଭ୍ୟାଲି ଅଫ ମାରିନର୍ସ” । ରକ୍ତିମ ଆର୍ତ୍ତର ସମତଳ ଶେଷ । ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ ।

ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ରକୁ ଯେତେ ନେଖୁଥିଲେ ବି ନୂଆ ଲାଗୁଥିଲା ପରି ଅନୁମେୟ ହେଉଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ, ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ସମ୍ପନ୍ନ, ପ୍ରାୟ ବୟସରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ଯେ କେବଳ ମହାକାଶଯାନର ମୁଖ୍ୟ ଚାଳକ ଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, ସମସ୍ତ ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଦଳର ନେତା ଥିଲେ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଦଳର ନାମକୁ ମାସ ନେତା ଥିଲେ ଆମେରିକୀୟ ମହାକାଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ । ସେ ପୂର୍ବରୁ ଥରେ ଚନ୍ଦ୍ରଯାତ୍ରାରେ ଯାଇଥିଲେ ଓ ସଫଳତାର ସହ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ତଥାପି ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ପରି ଅଭିଜ୍ଞତା ତାଙ୍କର ନଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠକୁ ଯାଉଥିବା ମହାକାଶଯାନ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଓହ୍ଲାଇବ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଥରେ ଦେଖାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଦୁଇ ଗହ୍ୱରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚିପ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ । ସେହିଠାରେ ନୂତନ ମାନବ ବସତିର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କାଳ୍ପନିକ ବସତିର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ମାନଚିତ୍ରରେ ନିଶ୍ଚୟ ଶାବେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀ ଏଥି ସହିତ ପ୍ରାୟ ପରିଚିତ । ଏହି ସ୍ଥାନର ଏକ ବିରାଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଢ଼ିଉଠିଛି ଜୀବନ୍ତ ରାଜ୍ୟ, ରାଜ୍ୟ ଭିତରର ଚିତ୍ର ମାନଚିତ୍ରରେ ଠିକ୍ ରୂପେ ବାରି ହେଉ ନଥିବା ବେଳେ ଉପରକୁ ଏକ ବିରାଟକାୟ ଡାକ୍ତାଣି ଏକ ଚିପ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ରହିଥିବାର ଚିତ୍ର ପୃଷ୍ଠ ପ୍ରତ୍ନସ୍ତମାନ ହେଉଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ କହି ଚାଲୁଥିଲେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ମଙ୍ଗଳର ମାର୍ଗିନାର ଉପତ୍ୟକା ପ୍ରାୟପଟେ ରହିଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାଦ ଦେବା । ସେ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର "ଟି ମୁଖ୍ୟକଥା ବୁଝାଇ ଚାଲୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଏକ ବର୍ଷ ଧରି କଠୋର ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିବା ଏହି ଯାତ୍ରୀମାନେ ଉଣା ଅଧିକେ ମଙ୍ଗଳର ଅବସ୍ଥା ସହିତ ପରିଚିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ଯେପରି ମନେ ରଖନ୍ତି ଓ ତଳ ତଳ କରି ପାଳନ କରନ୍ତି ତାହା ଥିଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବାରମ୍ବାର

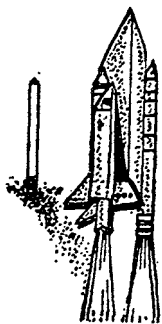
ଅନୁରୋଧ । କାରଣ କୌତୁହଳ ବଶତଃ ହୋଇ ଟିକିଏ ଭୁଲ କରି ବସିଲେ ଏହା ଯେ କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଟାଣି ଆଣିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନଥିଲା ।

ମଙ୍ଗଳରେ ସବୁବେଳେ ମହାକାଶ ଆଡୁ ବିପଦ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଗ୍ରହଣପୁଞ୍ଜ ଅଞ୍ଚଳର ଏହା ଅତି ନିକଟରେ ଥିବାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ବିରାଟକାୟ ଗ୍ରହଣପୁଞ୍ଜ, ଉଲକା ମାଡ଼ ହେଉଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ଯେକୌଣସିଠାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପୋଷାକ ନ ପିନ୍ଧି ବାହାରି ଆସିଲେ ହଠାତ୍ ମଣିଷର ରକ୍ତ, ମାଂସ କମ୍ ରୂପ ଯୋଗୁ ଚମଡ଼ା ଫଟାଇ ବାହାରି ଆସି ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ । ଟିକିଏ ବେହୁସିଆର ହେଲେ ମଣିଷ ଆକାଶକୁ ଉଠିଯାଇ ବିହଙ୍ଗପରି ଉଡ଼ିପାରେ ମାତ୍ର ତଳକୁ ଖସିବାବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଦୁର୍ଘଟଣାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଖଣିଆ ଖାବର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ।

ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରାଥମିକ ଜୀବର ସୁନରାବୁଦ୍ଧି ସବୁ ସବୁ ଘଣ୍ଟାରେ ଟଟା ବାଜି ଯାଉଥିଲା । ଜଣ ଜଣ କରି ଯାତ୍ରୀ, କ୍ୟାପଟେନ, ଉପ-କ୍ୟାପଟେନ ଓ ଗ୍ରୁପ କମାଣ୍ଡର ଝଟକ ସହ କରମର୍ଦ୍ଦନକରି ପୋଷାକ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଏହିଠାରେ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ । ଆଉ କାହା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହି ଘରୁ ସିଧାପଳଖ ଲିଫ୍ଟ ଓ ସେଠାରୁ ମହାକାଶଯାନ ଭିତରକୁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ । କରମର୍ଦ୍ଦନ କରୁଥିବା ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିଲେ ଆମେରିକୀୟ ମହିଳା ମିସ୍ ଏଲିନା, ଇଂରାଜୀ ଅଧ୍ୟାପିକା ଲରା ଗ୍ରାଇମ୍, ଇଂଲଣ୍ଡର କାରଲେନା, ଜାପାନର ମାତାଓକା ଓ କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍ ପ୍ରମୁଖ । ଜଣ ଜଣ କରି ପୋଷାକ ଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ଶେଷରେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସହାୟ ବଦନରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ପୋଷାକ ଗୃହ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଉତ୍ତରପଟା

ଜିନ୍ ମାସ ୫ ତାରିଖ । ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଦିନ ୭ଟା ବେଳକୁ ସେହିନ ଗଣ୍ଡାର ଆଲୋଡ଼ନ, ଉଛୁଣା । ସବୁଆଡ଼େ ଯେପରି ଗୋଟିଏ କଥା—ପୃଥିବୀର ପଡ଼ୋଶୀ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ମହାକାଶଯାନର ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ସବୁଆଡ଼େ ଏକପ୍ରକାର ଗୁମ୍ଫା ଖେଳି ଯାଇଛି । ଅନେକ ଦେଶରେ ଦେବପୂଜା, ଗୀର୍ଜା ଘରେ ପୂଜାପାଢ଼ଣ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । କାରଣ କେତେକ ଦେଶର ଲୋକେ ଏହି ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ମହାକାଶଯାନର ଯାତ୍ରୀ ଏବଂ ଏହା ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ କଠିନ ପରୀକ୍ଷା । ସମସ୍ତଙ୍କର କାତର ପ୍ରାର୍ଥନା । ହେ ଭଗବାନ ! ମଣିଷର ଏହି ଐତିହାସିକ ଯାତ୍ରାର ସହାୟ ହୁଅ । ଦେଶ ବିଦେଶରେ ସମସ୍ତେ ଉଛୁଣିତ ଭାବେ ଟେଲିଭିଜନ ଆଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ବସି ରହିଛନ୍ତି ମହାକାଶଯାନର ସଫଳ ଉତ୍ତରପଟା ଦେଖିବାକୁ । ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ତଥାପି ଯାଇ ନାହିଁ । ୧୯୮୭ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୨୮ ତାରିଖର ଦୁଇଟି ପୃଥିବୀ-ବାସୀଙ୍କ ମନରୁ ଆଜିଯାଏ ମଧ୍ୟ ଲିଭି ନାହିଁ । ସେହିନ କେପ୍ କେନେଡ଼ି କ୍ଲବ୍‌ରୁ ମହାକାଶକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଗୁଲେଜିର ଯାନ [ଉତ୍ତରପଟାର ଯାତ୍ରା ପରେ ମାତ୍ର ୧୫ କଲେମିଟର ଉପରକୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରିକେଟ୍] ଉଠିବା ପରେ ହଠାତ୍ ଏଥିରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟି ଏହା ଯେପରି ଏକ ଅଗ୍ନି ପିଣ୍ଡୁଳାରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ ମହାସାଗର ବନ୍ଧରେ

ଏହାର ଶକ୍ତି ବିଶକ୍ତି ତ ଫାଶ ୭ ଜଣ ମହାକାଶଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୁଲନ୍ଦ୍ର ଶରୀର ସହ ଶଯି ପଡ଼ିଲା ଓ ଏଥିରେ ମହାକାଶରୁ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍ ସ୍କୋବେ, ରୋନାଲ୍ଡ୍ ମାକନେସ୍‌ବାର, ଜାଭିଏ ଗ୍ରୋଗସ୍, ମାଇକେଲ ସିଥ୍, ଏଲିସ୍ ନନସ୍‌କା, ସିଷ୍ଟା ମାକ୍‌ଲିଫ୍ ଓ ଜୁଡ଼ିଲ ରେସନକଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ମର୍ମନ୍ତୁଦ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା ତାର ବିଶ୍ୱାସିକାମୟ ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଥିବୀ-ବାସୀ ଦୂରଦର୍ଶନ ପର୍ଦାରେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ମହାକାଶଯାତ୍ରା ଏକ ବିପଦ-ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ଯେତେ ସତର୍କ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଭୁଲ ନରହିବ ତାହା କିଏ କହିବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଟିକିଏ ଭୁଲ ହିଁ ପ୍ରଳୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଓ ବିଘ୍ନୋତ୍ତର ମାପକାଠି ଏହା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଘଟଣା ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ହେବ । ସେଇଥିପାଇଁ ଅମୁଲ୍ୟ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ତଥା କୁଶଳ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସବୁଆଡ଼େ ଭଗବାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ରୁଲିଥାଏ । ମଣିଷର ସବୁ ଦୁଃଖ, ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ବିପଦ ବେଳେ ଭଗବାନ ହିଁ ଶେଷ ଭରସା । ସବୁ ଯାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାର ଶୁଭମନାସୀ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଯାତ୍ରା ମଣିଷ ପାଇଁ ଏକ ଐତିହାସିକ ଯାତ୍ରା ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ମାନବର ପାଦ ଚନ୍ଦ୍ର ପଡ଼ିବ ଏକ ପଡ଼ୋଶୀ ଗ୍ରହ ବକ୍ଷରେ ଏହା କଣ କିମ୍ ଗୌରବର କଥା । ଏହି ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଦଳରେ ଥିଲେ ଅଭିଜ୍ଞ କ୍ୟାମେରମ୍ୟାନ, ବହୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତେଜନକାରୀ କୁଶଳୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଦଳର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଗତ - କିଛିଦିନ ଧରି ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାକୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତେଜନକର ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିବେ ଓ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅଲୌକିକ ଚିନ୍ତା ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନବର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ପରିବେଷଣ କରୁଥିବା । ସେଇଥିପାଇଁ ସାର୍ବ ପୃଥିବୀରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଏହି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଓ ସମସ୍ତେ ଏହି ଯାତ୍ରାର ଶୁଭ ତଥା ସଫଳ କାମନା କରୁଥିଲେ ।

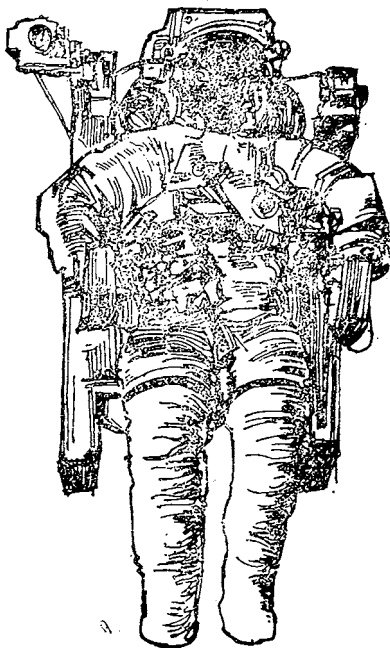
ପୋଷାକ ପତ୍ର ପିନ୍ଧିବା ପରେ ପ୍ରାୟ ଦିନ ଗୋଟାଏ ବେଳେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଦଳ ଲିଫ୍ଟ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ । ଲିଫ୍ଟ୍ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ସଫଳତା କାମନା କରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେହରେ ଦାମୀ ଗୁଣ ପୋଷାକ । ଆମେରିକାରୁ ଯାଉଥିବାରୁ ଏହି ଅଭିଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିଲା ଆଷ୍ଟ୍ରୋନଟସ । ସେହିପରି ରୁଷ ଦେଶର ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି କସମୋନଟ୍ । ମାତ୍ର ଏଥିରେ କୌଣସି ରୁଷ ଦେଶର ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡ ନଥିଲେ ।

ଯାତ୍ରାଠାରୁ ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତି ବା ପ୍ରଶିଷ୍ଟ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ସମସ୍ତେ ମାସ ମାସ ଧରି ଏକ କୃତ୍ରିମ ମହାକାଶଯାନରେ ରହି ଉତ୍ତ୍ରେପଥ ସମୟଠାରୁ ମହାକାଶ ପ୍ରଦର୍ଶିଣ, କୃତ୍ରିମ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଅବତରଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା ଭଳି କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା ମହାକାଶଯାନ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିବାବେଳେ ମହାସାଗର ବନ୍ଧରେ ଅବତରଣ କରିବା ସମୟର ଅବସ୍ଥା । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡଙ୍କୁ ଆଣ୍ଟାର୍କଟିକ ମହାସାଗର ବନ୍ଧରେ ଛୁଡ଼ି ଦିଆଯାଇ ପ୍ରଶିଷ୍ଟ ହିଆଯାଇ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଥିଲା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଦାମିକା ପୋଷାକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡ ଏ ପ୍ରକାର ପୋଷାକ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାର ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ବି ପିନ୍ଧିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏଥିରେ ଟିକେ ଅବହେଳା ହେଲେ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ । କାରଣ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ରହିଥିବା ଗୁପ୍ତ ଯୋଗୁ ଆମ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ, ମାଂସ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ବାୟୁମଣ୍ଡଳରୁ ଗୁପ୍ତ କମିଯିବା ମାତ୍ରେ ଉକ୍ତ ଓ ମାଂସ ତମଡ଼ା ଫଟାଇ ତତ୍ତ୍ୱକ୍ଷଣାତ ପଦାକୁ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇ ବାହାର ଆସିବ ଓ ମଣିଷର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୃତ୍ୟୁ ହଟିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡ ଶରୀରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୋଷାକ ରହିଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡ ଶେଗମୁକ୍ତ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ମସ୍ତିଷ୍କ ସମ୍ପନ୍ନ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣେ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ବ୍ୟୋମଯାନ ଚାଳକ । ସେଇଥିପାଇଁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ପ୍ରାୟ

*୦୦ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୭ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ମଙ୍ଗଳ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନରେ ଯିବାକୁ ବହୁ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ପରେ ମନୋନୀତ କରାଯାଇ ଥିଲା । ମହାକାଶଯାନ ଆକାଶକୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଉଠିବାବେଳେ ତଥା ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ମହାକାଶରୁ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ଯେଉଁ ରୂପ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଏହାକୁ ସହିପାରିବା ଭଳି ଅବସ୍ଥା ଏହି ମହାକାଶରୁଗମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଙ୍ଗଳକୁ ଯାଉଥିବା ଏହି ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରୀବାହୀ ଯାନର ବେଗ ଥିଲା ଘଣ୍ଟାକୁ ୭୦ ହଜାର କିଲୋମିଟର । କାରଣ ପୃଥିବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ଯାହା ସେଥିରେ ୨୫ ହଜାର କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ବେଗରେ କୌଣସିଯାନ ପୃଥିବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିକୁ ଏଡ଼ାଇ ଗତିକରି ନଗଲେ ଏହା ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାରେ ନଯାଇ ଏକ ଉପଗ୍ରହ ହୋଇ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକାଶରୁଗ୍ମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଯାଉଥିଲା । ଏହି ପୋଷାକ ଓଜନିଆ ଓ ବହୁ ସ୍ତର ବିଶିଷ୍ଟ । ମହାକାଶ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଦେହକୁ ଲାଗି ରହିଥିବା ଏହି ପୋଷାକର ପ୍ରଥମ ସ୍ତରରେ ଜଳ ରହିଛି । ଏହା ଏକ ଥଣ୍ଡା ପଦାର୍ଥ ରୂପେ ରହି ମହାକାଶ ଯାତ୍ରୀର ଶରୀରକୁ ଥଣ୍ଡା ରଖିଥାଏ ଏବଂ ପୋଷାକର ଅନ୍ୟ ସ୍ତରରୁ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରୀଜନିତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଉତ୍ତପିତ୍ତ ଏହି ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତର ମହାକାଶରୁଗ୍ମର ଦେହଯାଏ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଏ ନାହିଁ । ଏହି ଜଳସ୍ତର ଥିବା ଅଂଶ ଉପର ଭାଗରେ ବାୟୁଶୂନ୍ୟ ସ୍ତର ରହିଛି । ଏବଂ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ମହାକାଶରୁଗ୍ମ ଶ୍ୱାସ ଫିସ୍କାରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା ପାଇଁ ଅମ୍ଳଜାନ ବାଷ୍ପ ରହିଛି । ଏହି ସ୍ତର ମଧ୍ୟ ମହାକାଶରୁଗ୍ମର ଶରୀରକୁ ଲାଜିଏଟ୍ ଥଣ୍ଡା ଓ ଉତ୍ତପିତ୍ତ ରକ୍ଷା କରେ । ଏହାର ଉପରି ଭାଗ ସ୍ତରକୁ ରୂପ ସ୍ତର ବା ରୂପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁଥିବା ତର୍ପି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଧୃତ୍ୟା ବନ୍ଧରେ ଯେତିକି ରୂପ ଏହି ପୋଷାକ ଉପରେ ପଡୁଥାଏ ଏହି ସ୍ତର ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ସେତିକି ରୂପ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ନିୟୋଜିତ ରହିଥାଏ ।

ଏହାର ଉପରି ଭାଗରେ ଏକ ମୋଟାସ୍ତର ରହିଛି, ଯାହାକି ପୋଷାକ ଭିତରର ଅନ୍ୟ ସ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥାଏ । ଏହାର ଉପରି

[ମହାକାଶଗୁରୁର ପୋଷାକ]

ଭାଗରେ ମହାକାଶଗୁରୁର ସମଗ୍ର ପୋଷାକ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପଦାର୍ଥଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ଆସୁଥିବା ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ରଶ୍ମି ଓ

ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ସାହ ଏହି ସ୍ୱଳ୍ପ ଉତ୍କଳ ପୋଷାକର ଉପରି ଭାଗରେ ପଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ଏହା ହଠାତ୍ ବିକଳିତ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମହାକାଶ-ଯାତ୍ରା ଏହି ପୋଷାକ ସହିତ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ହେଲ୍ ମେଟ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ଏହି ହେଲ୍ ମେଟ୍ ର ବାହ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳ ପଦାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ମହାକାଶରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଥାବାଣୀ କରିବା ପାଇଁ ଓ ବାଣୀ ଶୁଣିବାପାଇଁ ଇଅରଫୋନ୍ ଓ ମାଇକ୍ରୋଫୋନ୍ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ରହିଥାଏ । ଏହି ସ୍ୱଳ୍ପ ପୋଷାକରୁ ଏକ ନଳୀ ଯାଇ ଅମ୍ଳଜାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମହାକାଶଯାନରେ ଜଳ, ବାୟୁ ଓ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ଫଗୁହାତ ହେଉଥିବା ଆବର୍ଜନା ସବୁଠି କରି ରଖିବାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ସ୍ଥାନ ଥାଏ । ମହାକାଶରୁ ଶାନ୍ତ କଠିନ ନ ହୋଇ ପେଷ୍ଟ ଆକାରରେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ମହାକାଶରୁ ଶାନ୍ତ ମାନେ ଖାଇଥାନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରକାର ସ୍ୱଳ୍ପ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଓ ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ବାହାରିବା ବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ୬୮୦ ଘଣ୍ଟା ଅତିକ୍ରମ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଅପରାହ୍ନ ୪ଟାବେଳେ ସମସ୍ତ ମହାକାଶରୁ ଲିଫ୍ଟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବାୟୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଲିଫ୍ଟର କୋଂସ୍ ମହାକାଶ ଯାନର ଦ୍ୱାର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଜନ୍ତୁମିର ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଶେଷ ବିଦାୟ ନେଇ ମହାକାଶରୁ ଯାନକୁ ବନ୍ଦ କରିଥିବା ଲିଫ୍ଟ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ୬୦° ଫୁଟ ଉଚ୍ଚରେ ଥିବା ବିରଟକାୟ ଆଶବିକ ମହାକାଶଯାନ ନିକଟକୁ ଉଠିଲା । ଏବଂ ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ଯାନ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲା । ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲିଫ୍ଟର କୋଂସ୍ରେ ମଧ୍ୟ ମହାକାଶଯାନ ଭିତରର ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଟୋମେଟିକ୍ ଲିଫ୍ଟ ମହାକାଶଯାନର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଲାଗିଯିବାପରେ ଏହା ମହାକାଶଯାନ ସହିତ କୋଂସ୍ ଭାବରେ ଲାଗିଗଲା ଓ ଏହାର କୋଂସ୍ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଖୋଲିଲା । ଜଣ ଜଣ କରି ମହାକାଶରୁ ପ୍ରଥମ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ଯାତ୍ରୀବାଣୀ ମହାକାଶଯାନରେ

ପାଦ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ଯାଏ ପୃଥ୍ବୀର ଅନ୍ୟ କେହି ଭିତରେ କଣ ହେଉଛି ଜାଣିପାରୁ ନଥିଲେ । ଶୁଦ୍ଧ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତ୍ରୀ ନିଜ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଘନଷ୍ଟ ଶ୍ରାବେ ସଚେତନ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯାତ୍ରୀ କୁହାଯିବା ହୁଏତ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତ୍ରୀ ଥିଲେ ଜଣେ ଜଣେ ବରଷ ମହାକାଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ସବୁପ୍ରକାର ମହାକାଶଯାତ୍ରା ଜନିତ କଠୋର ଅବସ୍ଥାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାଭଳି ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା ।

ସବୁଶେଷରେ ଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ଓ ସହକାଶୀ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ, କ୍ୟାପଟେନ ସ୍ଟିଟ ପ୍ରମୁଖ । ପ୍ରବେଶ ମାସେ ଯାନ ଭିତରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯନ୍ତ୍ରାଂଶର କାର୍ଯ୍ୟକାଶତାକୁ ପରୀକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟରେ ଲାଗିଗଲେ ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀ ।

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମାୟୁନ ଆଲୋକରେ ଜଳୁଛି ପ୍ଲୋରିଡାର କେପ୍ କେନେଡ଼ି ଉପତ୍ୟାକ । ଶୂନ୍ୟାକାଶ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ ମହାପାତ୍ରର ମାଳ ଜଳରାଶି ! ଆଉ କେତେ ସମୟ ପରେ ଏହି ଶାନ୍ତ ପରିବେଶ ଯେ ଧୂମାୟିତ ହେବ ଓ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କର ଅନେକ ଦିନର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରି ପ୍ରଥମ ମଙ୍ଗଳ ଯାତ୍ରୀବାଣୀ ଯାନ ମହାକାଶକୁ ଯେ ଯାତ୍ରାରମ୍ଭ କରିବ, ଏହା ଆଦୌ ଜଣା ପଡ଼ୁନଥିଲା । ନିକଟରେ ମାର୍ବିନ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇ ଠିଆହୋଇଛି ବିରାଟକାୟ ରକେଟ ‘କାନବେର’ । ତଳକୁ ତଳ ରହିଛି ଆଶଙ୍କିତ ଶକ୍ତିର ଭରପୂର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜୁଲନ୍ତ ପଦାର୍ଥର ଭଣ୍ଡାର ଯାହାକି ଏହି ଯାନକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ମହାକାଶକୁ ଟେକିନେବ । ପ୍ରସ୍ତୁତପଦ ସବୁ ଶେଷ । ପ୍ଲୋରିଡାର କେପ୍ କେନେଡ଼ିର ଜୁନ ୪ ତାରିଖର ରାତି ସତେ ଯେପରି ରାତି ନୁହେଁ, ଏହା ଦିନ । ମହାକାଶ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ସବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତତ୍ପର । ରାତି ସାରା କଣ୍ଠେ ଲାଗୁନ କର୍ମରତ । ୨୨ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତପ୍ତପଣ ଘଣ୍ଟାକୁ ଚାଲୁ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆଖି କେପ୍ କେନେଡ଼ି ଉପରେ । ବିରାଟକାୟ ଏହି ଉତ୍ତପ୍ତପଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଧାଡ଼ିବାନ୍ତି ରହିଛି ଶହ ଶହ ଉଡ଼ାଜାହାଜ, ମହାକାଶଯାନର କୃତ୍ରିମ ନକ୍ସା, ବିରାଟକାୟ ସୌଧ-

ମାଳା, ସବୋପରି ଆଭିଜାତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆମେରିକୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଚିହ୍ନ ବହନ କରିଥିବା ବହୁ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବହୁତଳ ପ୍ରାସାଦମାଳା ।

ରାତି ପାହିବାକୁ ଆଉ ଭେର ନାହିଁ । ଉଜ୍ଜଣା, ଉଦ୍‌ବେଗର ମଧ୍ୟ ଅବସାନ ହୋଇନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା ମେକସିକୋ ଦେଶର ମେରିଡା ଓ କ୍ୟୁବାର ହାସ୍ତନା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଉପସାଗରର ମାଳ ଜଳ-ରାଶିରେ ସୁନାର ଜୁଆର ଖେଳାଇ ଆବିର୍ଭୂତ ହେବାର ଉପହମ ଆରମ୍ଭ କଲେଣି । ସମସ୍ତେ ସତେଜ । ସାରା ପୃଥିବୀବାସୀ ଦୂରଦର୍ଶନ ଆଗରେ ବସିରହି ସେହି ଶୁଭମୁହୂର୍ତ୍ତର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା-ରତ । ଏହି ଯାତ୍ରା ସଫଳ ହେଲେ ଏଣିକି ନିୟମିତ ମଙ୍ଗଳ ଓ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ମହାକାଶଯାନ ଯାତାୟତ କରିବ । ଏକ ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ ହେବ ପୃଥିବୀ ସହ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହର । ଏବେଠାରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କର ଧୃଷ୍ଟି ହେଲଣି ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ି । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରହକୁ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଗ୍ରହ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରା ଉପରେ ଶକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଛନ୍ତି ପୃଥିବୀବାସୀ । ଉତ୍ତେସପେଶର ଗଣତି ନମ୍ବର ଆସି ୪୦୦ରେ ପହଞ୍ଚିଲା ଆଉ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପରେ ଉତ୍ତେସପେଶ । ରକେଟ ଓ ମହାକାଶଯାନକୁ ଧରି ରଖିଥିବା ବିରଟକାୟ ରକେଟ କୋଂପ୍ଲେକ୍ସ ଏହାର ଧାବକକୁ ଏବେ ବିଛେନି କରି ଦିଆଗଲଣି । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ । ମାଇନ୍‌ହୋପୋନରେ ଶେଷ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଇଲେ ଉତ୍ତେସପେଶ କେନ୍ଦ୍ରର ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ମହାକାଶ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ କ୍ୟାପଟେନ ନର-ମ୍ୟାନଙ୍କୁ । ନମ୍ବର ୧୦ ଧରିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃତ୍‌ସ୍ପନ୍ଦନ ଶୁର୍ ଜୋରରେ ବଢ଼ିଯାଇଛି ।

ପାଞ୍ଚ, ଚାରି, ତିନି, ଦୁଇ, ଏକ ଓ ସଫଳେଷରେ ସେହି ବହୁ ଆକାଂକ୍ଷିତ ନମ୍ବର ଶୂନ୍ୟ । ହଠାତ୍ ନରକ୍ଷ, ଶୀତୁଆ ସକାଳର କେପ୍ କେନେଡ଼ି ଧୂମାୟିତ ହୋଇଗଲା । ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିପିଣ୍ଡ ଉତ୍ତମିତଳରୁ ବାହାରି ଏକ ଧବଳ ବହଳିଆ

ଧୂଆଁ ପୁଷ୍ପେ କଲ । ବିଶ୍ୱାସିକାମୟ ମାଳ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ ମହାସାଗର ଏହି
ଧୂଆଁରେ ଲୁଚିଗଲ । ସକାଳର ରକ୍ତମ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା ପଡେ ଯେପରି
ଏହି ଧୂଆଁ ପଛରେ ମୁହଁ ଲୁଚିଲେ । ନିକଟସ୍ଥ ଗୀର୍ଜାରୁ ଶୁଭ୍ରଥୁଲ
ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ବାଣୀ । କେପ କେନେଡ଼ର ବିସ୍ତୃତ ଅଞ୍ଚଳ, ଡାଉନ-
ଟାଉନ ଅଞ୍ଚଳ ସବୁକୁ ଧଳା ଧୂଆଁରେ ଲୁଚାଇ ସଗବେ ଆଗେଇ
ଗଲିଲ ୭ ଜଣ ଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନେଇ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରୀବାହୀ
ଯାନ କାନବେର । ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲ
ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ଆଖି ଆଗରୁ । ସଫଳ ଉତ୍ତ୍ରେଷେପଣରେ ଆମ୍ଭହର କେପ୍-
କେନେଡ଼ର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ,
ଅନେକଙ୍କ ଚଷ୍ମରୁ ବହୁଥିଲା ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ । ସାରା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ମନରେ
ଦେଖାଦେଲା ଅସୁରନ୍ତ ଆନନ୍ଦ, ଅସରନ୍ତ ଉନ୍ମାଦନା । ମଙ୍ଗଳ କପରି
ପୃଥିବୀ ଭଳି ଶ୍ୟାମଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ, ତାହାହିଁ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶା । କାରଣ ପୌରମଣ୍ଡଳର ମଙ୍ଗଳ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଗ୍ରହ
ଯେଉଁଠାରେ କିନେ ଜୀବଜଗତ ଢଳି ରହିଥିବାର ଆଶା କରାଯାଏ ।
ଏଠାରେ ରହିଛି ଅନେକ ନିଆଁ ଅକୃତିର ଲମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳ । ପୃଥିବୀ ପରି
ଅନେକାଂଶରେ ଏହାର ମାଟି ଗୋଡ଼ି ସମାନ । ପୃଥିବୀରେ କ୍ଷମାଗତ
ଭାବେ ଯେପରି ବହୁ ସମୟା ଦେଖାଦେଉଛି, ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତରେ ଅନ୍ୟ
ଗ୍ରହର ଆଶ୍ରା ନ ନେବା ବ୍ୟତୀତ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଗତି
ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିକଟ ହୋଇଥିବାରୁ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତପ୍ତ
ବୃଦ୍ଧି ଜନିତ ପ୍ରତିଯୁଗା ଯୋଗୁ ପୃଥିବୀ ବାସଜପଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ
ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ମଙ୍ଗଳ, ବୃହସ୍ପତି ଭଳି ଗ୍ରହ ଓ ଏହାର
ଉପଗ୍ରହମାନେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ରା ଦେବେ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ
ଆଶାବାହୀ । ଫଳରେ ମହାକାଶଯାନ ଉତ୍ତ୍ରେଷେପଣ ପରେ ପୃଥିବୀରୁ
ଯାଧାରଣ ଲେକେ ଚରମ ଶାନ୍ତରେ ଆସୁଥି ସୂଚକ ନିଶ୍ୱାସି ନେଲେ ।
ମାତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅସଲ
ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ—ଯାହାର ଏକବର୍ଷର ସମୟସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

କେପ କେନେଡ଼ିରୁ ସବୁ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିୟୁନ୍ତଣ କକ୍ଷରେ
 ଯେଝା କାମରେ ଲାଗିଗଲେ । ଏବେ ତ କେବଳ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟ
 ସରିଲା । ଆଗକୁ କଣ ଘଟିବ, ସେସବୁ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ ଏହି
 କେନ୍ଦ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ମହାକାଶରୁ ଝଙ୍କ ସହ
 ସବୁବେଳେ ସମ୍ପର୍କ ରଖା କରିବାକୁ ହେବ । କେତେବେଳେ ଯେ କଣ
 ଘଟିବ କିଏ କହିବ ? ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷର ପ୍ରାୟ ୨ ଘଣ୍ଟା ପରେ
 ମହାକାଶଯାନ ପ୍ରଥମ ମହାକାଶ ଷ୍ଟେସନରେ ଅଟକିବ ଏବଂ ଯେଠାରେ
 କିଛି ସମୟ ରହି ଯାଏ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ମହାକାଶ
 ଷ୍ଟେସନର ସମସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରାଂଶ ର୍ୟାଡ଼ିର ଚାଲୁରହି ଏହି ମହାକାଶଯାନ
 ସମ୍ପର୍କରେ ସର୍ବଶେଷ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି ।

ପ୍ରଥମ ସ୍ତୋତ୍ର

ମଙ୍ଗଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ଭିତରେ ବାଟ ମଧ୍ୟରେ ଦରକାର ହେଲେ କେତୋଟି ମହାକାଶ ସ୍ତୋତ୍ରରେ ଅଟକିବାକୁ ହେବ । ଶୁକ୍ଷଣ ଶବ୍ଦ କରି ଆକାଶକୁ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ମହାକାଶଯାନଟି ଉଠିଯିବାର ମାତ୍ର କେତେ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋକର ସହ ଲେପ ପାଇଗଲା । କଳା କିଟି କିଟି ଅନ୍ଧାରୁଆ ମହାକାଶ ଭିତରେ ଯାନଟି ସେ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି ତାହା ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯାନ ଭିତରରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ, ମହାକାଶର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଖଞ୍ଜାଯାଇଛି ଦୂରଦୃଶ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର । କ୍ୟାପଟେନ ଯାନର ସମ୍ମୁଖଭାଗରେ ବସିରହି ଯାନଟିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାର ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥାନ୍ତି । ସାମାନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେହରେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ପୋଷାକ ସାଜକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦସ୍ୱେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜୋଡ଼ା । ହଠାତ୍ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଘଟିଲା । ଅସାବଧାନତା ଯୋଗୁ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନଙ୍କ ଯୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ରୁ ବାହାରିଗଲା । ତତ୍ପରଶାତ୍ ସେ ମହାକାଶଯାନର ଛୁଇଁଯାଏ ଉଠିଗଲେ ଓ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ସନ୍ତରଣ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଅନ୍ୟମାନେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଯୋଡ଼ା ହିଁ ମହାକାଶଯାନ ସହିତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କୁ ନିକଟ ଭାବେ ଧରିରଖିବାର ଯୋଗସୂତ୍ର । ଏଥିରେ ରହିଛି ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରୁମ୍ବକ ଏବଂ ଏହାର ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ମଣିଷ ଶରୀର ମହାକାଶଯାନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିପାରେ ।

ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ ଲଭ ବ୍ରାଇମ୍ ଓ ଏଲିନା । ମହାକାଶର ପ୍ରଥମ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଥଣ୍ଡା ଗୁ ଥିବା ନରମ ପ୍ୟାକେଟ୍ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଦେଲେ । ମହାକାଶ-ଗୁରୁମାନେ ଏହି ପ୍ୟାକେଟ୍‌ର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଏକ ନଳୀରେ

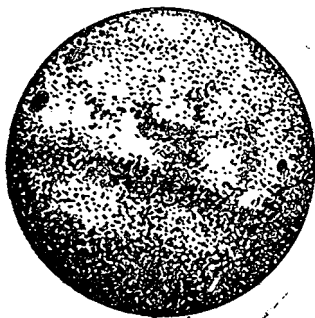
ନିଜ ପୋଷାକ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ଏକ ରବର ନଳୀକୁ ସଂଯୋଗ କଲେ ଓ ନିଜ ହାତର ପୋଷାକ ଦେହରେ ଥିବା ସୁଇଚ୍‌କୁ ଚପିବାରେ ଲାଗିଲେ । ହଠାତ୍ ମହାକାଶରୁ ଶବ୍ଦ ମୁଣ୍ଡକୁ ଆବରଣ କରି ରଖିଥିବା ହେଲମେଟ୍ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଶାନ୍ତ୍ୟନଳୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ଓ ସମସ୍ତେ ଥଣ୍ଡା ରୁ ଏହି ନଳୀ ମଧ୍ୟରେ ପିଇବାରେ ଲାଗିଲେ । ଲଭ ଓ ଏଲିନାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲେ । ମହାକାଶଯାତ୍ରା ତଥା ମହାକାଶରୁ ଶାନ୍ତ୍ୟାନଳୀର ଟିକିନିଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଲାଗିଥିବା ବିରାଟକାୟ ଟି.ଭି. ପରଦାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିଲା । ମହାକାଶଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ-କଳାପ ମନୋରଞ୍ଜନ ଧର୍ମୀ ନ ହୋଇ ଏହା ଥିଲା ଏକ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର । କାରଣ କୋଟି କୋଟି ଡଲର ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଗବେଷଣା ଓ ସଫଳତା ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟତ ମହାକାଶଯାତ୍ରାର ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । ଯେହ୍ନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ରର ଛୋଟ ରକ୍ତିରୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ମହାକାଶର ବହୁ ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ସମ୍ବଳିତ ଚିତ୍ର । ଶହ ଶହ ତାରକାମଣ୍ଡଳୀ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦିଶୁଥିଲେ । ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୂରରେ ଜାଳୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ପଛରେ ଛୁଡ଼ିଆସିଥିବା ପୃଥିବୀ କ୍ରମେ ବଡ଼ିରୁ ଛୋଟ ଆକାର ଧାରଣ କରୁଥିଲା ।

ପୃଥିବୀ ଛୁଡ଼ିବାର ପ୍ରାୟ ୭ ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇ ଯାଉଛି । ଏନ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ କ୍ରମେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତାରକା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆବରଣ କଲାଣି । ଏହି ତାରକା ଯେପରି କ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ତେବେ କିଏ ଏହି ତାରକା । ସୂର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ପୃଥିବୀର ନିକଟତର ତାରକା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମଠାରୁ ଯେତିକି ଦୂରରେ ରହିଛି ତାହାର ପ୍ରାୟ ୨୬୦ ହଜାର ଗୁଣ ଦୂରରେ ରହିଛି । ତେବେ କ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଉଥିବା ଏହି ନକ୍ଷତ୍ର କିଏ ? ଏହା ସମସ୍ତେ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ ହଠାତ୍ ଘୋଷଣା କଲେ ଆଉ ୨୩ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ପ୍ରଥମ ମହାକାଶ ସ୍ଥେସନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବା ।

ଦୂରରୁ ଏହି ସ୍ଥେସନର ଆଲୋକମାଳା କ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଦେଖା-
ଯାଉଛି ବୋଲି ସେ କହୁଥିଲେ । ମହାକାଶଯାନ ଭିତରେ ସେ ଯାହା
କାମରେ ଲାଗିଥିଲେ । ଟେଲିଫୋନ୍ ରହିଥିବା ସ୍ଥାନର ସାଙ୍କେତିକ
ଆଲୋକ ହଠାତ୍ ଜଳି ଉଠିଲା । କାରଲ୍‌ନୋ ଟେଲିଫୋନ୍ ଉଠାଇ
ଭୂସ୍ଥେସନ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । କେପ୍ କେନେଡି ଓ କେପ୍
କାନାଭେରାଲ୍ ଉଭୟ ଭୂପୃଷ୍ଠ ସ୍ଥେସନ ମହାକାଶରୁ ଉଠିବା ସହ ସମ୍ପର୍କ
ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଟେଲିଫୋନରେ ଭାସି ଆସିଲା ଭୁକେନ୍‌ରୁ ପ୍ରଥମ
ବାର୍ତ୍ତା, ହ୍ୟାଲେ ! ସବୁ ଠିକ୍ ଚାଲିଛି ! ଆଗରେ ପ୍ରଥମ ମହାକାଶ
ସ୍ଥେସନ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଗନ୍ତବ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ସଜାଡି ରଖୁଥିଲେ ମାତାଓଜ୍ଜା ।
ସବୁ ଠିକ୍ ଚାଲିଛି ! ପୃଥିବୀବାର୍ତ୍ତା ଉତ୍କର୍ଷିତ ଭାବେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି
ମହାକାଶର ଏହି ଐତିହାସିକ ଯାହାର ଭବିଷ୍ୟତ ଜାଣିବା ପାଇଁ ।
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଟେଲିଫୋନ୍ ଥୋଇଲେ କାରଲ୍‌ନୋ ।
ଟେଲିଫୋନରେ ହୋଇଥିବା ସବୁ ବାର୍ତ୍ତା ନିକଟସ୍ଥ କମ୍ୟୁଟରରେ
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଗଲା ।

ବିଜ୍ଞାନମୟ ମଙ୍ଗଳ

ରକ୍ତମ ରଙ୍ଗର ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ସବୁଦିନେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାନମୟ ଗ୍ରହ ଭାବେ ଉଭା ହୋଇ ଆସିଛି । ପୂର୍ବକାଳରୁ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଏହି ଗ୍ରହକୁ ଦେଖି ପୃଥିବୀବାସୀ ଏହାକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଦେବତାଙ୍କ ଗ୍ରହ ମନାଲି କହୁଥିଲେ । ପୃଥିବୀ ଭଳି ଏହି ଗ୍ରହରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ରହିଥିବାରୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ବାସୋପଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ତେଣୁ ଏହି ଗ୍ରହକୁ ଜୟ କରିବାର ଦୁବାର ବାସନା ପୃଥିବୀର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଷ୍ଠି ହେବା ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଘଟଣା । ଆକାଶରେ ଏହି ଗ୍ରହ ସୌରଜଗତର ୭ମ ଗ୍ରହ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ଗୁପ୍ତ ଓ ଶୁକ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟର

[ଦୂରରୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ଦୃଶ୍ୟ]

ନିକଟରେ ରହିଥିବାରୁ ଏଠାରେ ବସତିସ୍ଥାପନ କରିବା ସମ୍ଭବପର ନ ହେବାବେଳେ ମଙ୍ଗଳର ଅବସ୍ଥିତି ପୃଥିବୀଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ

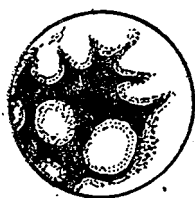
ରହିଥିବାରୁ ଏଠାରେ ମଣିଷ ବଦଳି ଶ୍ରୀମଦ ପାଇଁ ଆଶାବାଞ୍ଛା ହେବା ସ୍ବାଭାବିକ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚାରିପାଖେ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ଏହି ଗ୍ରହକୁ ୫୮୭ ଦିନ ସମୟ ଲାଗୁଥିବାବେଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ମଙ୍ଗଳରେ ଏକବର୍ଷ ୫୮୭ ଦିନ ହେଉଥିବା ବେଳେ ନିଜ କକ୍ଷପଥରେ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ମାତ୍ର ୩୬ ମିନିଟ୍ ସମୟ ନିଏ । ଏହାର ବ୍ୟାସ ୭୦୨୫ କିଲୋମିଟର ଓ ଓଜନ ପୃଥିବୀର ୯ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ । ପୃଥିବୀର ତତ୍ତ୍ୱ ଭଳି ଗୋଟିଏ ଉପଗ୍ରହ ଥିବାବେଳେ ମଙ୍ଗଳର ଫୋବସ୍ ଓ ଡୀମସ୍ ନାମକ ୨ଟି ଚନ୍ଦ୍ର ରହିଛି । ଏହି ଗ୍ରହରେ ଦିନ ଓ ରାତି ମଧ୍ୟ ହୁଏ । ଅକ୍ଷତଳରେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ, ଉଦ୍ଭିଦ ରହିଥିବାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଥିବାରୁ ପୃଥିବୀ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ପାଉଥିବା ଆଲୋକର ପ୍ରାୟ ଅଧା ପରିମାଣର ଆଲୋକ ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ପାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଋତୁଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ହୁଏ । ଏହାର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ଅଧାରୁ କମ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ତତ୍ତ୍ୱ ଭଳି ଏଠାରେ ମହାକାଶଯାନ ଓହ୍ଲାଇବା ଓ ମହାକାଶରୁ ଫେରିବା ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହାର ପୃଷ୍ଠ ଭାଗରେ ଥିବା ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଘନକୁହଡ଼ି ସବୁବେଳେ ବହୁଥାଏ ଓ ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ଝଡ଼ିବାଜୋ ସବୁବେଳେ ଲାଗିରହିଥାଏ । ବୋଧହୁଏ ଏହା ପୃଷ୍ଠର ଆକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି କମ୍ ଥିବାରୁ ଏହା ପବନକୁ ଧରି ରଖିପାରେ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରବଳ ବାଜା ଏଠାରେ ଲାଗିରହିଥାଏ । ଏହି ଗ୍ରହର ଗୋଟିଏ ମେରୁରେ ଏକ ମେରୁଛତା ବା ପୋଲର କ୍ୟାପ୍ ରହିଛି । ଆମର ହିମାଳୟଠାରୁ ୨୩ ଗୁଣ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ବତମାଳା, ବିରଟ ଗହ୍ବର, ଫାଟିଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ରହିଛି । ଆଗ୍ନେୟଗିରିରୁ ଉଦ୍ଗିରିରଣ ଲାଭ ଏହି ଗ୍ରହୀୟାର ତରଙ୍ଗାୟିତ ଭାବେ ମାଡ଼ି ରହିଛି । ଏହି ଗ୍ରହର ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳ ଘନ ବହଳଆ ବରଫ ଆସ୍ତରଣରେ ଘୋଡ଼େଇ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏହାକୁ ବରଫ ଟୋପି ଲୁହାଯାଏ । ଋତୁ ଅନୁସାରେ ବରଫ ମାଡ଼ି ରହିଥିବା ଅଞ୍ଚଳ କମ୍ ବେଶୀ ହୋଇଥାଏ । ଶୀତଋତୁରେ ବରଫ ଗୋଟିଏ ଗୋଲ୍‌ବର୍ଦ୍ଧ ଯାଏ ମାଡ଼ିଆସେ ।

ଶରଦ୍ଦିନେ ବରଫ କମିଯାଇ କେବଳ ମେରୁ ଉପରେ ରହିଥାଏ ।
ରତ୍ନକୁ ନେଇ ଏହା ଦେହରେ କମ୍ ବେଶୀ କଳାଦାଗ ଦେଖାଯାଏ ।

ପୃଥିବୀ ପରି ଏହି ଗ୍ରହର ଉପରି ଭାଗରେ ଅନେକ ପାହାଡ଼
ପର୍ବତ, ଖାଲ, ତିପ ଓ ନଦୀ ଆକୃତିର ଲମ୍ବା ଖଲୁଆ ଶୁଷ୍କ ଅଞ୍ଚଳ
ରହିଛି । ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ବରଫ ଗଢ଼ା ହୋଇ
ଥଳା ଦିଶୁଥାଏ । ଏହି ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ୧୯୬୫
ମସିହାର ପୃଥିବୀରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅନେକ ମଣିଷବିହନ ଯାନ ଏହା
ପୃଷ୍ଠକୁ ପଠାଇ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସବୁ ତଥ୍ୟରୁ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇପାରିବ
ବୋଲି ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ୧୯୬୫ରେ ଆମେରିକା ମାରିନର ଯାନ
ମଙ୍ଗଳ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲା । ଏହା ଆଠମାସ ମଙ୍ଗଳଠାରୁ
ପ୍ରାୟ ୧୨ ହଜାର କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ରହି ବହୁ ଫଟୋ ଉଠାଇ
ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଇଥିଲା । ସୋଭିଏତ ରୁଷ ମଧ୍ୟ ମାର୍ସ ନାମରେ ଅନେକ
ଯାନ ଏହି ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ପଠାଇଛି । ପ୍ରାୟ
ଏକଶହ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବ ବିଶିଷ୍ଟ ମାରିନର ଉପତ୍ୟକା ଓ ନିକଟ
ଅଲମ୍ପିଆ ନାମକ ଆଗ୍ନେୟଗିରି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
ଏହି ଆଗ୍ନେୟଗିରିକୁ ଧବଳ ଭୂଖାର ସବୁବେଳେ ଘେରି ରହିଛି । ଏହି
ଗ୍ରହର ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳର ଉତ୍ତର ସବୁବେଳେ ଶୂନ୍ୟ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼
ବା ତାଠାରୁ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଗରମ ଦିନରେ ସର୍ବାଧିକ ଉତ୍ତପ
୧୫-୨୦ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ରାତିରେ ଉତ୍ତପ କିନ୍ତୁ
ଅତ୍ୟଧିକ କମିଯାଇ ବିୟୁକ୍ତ ଏକଶହ ଡିଗ୍ରୀକୁ ଖସି ଆସିଥାଏ ।
ସାଧାରଣତଃ ଏଠାରେ ଉତ୍ତପ ବିୟୁକ୍ତ ୩୩ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼ରୁ
ବିୟୁକ୍ତ ୧୩୯ ଡିଗ୍ରୀ ସେଣ୍ଟିଗ୍ରେଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ
ଉତ୍ତପ ଶୂନ୍ୟ ଡିଗ୍ରୀଠାରୁ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ କମ୍ ରହିଥାଏ । ରତ୍ନ
ବଦଳିଲେ ବରଫାବୃତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟେ ।

ଏହି ଗ୍ରହରେ ଥିବା ବାୟୁରେ ଶତକଡ଼ା ୯୫ ଭାଗ ଅକ୍ସିଜନମୟ
ରହିଥିବା ବେଳେ ଶତକଡ଼ା ୨ ଦଶମିକ ୭ ଭାଗ ସବିଷାରଜାନ,

୧ ଦଶମିକ ୬ ଭାଗ ଆରୁଗନ ଓ ୦ ଦଶମିକ ୧ ଭାଗ ଅମ୍ଳଜାନ ରହି-
ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି । ଅମ୍ଳଜାନର ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଏହି ଗ୍ରହରେ
ଅନ୍ତରରେ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଭିଦ ଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ।
ଏଠାରେ ବାୟୁଗୁଣ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଓ ସମତଳ ଭୂମିରେ ଅଲଗା
ହୋଇଥାଏ । ପୃଥିବୀ ଗୁଣପାଖରେ ଥିବା ଚକରଣ ବଳୟ ପରି
ଏହାର ଗୁଣପାଖରେ ଚକରଣ ବଳୟ ନାହିଁ । ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟ ୫୦୦
ଗୁଣରୁ କମ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଏକ ଚନ୍ଦ୍ରାକାଶ ବଳୟ ଏହି ଗ୍ରହରେ ରହିଛି
ଓ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଘନତ୍ୱ ପୃଥିବୀର ୫୦୦ ଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ, ତେଣୁ
ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପୃଥିବୀ ପରି ଧରି ରଖିହୁଏ ନାହିଁ । ଏତେ କମ୍ ଉଷ୍ମତାରେ
ଏହାର ପୃଷ୍ଠରେ ହୁଏତ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଓ ଗୈବାଳ ଭଳି ଏକ-
କୋଷୀ ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଭିଦ ରହିଥିବାର ଆଶା କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏ
ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା କୌଣସି ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ ମିଳିନାହିଁ । ୧୯୬୭
ମସିହାରେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ଯାଇଥିବା ଭାଇକିଙ୍ଗ ଯାନ ଓ ୧୯୭୫ରେ
ଯାଇଥିବା ମାରିନାର-୪ ଯାନ ମନ୍ଥମାନବ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପୃଷ୍ଠର ମୃତ୍ତିକା
ପରୀକ୍ଷା କରି ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ମୃତ୍ତିକାରେ ପୋଷାଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ବାଲି
(ସିଲିକନ୍ ଡାଇଅକ୍ସାଇଡ୍) ଶତକଡ଼ା ୪୪ ଭାଗ, ଲୁହା, ଆଲୁମି-
ନୟମ, ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ, କ୍ୟାଲ୍‌ସିୟମ ଓ ପ୍ରଚୁର ସଲ୍‌ଫର୍ ଥିବାର

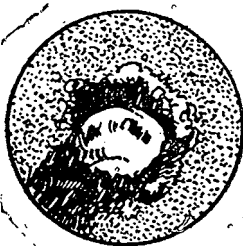

[ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ]

ଜଣାଯାଇଥିଲା । ରୁଷ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଆଇ. ଏସ୍. ସାକଲେଭସ୍କି ପ୍ରାୟ ୩୦
ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ
ବୃଦ୍ଧିମାନ ଜୀବ ବାସ କରୁଥିବାର ମତ
ଦେଇଛନ୍ତି । ପୃଥିବୀର ଭୂଭାଗର ଉଷ୍ମତା
୫୯ ଡିଗ୍ରୀ ଫାରେନାଇଟ ହୋଇଥିବା
ବେଳେ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଉଷ୍ମତା ବିୟୁତ
୬୭ ଡିଗ୍ରୀ ଫାରେନାଇଟ୍ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହି ଗ୍ରହରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗର୍ତ୍ତ ଓ ପବନ, ଆଗ୍ନେୟଗିରି ରହିଛି ।
ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଗ୍ନେୟ ଆଗ୍ନେୟଗିରି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ଆଗ୍ନେୟଗିରି
ରହିଛି । ଅଲମ୍ପୟ ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ମୁଖ ଅତି ବୃହତ୍‌କାୟ ଓ ଏହାର

ଅନେକ ମୁହଁ ରହିଛି । ଏହା ସୌର ଜଗତର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆଗ୍ନେୟଗିରି । ଏହି ଗ୍ରହରେ ବେଶୀଭାଗ ଲୌହ ରହିଥିବାରୁ ଏହାର ଧୂଳି ଓ ପୃଷ୍ଠର ରଙ୍ଗ ଲୋହିତ ହୋଇଛି । ଏହା ପୃଷ୍ଠର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗାତର ଗଭୀରତା ୧୯ କିଲୋମିଟର । ଅଲମ୍ପସ୍ ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ଉଚ୍ଚତା ଏଭେରେଷ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗର ପ୍ରାୟ ଅଡ଼େଇଗୁଣ ଅଧିକ । ଏହାର ମୁହଁର ଓସାର ୮୦ କି. ମି. । ଏହି ଆଗ୍ନେୟଗିରି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅନେକ ଖାତ ଓ ଫାଟ ବହୁ ଦୂରଯାଏ ଲମ୍ବି ରହିଛି । କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଫାଟ ୧୦୦୦ କି. ମି. ଲମ୍ବା ଓ ୨୦୦ କି. ମି. ଚଉଡ଼ା, ୧୦ କି. ମି. ଗଭୀର ।

ଏହି ପ୍ରକାର ଏକ ବିଶ୍ୱାସିକାମୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହକୁ ପ୍ରଥମ ମାନବବାସୀ ମହାକାଶଯାନ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାରୁ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ମନରେ ସ୍ୱତ୍ୱଃ ଆଗ୍ରହ, ଆଶଙ୍କା ଓ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ମାତ୍ର କୌଣସି ଭୟ, ବିପଦ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବା ବିଜ୍ଞାନ ମାନବର ଜାତି ନୁହେଁ । ଏପରି କୌଣସି ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ମାନବଦ୍ୱାରା ଦିନେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିନାହିଁ । ମହାକାଶରେ ଯାତ୍ରା କରି ଚନ୍ଦ୍ର ଜୟ କରିବା ପରେ ମାନବ ମନରୁ ମହାକାଶଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ରହିଥିବା

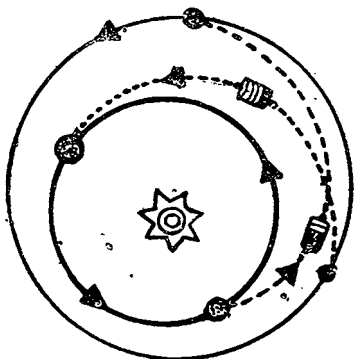

[ଅଲମ୍ପସ୍ ଆଗ୍ନେୟଗିରି]

ଭୟ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ, ଉପଗ୍ରହରେ ପାଦ ଦେବାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇ ରହିଛନ୍ତି । ମାର୍ସ ଆମ

ନିକଟତମ ପଡ଼ୋଶୀ ଚନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ୩ ଲକ୍ଷ ୮୪ ହଜାର କିଲୋମିଟର ନିକଟରେ ଥିବାରୁ ଏହି ପଡ଼ୋଶୀକୁ ଚନ୍ଦ୍ର କରବା ଯେପରି ବିଶେଷ କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ ତାହା ପୃଥିବୀବାସୀ ଏବେ ଉପଲବ୍ଧ କଲେଣି । ମାତ୍ର ପୃଥିବୀଠାରୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ପଡ଼ି ଶିବାକୁ ମହାକାଶଯାନକୁ ଖୁବ୍ କମ୍‌ରେ ଛଅମାସ ସମୟ ଲାଗିବ ଏବଂ ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଏକାଦିକ୍ରମେ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାକାଶରେ ଯିବାଆସିବା ପାଇଁ ଏକବର୍ଷ ବିତାଇବାକୁ ହେବ; ତେଣୁ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରାର କଷ୍ଟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ । ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା ସେଇଥିପାଇଁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟବହୁଳ ଓ ବିପଦସଙ୍କୁଳ । ଏହି ଯାତ୍ରାର ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କାରଣ ଏହି ଯାତ୍ରା ପ୍ରଣାଳୀ ଏପରି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସ୍ତରରେ ସାମାନ୍ୟ ଟିକିଏ ଭୁଲ୍ ରହିଗଲେ ସବୁ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ସହ ମହାକାଶଯାନଟି ଧ୍ୱଂସ ପାଇଯିବ କିମ୍ବା ମହାଶୂନ୍ୟର ଅନନ୍ତ ଅସୀମ ପରିସରରେ ହୁଏତ କେଉଁଆଡ଼େ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ୨୭ ମାସରେ ଥରେ ମଙ୍ଗଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିଜ କକ୍ଷ-

[ପୃଥିବୀରୁ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ସମୟ]

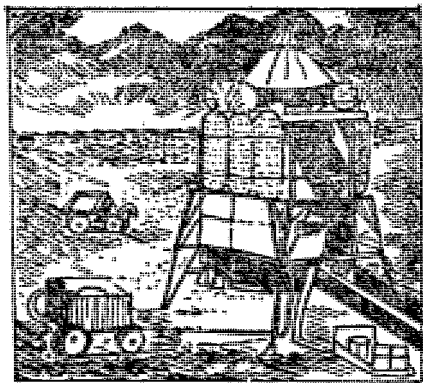
ପଥରେ ଦୁଇବା ସମୟରେ ନିକଟତର ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀରୁ ମହାକାଶଯାନ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହକୁ ଗଲେ କମ୍ ଜାଳେଣୀ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଅନୁସାରେ ଏହି ଯାତ୍ରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏହି ମହାକାଶଯାନରେ ସଫୁଲ୍ କରାଯାଇଛି ଅନେକ ଅତ୍ୟଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି । ପୃଥିବୀ ନିକଟ ମହାକାଶରେ ବୁଲୁଥିବା ଆବର୍ଜନାରୁ ମହାକାଶଯାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏଥିରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର “ରବର୍ଟ ଜଙ୍କମ୍ୟାନ” ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ଏହି ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ଆମେରିକା ଓ ରୁଷ ତରଫରୁ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ନିକଟକୁ ଅନେକ ମଣିଷବିହୀନ ଯାନ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇ ଏହା ପୃଷ୍ଠ ବିଷୟରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଜଣାଯାଇଛି । ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ଆମେରିକାରୁ ଯାଇଥିବା ମାରିନାର ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଯାନ ମଙ୍ଗଳର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଅନେକ ଗଭୀର ଗର୍ଭ ରହିଥିବାର ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲା । ୧୯୭୫ରେ ମାରିନାର ୪ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ନିକଟତର ହୋଇ ଅନେକ ଫଟୋ ଉଠାଇଛି । ୧୯୬୧ରେ ମାରିନାର ୧ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରି ଏହା ପୃଷ୍ଠର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗରୁ ଅନେକ ଫଟୋଚିତ୍ର ଉଠାଇଥିଲା । ୧୯୭୫ ମସିହାରୁ ଆମେରିକାର ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଯାନ ଯାଇଥିବା ଭାଇକିଙ୍ଗ ୧ ଓ ୨ ମହାକାଶଯାନ ୧୧ ମାସ ମହାକାଶରେ ଯାତ୍ରା କଲାପରେ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ମୂଳଯାନ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ମଙ୍ଗଳ ଚାରିପାଖେ ବୁଲୁଥିବାବେଳେ ଲାଣ୍ଡର ଯାନ ଏହା ପୃଷ୍ଠର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇପାରିଥିଲା । ୧୯୭୬ରେ ମଧ୍ୟ ଭାଇକିଙ୍ଗ ୧ ଯାନ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ଓହ୍ଲାଇ ପାରିଥିଲା । ସୋଭିଏତ ରୁଷ ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗଳର ଉପଗ୍ରହ ଫୋବସ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ୧୯୮୮ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୬ ତାରିଖରେ ଫୋବସ-୨ ଯାନ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲା । ଏହା ୨୦୦ ଦିନ ପରେ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏହା ମଙ୍ଗଳର ୮୫୨ କଲେମିଟର ନିକଟଯାଏ ଯାଇ ଅନେକ ଫଟୋଚିତ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲା । ୧୯୯୨ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୫ ତାରିଖରେ ଆମେରିକା ମଙ୍ଗଳ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଯାନ ପ୍ରେରଣ କରିଛି । ଏହା ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଜଳୀୟ ବାଷ୍ପର ଘୋର ଅଭାବ ରହିଛି ।
 ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ତରଳ ଜଳ, ସମୁଦ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ରହିଥିବାର କୌଣସି
 ପ୍ରମାଣ ମିଳିନାହିଁ । ତେଣୁ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନଉଠେ ଯେ ଏହିସବୁ
 କେନାଲ ଭଳି ଦିଶୁଥିବା ଦାଗ ସବୁ ଆସିଲା କୁଆଡୁ ? କେତେକ
 ବୈଜ୍ଞାନିକ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ମାଟି ତଳର ଉତ୍ତପ୍ତ ରୂପରେ ଏହା
 ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ତରଳ ପଦାର୍ଥର ରୂପ ବଢ଼ିଯାଇ ଏହା ଆଗ୍ନେୟଗିରି
 ଭଳି ଉପରକୁ ଉଠି ଆସି ନଦୀ ନାଳ ପରି ଧାର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥାଏ ।
 ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଅନେକ ଛୋଟବଡ଼ ପଥର ଉଠି ହୋଇ ରହିଛି ।

ଯାତ୍ରା ଯୋଜନା

ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଯାତ୍ରାଠାରୁ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହକୁ ଯାତ୍ରା ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ଏହି ଯାତ୍ରାର ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କୁ ଟ୍ରାୟାରୁ ନେଇ ମଙ୍ଗଳ ଯାଉଥିବା ରକେଟ୍ କେବଳ ମଙ୍ଗଳରେ ନେଇ ଛାଡ଼ିଦେବ କିନ୍ତୁ ସେଠାରୁ ଫେରିବା ଆଣିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏକ ନୂତନ, ଅଜଣା ଗ୍ରହରୁ ଏହି ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ଫେରିବେ କିପରି ? ଏଥିପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏକ ସୁଚିନ୍ତ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଯାତ୍ରାର ୧୮ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କାରୀ ଯନ୍ତ୍ର

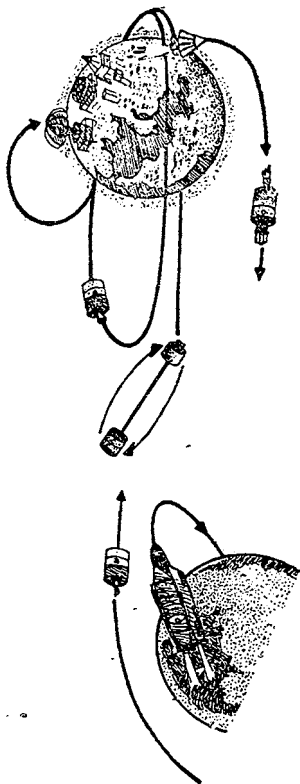
[ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କାରୀ ଯନ୍ତ୍ର]

ଟ୍ରାୟାରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଛି । ଏହି ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କାରୀ ଯନ୍ତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଯାନରେ ତରଳ

ଯବନୀରଜାନ ଓ ଆଶାବଳୀ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଏହି ଯନ୍ତ୍ର ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ ପୃଥିବୀ ମାତ୍ର ଚାରି କାମ ସୂଚକରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରି ଚାଲିଛି । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରୁ ଯେ ରେଡ଼ିଓ ସିଗନାଲ ଓ ରିମୋଟ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଉଛି । ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଜ୍ଞାନକାମ ବାସ୍ତବ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରି ଏଥିରେ ଥିବା ଯବନୀରଜାନ ସହ ମିଳିତ ହୋଇ ମିଥେନ ଓ ଜଳ ଏହି ଯାନ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଜଳ ଯବନୀରଜାନ ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ବାସ୍ତବରେ ବିଭାଜିତ ହୋଇଯାଉଛି । ମିଥେନ ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ଏହି ଯାନରେ ଯାଇଥିବା ରକେଟକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଉଛି । ଏହି ଶକ୍ତି ରକେଟକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ରଖିଛି ଯାହାକି ଫେରିବା ମହାକାଶ-ଯାନଙ୍କ ଯାନକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଫେରିବା ଆଣିବ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା ଅଧିକ ବ୍ୟୟବହୁଳ ହେବନାହିଁ । ଏହାହିଁ ନରମାନ୍ୟଙ୍କ ଭଳି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭାବିତ ପଦ୍ଧତି । ମାତ୍ର ଯଦି ଏହି ଯନ୍ତ୍ର କୌଣସି କାରଣ ବଶତଃ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ମହାକାଶଚାରୀଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନହାନୀର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ । ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାର ଉତ୍କଳେଷପତି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତିବା ପୃଷ୍ଠରୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ଅଠର ମାସ ପୂର୍ବରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଏହି ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ରିମୋଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଗ୍ରିନ ସିଗନାଲ ମିଳିଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଚାରୀ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ମାରୁଥିଲେ । ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୮ ଟନ ରକେଟ ଜାଲେଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ରହିଛି ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ସମୟରେ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ହୋଇଛି । ଏତେ ଦୂରକୁ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ମହାକାଶଯାନକୁ ବୋହି-ନେବାକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଉଥିବା ରକେଟର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶକୁ ଏଥିରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଶ୍ରୀ କରି ଦିଆଯାଇଛି ।

ନିର୍ଦ୍ଦୀରତ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ରକେଟଟି ଉତ୍କଳେଷପତି ହେବାପରେ ପ୍ରଥମେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବ ଓ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ପରେ ଏହାର ୨ୟ ରକେଟଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ । ପୃଥିବୀର

ନିମ୍ନ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଡ୍ୟାଚ କରି କିଛି ବାଟ ମହାକାଶରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ପ୍ରଥମ ମହାକାଶ ଟେଷ୍ଟିଂ ପରେ ରକେଟର ଅନ୍ୟ ଭାଗ

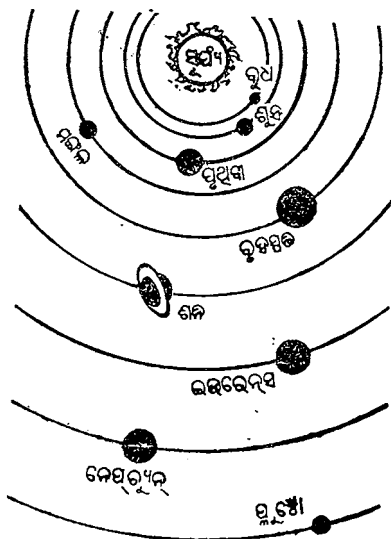

[ପୃଥିବୀରୁ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯାତ୍ରା ଯୋଜନା]

ବିଶ୍ୱାସିତ ହୋଇ ଏଥିରେ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଂଶକୁ ରକେଟଠାରୁ
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବ । ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଂଶ ବା ରକେଟ୍ ମାଲିକଦ୍ୱାରା
 ମୁଣ୍ଡ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ମହାକାଶରେ ନିଜ ନିଜ ଗୁରୁପାତରେ ଘୁରି
 ବୁଲିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା କୃତ୍ରିମ ଆକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଏହି
 ରକେଟଟି ସୁରକ୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବ । ଏହା ସେହି ପଥରେ
 ଫେରିଲା ମହାକାଶଯାନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବ । ଫେରିବା ବାଟରେ
 ଫେରିଲା ଯାନରେ ଏହା ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ମହାକାଶରୁ ଶକ୍ତି ଏଥିରେ
 ସଂରକ୍ଷିତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବା ସହ ମହାକାଶଯାନକୁ ଶକ୍ତି
 ଯୋଗାଇ ପୃଥିବୀଯାଏ ସୁରକ୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରିବ ଆଣିବ । ମାତ୍ର
 ଏହି ଅପେକ୍ଷାରତ ରକେଟର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
 ସମୟଯାଏ ଚଳନକ୍ଷମ ରହିବ । ଏହାପରେ ଏହା ଅକାମୀ ହୋଇଯିବ
 ଓ ମହାଶୂନ୍ୟରେ କେଉଁଆଡ଼େ ବିଲୀନ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ମଙ୍ଗଳ
 ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ମହାକାଶରୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ କାମ କରି
 ଯଥାସମୟରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଫେରିଆସିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ
 ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହେଲେ ଏହି ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ ରକେଟ୍ ହରାଇ
 ସେମାନଙ୍କ ମହାକାଶଯାନ ମହାକାଶରେ ସ୍ଥାୟୀ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଯିବା
 ହିଁ ସାର ହେବ ଓ ପରୋକ୍ଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେବ ।

ତେଣୁ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହକୁ ଯାତ୍ରା କିପରି ବିଶ୍ୱାସିକାମୟ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ମିନିଟରେ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ଏଇଥିରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ସେଇଥିପାଇଁ
 ନରମ୍ୟାନ, ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ ଓ ରବର୍ଟ୍ ସ୍କଟ୍ଙ୍କ ଭଳି ଅଭିଜ୍ଞତାସମ୍ପନ୍ନ
 ମହାକାଶଯାତ୍ରୀ ତଥା ଇଞ୍ଜିନିୟର କାରଲେନା, ଫଟୋଗ୍ରାଫର
 ମାତାଓଜାଙ୍କ ଭଳି ବୀର ସାହସୀ ମହାକାଶରୁ ଯାନେ ଜୀବନକୁ ପାଣି
 ଛଡ଼ାଇ ଏପ୍ରକାର ଝଟ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରାରେ ଭାଗି ହୋଇଥିଲେ ।
 ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା କେଲେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିପଦ ଯାତ୍ରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ
 ବ୍ୟଥିତ କରିଥାଏ—ତାହା ହେଲା ଗ୍ରହାଣୁ ବିପତ୍ତି । ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହସ୍ପତି
 ମଧ୍ୟଭାଗରେ ରହିଛି ଏକ ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜ ଅଞ୍ଚଳ । ଏଥିରେ ଛୋଟ ପଥର
 ଖଣ୍ଡଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବୃହତ୍ ପବ୍‌ଡାକାର ପଥରଖଣ୍ଡ ବା ଗ୍ରହାଣୁ
 ସବୁବେଳେ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଅନେକ ସବୁବେଳେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର

ଆକର୍ଷଣ ଯୋଗୁ ଆସି ପିଟି ହୁଅନ୍ତି ଓ ଘୃଷଣ ସଂଘର୍ଷ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଯଦି ଏଥିରୁ ଖଣ୍ଡେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରହାଣୁର ମହାକାଶଯାନ ସହିତ

[ସୌର ଜଗତ ଓ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳ]

ସଂଘର୍ଷ ଘଟେ ତେବେ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ସହ ମହାକାଶଯାନ ନିମିଷକେ ଧ୍ବଂସ ପାଇଯିବ । ଏପ୍ରକାର ଏକ ବିଭାଷିକା-ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରାରେ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ମହାକାଶଗୁରୁ ଗାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ନିଜ ନିର୍ଜୀବ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ ।

ହଠାତ୍ ମହାକାଶଯାନର ବେଗ ସାମାନ୍ୟ କମିଗଲା । ଆଗରେ ହୁଏତ ପ୍ରଥମ ମହାକାଶ ଶ୍ଳେଷନ । ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ

ହୋଇଗଲେ । ମାଳ ଆଲୋକ ଯାନ ମଧ୍ୟରେ ଜଳି ଉଠିଲା । ବିପଦର କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ । ଲଗ୍ ବ୍ରାଇମ୍ ଓ ଶ୍ରେଣୀ ଉଭୟେ ମହାକାଶ-ଯାନର ଇକପିଟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ଏହିଠାରୁ ୨ୟ ରକେଟର ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟିବ । ମହାକାଶଯାନ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ଚାଲିବ । ନିକଟସ୍ଥ ମହାକାଶ ସ୍ତେସନର ଆଲୋକମାଳା ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା । ଏହି ଆଲୋକମାଳାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ମହାକାଶ-ଯାନ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା । ଏହି ମହାକାଶ ସ୍ତେସନରେ ଲାଗିଥିଲା ଅସଂଖ୍ୟ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଆଣ୍ଟେନା । ଏନ ଅବକାର ଭିତରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକମାଳା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ଅନେକ ଭାବୁଥିଲେ ଏହା ହୁଏତ ଦୂର ଆକାଶରେ ଦିଶୁଥିବା ନକ୍ଷତ୍ର-ମାନଙ୍କ ଭଳି ଗୁଡ଼ିଏ ପୃଷ୍ଠିଭୂତ ନକ୍ଷତ୍ର କି ? ମହାକାଶର ଏନ ଅବକାର ମଧ୍ୟରେ ମହାକାଶଯାନ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକପିଣ୍ଡ ଭଳି ଶୀଘ୍ର ଗତିରେ ଆଗେଇ ଚାଲୁଥିଲା ।

ମହାକାଶଯାନର ଇଞ୍ଜିନ୍ ଭିତରେ ବସିରହି ଇଂ. କାରଲେନା ଓ ନରମ୍ୟାନ ରକେଟର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରୁ ତଳକୁ ଲମ୍ବିରହିଥିବା ଏକ ପ୍ରିଡ୍ରେମିଟର ସାହାଯ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ରକେଟ୍ ମହାକାଶଯାନକୁ ଜାଲେଣୀ ଯୋଗାଇ ରଖି ଚଳାଇନେବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରାୟ ହରାଇ ଆସିଲାଣି । ଆଉ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୨ୟ ରକେଟଟିକୁ ବିସ୍ଫୋରିତ କରିବାକୁ ହେବ । ନରମ୍ୟାନ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ସହିତ ଟେଲିଫୋନରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଥିଲେ । ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ସଙ୍କେତ ମିଳିବା-ମାତ୍ରେ ବଟମ୍ ଦବାଇ ୨ୟ ରକେଟଟିକୁ ଚାଲୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଲ୍‌ନା ମହାକାଶଯାନର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିରାଟକାୟ ର୍ୟାଡାର ଆଗରେ ବସିଥିଲେ । ସେହି ର୍ୟାଡାରରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏହି ର୍ୟାଡାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାବେ ମହାକାଶ-ଯାନରେ ୫ ହଜାର ମାଇଲ ବ୍ୟାସାର୍ଦ୍ଧ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳର ଟିକିନିଖି

ଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥମାନ ବସୁକୁ ଦେଖିପାରୁଥିଲ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
 ରବିର୍ଚ୍ଚ ଜଳମ୍ୟାନ ଥିଲା । ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ମହାକାଶରୁ ମଇଳା ସଫା
 କରିବା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ
 ଇନସ୍ଟ୍ରାରେଡ଼ି କ୍ୟାମେରା ଏହି ଯାନରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।
 ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଓ ଫଟୋଗ୍ରାଫ ଯାନ
 ଭିତରୁ ପୃଥିବୀକୁ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟରେ ବିଭୀଷିକା

ହଠାତ୍ ରାଧାଞ୍ଜର ପାଖରେ ବସିଥିବା ଆମେରିକୀୟ ଯୁବଙ୍ଗ ମିଶ୍ ଏଲିନା ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ । ଏନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ମହାକାଶଯାନର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶର ଆବିର୍ଭାବ । ରାଧାଞ୍ଜର ଦେହରେ ଏହି ଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ବାରି ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଖଣ୍ଡିତ ସେମାନେ ଯାହାକରୁଥିବା ମହାକାଶଯାନ ଦିଗରେ ଖୁବ୍ କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ଗତିକରୁଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମହାକାଶଯାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଗରେ ଗତିକରୁଥିଲା । ଯଦି ଏହି ବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶର ମହାକାଶଯାନ ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟେ ତେବେ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାନ ସହ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଠ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିବା ନିଶ୍ଚିତ । ରୁଚିଆଡ଼େ ଏହି ଅତର୍ଜିତ ବିପତ୍ତି ପାଇଁ ଭଲେଣୀ ପଡ଼ିଗଲା । ଯାହା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ମାତ୍ର ୨୩ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିଶ୍ଚିତ ନେବାକୁ ହେବ । କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ଘୋଷଣା କଲେ ଏଲିନା ତୁମେ ରାଧାଞ୍ଜରୁ ଛିଲିଥିବା ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଫିଡ଼ କରି ତାହା କଣ ଶୀଘ୍ର ମୋଡେ ଜଣାଅ । ଯଦି ତାହା ଏକ ଗ୍ରହାଣୁ, ବା ଉଲ୍ଲକା ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାହାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ, ନଚେତ୍ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ତାହାକୁ ମହାକାଶଯାନ ଆଗରୁ ଘୁଞ୍ଚାଇବାକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ । ଏଲିନା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦେହରେ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଫିଡ଼କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୋତାମ ଚପିଲେ । ଯାନର ଚାଲକ କ୍ୟାପଟେନ ଷ୍ଟଟ, ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ତେ ତପ୍ତ । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହାଣୁମୁଖୀ ପ୍ରଥମ ମାନବବାସୀ ଯାନର କଣ ଏପରି ଶୋଚନୀୟ ଭାବେ ବିନାଶ ହେବ ? ତାହା ପୁଣି ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନସଂପନ୍ନ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଉ ଆଉ ! ଭୁପୃଷ୍ଠ ଶ୍ଳେଷନକୁ ବେତାର ଯୋଗେ ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଇଂ. କାରଲେନା ଜଣାଇ ସାରିଲେଣି,

ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଏଥିନେଇ ଆଲୋଡ଼ନ । କଣ କରଯିବ ସେ ବିଷୟରେ
ଆଲୋଚନା ରୁଲିଛି ।

ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାବେଳେ ଏ ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ
ହେବା କିଛି ନୁଆ ଘଟଣା ନୁହେଁ । ମହାକାଶରୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଅନେକଥର
ମରି ପୁଣି ପୁନରୁଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ହଠାତ୍ ଏଲିନା ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ, କ୍ୟାପଟେନ ! ଏହା
ଏକ ମୃତ କୃଷିମ ଉପଗ୍ରହର ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସେହି
ଚିନ୍ତାକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ମତାମତ ଦେଇ ସାରିଛି । ଏହି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ
ଅଂଶରେ ପୁଣି ରହିଛି ଅନେକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୀସା ଖଣ୍ଡ, ଲୌହ ଓ
ପାରଦଯୁକ୍ତ ଅନେକ ଯବାକାର ଇଟାଦି । ତେଣୁ ଏହା ଅତି ମାରାତ୍ମକ,
ପୃଥିବୀରୁ ବିଲୁପ୍ତ ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହଜାର ହଜାର ମୃତ କୃଷିମ
ଉପଗ୍ରହର ଅନେକ ଅଦରକାରୀ, ମୃତ ଅଂଶ ସବୁବେଳେ
ମହାକାଶରେ ପୃଥିବୀ ରୁରିପଟେ ଘୂରିବୁଲୁଛି । ଏହିପରି ଏକ ମୃତ
ପିଣ୍ଡ ଆମେରିକାଦ୍ୱାରା ୧୯୭୩ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ପ୍ରେରିତ ସ୍କାଏଲବ୍
ନାମକ ଏକ ଗବେଷଣାଗାର ମହାକାଶରେ ଖରପ ହୋଇ ପୃଥିବୀ
ବନ୍ଧକୁ ଖସିପଡ଼ିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଗଲାପରେ ସବୁ ବିଶ୍ୱରେ
ସେତେବେଳେ ଚହଲ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ୭୭ ଟନ ଓଜନର ଏହି
ବିରଟକାୟ ମୃତ ମହାକାଶ ଗବେଷଣାଗାର ୧୯୭୯ ମସିହା ଜୁଲାଇ
ମାସ ୧୧ ତାରିଖରେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଭାରତ ମହାସାଗରରେ
ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମହାଦେଶ ନିକଟରେ ସାଗର ବନ୍ଧରେ ଖସିପଡ଼ିବାରୁ
ପୃଥିବୀବାସୀ ଆସ୍ତ୍ରସ୍ତ ହେଲେ । ମାତ୍ର ସ୍କାଏଲବ୍ ସିନା ଖସିପଡ଼ିଲା,
ଏପରି ହଜାର ହଜାର ମୃତ ଉପଗ୍ରହର ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ,
ମହାକାଶ ଗବେଷଣାଗାର ପ୍ରଭୃତି ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ମହାକାଶରେ ଘୂରି
ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଏହିପ୍ରକାର ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ ସବୁ ପୃଥିବୀ ରୁରିପଟେ
ମହାକାଶରେ ଏକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେଣି, ଏ ବିଷୟରେ
ମହାକାଶରୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଟ୍ରେନ୍ ସମୟରେ ସତର୍କ କରି ଦିଆଯାଇଥାଏ,

ମାତ୍ର ଏ ପ୍ରକାର ଭବିତ ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷାପାଇବାକୁ ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍‌ଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇବାକୁ ହେବ ।

ନରମ୍ୟାନ ଚିହ୍ନାର କଲେ, କାରଲେନା ! ଶୀଘ୍ର ରବର୍ଟ ଜଳମ୍ୟାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ! କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଠିକ୍ ଦିଗରେ ଏହି ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ମହାକାଶ ଆବର୍ଜନା ନିକଟକୁ ଏହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କାରଲେନା—ରବର୍ଟ ଜଳମ୍ୟାନର ସୁଇଚ ଚପିଲେ । ଏହା ମହାକାଶଯାନ ଠାରୁ ଅଧିକ ବେଗରେ ମହାକାଶ-ଯାନ ଗୁଡ଼ି ଆଗେଇଲା । ଲଭ ଗ୍ରାଜମ ଓ ଏଲିନା ତାହାର ଗତିପଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଧ୍ୟମରେ କରୁଥିଲେ ଓ ରବର୍ଟକୁ ଦୂରଦର୍ଶନ ଦେଉଥିଲେ ।

ରବର୍ଟ ଜଳମ୍ୟାନ ହେଉଛି ମହାକାଶରୁ ଅକଥା ଆବର୍ଜନା ସଫାକରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଯାନ । ଏଥିରେ ସୁନାରେ ଆବରଣଯୁକ୍ତ ଏକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଟଙ୍କା ଓ ବୃହତ୍ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଯନ୍ତ୍ରାବଳୀ ରହିଛି ଓ ଏହା ମହାକାଶରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମି ଗ୍ରହଣ କରି ରଶ୍ମି ସାହାଯ୍ୟରେ ମହାକାଶରେ ବୁଲୁଥିବା ଏହି ପ୍ରକାର ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶକୁ କାଟି ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ କରେ ଓ ଏହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ମହାକାଶକୁ ପରିଷ୍କାର କରେ ।

ଏବେ ମହାକାଶଯାନରୁ ପ୍ରେରିତ ରବର୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କିନ୍ତୁ ଏହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏହା ଖୁବ୍‌ବେଗରେ ଗତିକରି ଯିବାବେଳେ ଏଥିରେ ଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାହୁ ଅଦରକାଶ ବସ୍ତୁକୁ ଧରିନେଇ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଗତିକରିଯିବ କିମ୍ବା ଏଥି ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରି ମହାକାଶରେ ଜଳିଯାଇ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହୋଇଯିବ ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରବର୍ଟ ଉପରେ । ମହାକାଶଯାନର କୋଠରୀ ମଧ୍ୟରେ ନରମ୍ୟାନ, ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ, ରବର୍ଟ ସ୍ବଚ୍ଛ ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ତେ ଏକ ଲୟରେ ଶୁଣି ରହିଛନ୍ତି ! ଭୟଙ୍କର ବିପଦ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି । ହାତରେ ସମୟ ମାତ୍ର ଆଉ କେତେ ସେକେଣ୍ଡ । ମହାକାଶଯାନ

ଫୁଲ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯେ ମାତ୍ର କେତେ ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ବିନାଶ ନଘଟିବ ସେ କଥା କିଏ ଜାଣିବ ? ନରମ୍ୟାନ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବାକୁ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରୁନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱେଦ ବିନ୍ଦୁ ଦେଖାଦେଲାଣି । ମାତ୍ର ମହାକାଶପୋଷାକ ପରିହୃତ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଅସହାୟତା ବାହାରକୁ ପରିପ୍ରକାଶ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ।

ଶେଷରେ ସେହି ସମୟ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ବିଭୂଷିକାୟ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ନିକଟରେ ବସିଥିଲେ ମାତାଓଜ୍ଞା । ୫୪୩୩ ୨ ୧ ଓ ଶେଷରେ ଶୂନ୍ୟ । ମହାଶୂନ୍ୟର ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଦେଖାଗଲା ଏକ ବିସ୍ଫୋରଣାତ୍ମକ ଅବସ୍ଥା । ରବର୍ଟ ଖୁବ୍ ଯୋରରେ ଯାଇ ମାଡ଼ ଦେଲା ସେହି ଅଦରକାଣ୍ଡ ମୃତ କୃତ୍ରିମ ଉପଗ୍ରହ ଦେହରେ । ମହାକାଶଯାନ ଏହି ସଂଘର୍ଷର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ । କାରଣ ରବର୍ଟର ଗତି ମହାକାଶଯାନ ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଆଗଯାଇ ପିଟି ହେଲା ଓ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଲୋକର ଝଲକ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେହି ଅଦରକାଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡକୁ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ କରି ଜାଳ ଦେଲା ।

ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଏପ୍ରକାର ୨ ଟି ନିର୍ଜୀବ ବସ୍ତୁର ସଂଘର୍ଷ ଦେଖୁଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀ ମାନେ । କାହାର ପାଟିରୁ କଥା ବାହାରୁ ନାହିଁ । ଏତେ ପରିଶ୍ରମ, ଅର୍ଥହାନିର ଶେଷ ପରିଣତି କଣ ନିସ୍ତଳ ହେବ ? ପରମ ତୃପ୍ତିରେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ଆଶୁ ଜୀବନନାଶକାରୀ ବିପଦକୁ ଏଡ଼ାଇ ଥିବାରୁ ଆନନ୍ଦରେ ଆମୃତର ଚୁଟିବା ବେଳକୁ ହଠାତ୍ ଏକ ଅଘଟଣ ଘଟିଲା ।

ମହାକାଶଯାନ କାନବେର ହଠାତ୍ ଦୋହଲି ଉଠିଲା । ଜଣାଗଲା ସତେଯେପରି ବାହାରୁ କଣ ଗୋଟାଏ ଆସି ଯାନ ସହିତ ଖୁବ୍ ଯୋରରେ ମାଡ଼ ଦେଲା । ଆନନ୍ଦ ମୁଖର ଅବସ୍ଥାରେ ହଠାତ୍

ଭକ୍ତା ପୃଷ୍ଠି ହେଲା । କଣ ଘଟିଲା ଜାଣିବା ନୁହେଁ ସମସ୍ତେ ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ନୂତନ ବିପତ୍ତିର ସୂଚକ ଜାଣିବାକୁ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଉଠିଲେ । ଇଂ.କାରଲେନା ଓ ମାତାଓଜ୍ଜା ଦୂରବାସୀଙ୍କୁ ସଜାଡ଼ି ନେଲେ । ସେତେବେଳେ ମହାକାଶଯାନରେ ଆଦାତ ଜନିତ ତରଙ୍ଗାୟିତ ଅବସ୍ଥା ଲାଗିରହିଥିଲା । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଆଦେଶରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ଵାରା ଲାଗୁ ବ୍ରାଉନ ଓ ଏଲିନା ମହାକାଶଯାନର ବାହ୍ୟ ଅଂଶକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ମାତ୍ର ହଠାତ୍ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ମରଣ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ମୃତ ମହାକାଶଯାନର ଶକ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ ଜୁଲନ୍ତ ଅଂଶ କେତେବେଳୁ ବହୁ ଦୂରରେ ରହିଗଲାଣି । ବୋଧହୁଏ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଏହା କେତେବେଳୁ ପାର୍ଥକ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇ ସାରିଥିବ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ମହାକାଶଯାନ ପାଇଁ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏ ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତି କଣ ?

ଏକାଥରେ ଶୁଭିଲ ଦୁର୍ଘଟଣାଙ୍କ ଚିହ୍ନାର ଲାଗୁ ଓ ଏଲିନାଙ୍କର । କ୍ୟାପଟେନ ! ଏ କଣ ? ଗୋଟିଏ ବିପତ୍ତିର ଶେଷ ପରେ ପୁଣି ଏକ ନୂତନ ବିପତ୍ତି । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ଵାରା ମହାକାଶଯାନର ସମସ୍ତ ବାହ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ବେଳେ ଲାଗୁ ଓ ଏଲିନା ଦେଖିଲେ ଯେ ମହାକାଶଯାନର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରରେ ଏକ ବୃହତ୍ କଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ପିଟି ହୋଇ ରହିଛି ଏକ ଭଙ୍ଗା ସୀସା । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହାକୁ ମାପ କରାଗଲା । ଏହାର ଆକାର ଶୂନ୍ୟ ଦଶମିକ୍ ୦.୮ ଇଞ୍ଚ । ଏହା ସେହି ଜୁଲନ୍ତ ଉପଗ୍ରହରୁ ଛୁଟିକି ଆସି ମହାକାଶଯାନ ଦେହରେ ମାଡ଼ି ହୋଇଥିଲା । ଏତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଂଶ ଯେ ଏତେବଡ଼ ବୃହତ୍ ଗର୍ଭ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲୋଭ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ପ୍ରମୁଖ । ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ଏହି ଗର୍ଭ ମହାକାଶଯାନର ଯୁଗ୍ମ ବାହ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଫଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ରକ୍ଷାକାର ପ୍ରସ୍ତରକୁ ଫଟାଇ ନିଜର ମହାକାଶଯାନ ଭିତରକୁ ଆସିପାରି ନଥିଲା । ନତେଜ୍ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଂଶ ଯେ ସେହିନ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ଯବନିକା ଟାଣିଥାନ୍ତା ଏଥିରେ

ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ନିଜ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ସମସ୍ତେ ଓ ଏକାଥରେ ୨ଟି ବିଶ୍ୱାସିକାରୁ ବର୍ତ୍ତୀ ଆସିଥିବାରୁ ଆନନ୍ଦରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଗଲୁଥିଲେ ସମସ୍ତ ସହଯାତ୍ରୀମାନେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ମହାକାଶ-ଯାନକୁ ମରାମତି କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତନ୍ମତଳ କରି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପରେ ଏହା ମହାକାଶଯାନ ପାଇଁ ବିଶେଷ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ ଇଂ. କାରଲେନା । ରବର୍ଟ ସହ ଭାଙ୍ଗା ଉପଗ୍ରହର ସଂକ୍ଷେପ ବେଳେ ସେଥିରୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ଶ୍ରେଣି ବିସ୍ତୋରିତ ହୋଇ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା ମହାକାଶଯାନରେ । ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଏହି ଖଣ୍ଡଟି ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା ।

ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ କାମରେ ଲାଗିଥିବା ବେଳେ ଲାଭ ସମୟକୁ ଆଣି ଖାଦ୍ୟ ନଳୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ କ୍ୟାପଟେନ ଲାଭଙ୍କୁ ! ଲାଭ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ପୋଷାକରେ ଖାଦ୍ୟନଳୀକୁ ସଂଯୋଗ କରୁ କରୁ କହୁଥିଲେ—ଏହି ତ ବିପଦର ଆରମ୍ଭ, ମାତ୍ର ଆମକୁ ଏ ପ୍ରକାର କେତେ ଯେ ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା କିଏ କହିବ ? କ୍ୟାପଟେନ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟନଳୀକୁ ପାଟି ଭିତରେ ଲଗାଇଲେ । ଏଥିରେ ଥିବା ଠରଳ ଖାଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଟି ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସମସ୍ତେ ୨ଟି ମୃତ୍ୟୁ ବିଶ୍ୱାସିକାରୁ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଆନନ୍ଦରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପବ୍ ଗୁଲୁ ରଖିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ଟେଲିଫୋନ ସଙ୍କେତ ଜଳି ଉଠିଲା । ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଟେଲିଫୋନ । ସେତେବେଳେଯାଏ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ଦୁଇଦୁଇଟି ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲେ ।

ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ବାଉଁଶ ଆସୁଥିଲା । ଦୃଢ଼ାୟୁ ରକେଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ହରାଇ ଯାଉଛି । ଆଉ ୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ଦୃଢ଼ାୟୁ ରକେଟ୍‌କୁ ଗୁଲୁ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏହାର କିଛି ସମୟ ଧରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ୟାପ୍‌ସୁଲକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏ ପ୍ରକାର ଜୀବନମରଣର ବିପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ରକେଟ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ବିଷୟରେ ଭୁଲି ସାରିଥିଲେ ।

କ୍ୟାପ୍ଟେନ ନରମ୍ୟାନ ରକେଟର ଶକ୍ତି ଅବର୍ତନ କରୁଥିବା ପାରଦ-
ପ୍ରମୁ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଆରେ ସତେ ତ ! ଆଉ
୩୫ ମିନିଟ୍ ଯାଏ ରକେଟଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ରକେଟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିବାର ସମସ୍ତ
ପ୍ରାଥମିକ ପଦ ଶେଷ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ।
ଏହିପରି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ୧୦ଟି ରକେଟର ଜଳନ୍ତା ଠେଲ ଶକ୍ତି ପରେ
ସେମାନଙ୍କ ଯାନ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ । ଇଏତ
ଅସୁମାରନୁ.....

ମହାକାଶ ଦର୍ଶନ

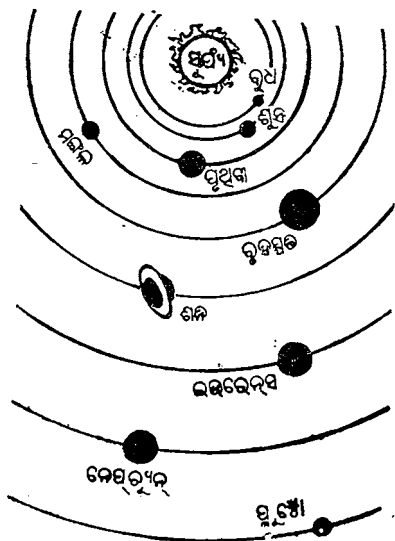
ବିଚିତ୍ର ଆମର ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ମହାକାଶଯାନଟି ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ଚ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଲୋକମୟ ଅଗ୍ନିପିଣ୍ଡୁଳା ସୃଷ୍ଟି କରି ଡମେ ଅସୀମ ଅନ୍ଧକାରଛନ୍ଦ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲା ଶୀଘ୍ର ବେଗରେ । ମହାକାଶଯାନର ଝରକା ଦେଇ ଦିଶୁଥିଲା ତେଜୋଗାନ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରମା ଖୁବ୍ ନିକଟରେ । ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଆକାର ଅନେକ ସମୟରୁ ଡମାଗତ ଭାବେ କମି ଏବେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲାଣି । ମଣିଷର ବାସସ୍ଥାନ ଖାଲି ପୃଥିବୀ, ମହାକାଶଯାନଠାରୁ ଡମେ ଦୂରେଇ ଯାଇ ଏକ ଛୋଟରୁ ଅତି ଛୋଟ ଗୋଲକାର ଗ୍ରହରେ ପରିଣତ ହେଲାଣି । ଦୂର ମହାକାଶରେ ରକ୍ତିମ ଆଶ୍ର ନେଇ ପ୍ରକଟିତ ହେଲାଣି ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ । ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ କେତେ ସୁନ୍ଦର ନଦିଶୁଛି ସତେ ? କହୁଥିଲେ ଇଂ. କାରଲେନା, ମାଡାଗ୍ନା ପ୍ରମୁଖ । ଆଉ କିଛିଦିନ ପରେ ଏହି ରକ୍ତିମ ଗ୍ରହ ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱୀକାର କରିବ ପୃଥିବୀବାସୀମାନଙ୍କର ପାଦ ତଳେ । ଏହାର ଗୋଡ଼ମାଟିରୁ ଭୂମି ଉପରେ ଆଜି ହୋଇଯିବ ସେମାନଙ୍କ ପାଦରେ ଥିବା ଯୋଡାର ଚିହ୍ନ । ବଳୟ ଥିବା ଶନିଗ୍ରହର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମନୋରମ । ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ସତେ ଯେପରି ଘୁରୁକୁଥିଲା ଶନିବଳୟ । ତା ମଧ୍ୟରେ ବିରାଟ ଶନିଗ୍ରହ ସତେ ଯେପରି ସମୟକୁ ତାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ରୂପ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଗତ କରୁଥିଲା । ଗ୍ରହରାଜ ବୃହସ୍ପତି କିନ୍ତୁ ଥିଲେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ସୁନ୍ଦର । ଆମ ପୃଥିବୀଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୩୦୦ ଗୁଣ ବିରାଟ ଓ ୩୧୭ ଗୁଣ ଅଧିକ ଓଜନର ଏହି ମହାଗ୍ରହ କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଭଳି ସେତେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦିଶୁନଥିଲା । ମାତ୍ର ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖିଲେ ଏହା ଦେହରେ ଥିବା କଳା କଳା ଲମ୍ବ ଅଞ୍ଚଳର ଚିତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟ-

ଗୋତର ହେଉଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରହର ୧୯୯୫ ଉପଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲେ । ଏହି ଗ୍ରହର ବୃହତ୍ତମ ଉପଗ୍ରହ ଯାହାକି ବୁଧ ଗ୍ରହଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବୃହତ୍ “ଗନିମେଡ଼”କୁ ତଳ ତଳ କରି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ । କାରଣ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବୃହସ୍ପତିର ଏହିସବୁ ହିମ ଉପଗ୍ରହ ହିଁ ପୃଥିବୀବାସୀମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେବ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି ତଥା ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଓ ପରିବେଶ ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ଆଉ କେତେ ବର୍ଷ ପରେ ପୃଥିବୀ ମାନବର ବାସ ଉପଯୋଗୀ ହେଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତପ ଯୋଗୁଁ ପୃଥିବୀର ସାଗର ମହାସାଗର ସବୁ ବାଷ୍ପୀକରଣ ହୋଇ ଶୁଖିଯିବ ଓ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠର ବାଲୁକା, ମାଟି, ପାହାଡ଼ ପଦ୍ମ ଅତ୍ୟଧିକ ଚାଢ଼ିଯାଇ ଆପେ ଆପେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଯିବ । ସେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତପ ଗ୍ରହଣ କରି ବରଫାବୃତ୍ତ ଏହିସବୁ ଗ୍ରହ, ଉପଗ୍ରହରେ ଜୀବଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସାରିଥିବ ବୋଲି ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମତ ଦିଅନ୍ତି ।

ଲଗା ଓ ଏଲିନା ମଧ୍ୟ ନିଜନିଜର ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ସଜାଡ଼ି ଧରି ଶନିଗ୍ରହ ଉପରେ ଗବେଷଣା ଚାଲୁରଖିଥିଲେ । ପୃଥିବୀଠାରୁ ୭୦୦ ଗୁଣ ବଡ଼ ଓ ୯୫ ଗୁଣ ଅଧିକ ଓଜନର ସୌରଜଗତର ଏହି ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଗ୍ରହ ଦେହରେ ଥିବା ଛୁଟା କଳାଦାଗ ସହ ଗାର ପଡ଼ିଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ଲଗା ବ୍ରାଜମ । ୩ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବଳପୂର୍ବ କିନ୍ତୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଏଲିନା । ବହୁ ପଥରର ଏକତ୍ରୀକରଣରୁ ଏହି ବଳପୂର୍ବ ସୃଷ୍ଟି । ପଥର ଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତିଯେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏମାନେ ଗୋଟିଏ ଶିଳାରି ଧାରଣା ମନ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ମହାକାଶଯାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ମହାକାଶଯାତ୍ରୀ ସମୟରେ ଗ୍ରହ ଓ ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ବାଧିବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଦେଖୁଥିବା ତଥ୍ୟାବଳୀକୁ ଲେଖି ରଖିଥିଲେ

ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କକ୍ଷୀୟ ଚଳନରେ । ପ୍ରାୟ ୩୩୯ କଲେମିଟର ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ୧୭ କଲେମିଟର ମୋଟାର ବିକିରଣ ବଳୟ ଉପରେ ତଥ୍ୟ ସନ୍ଧାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା ଏଲିନାଙ୍କ ଉପରେ । ସେ ମନଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ଏହି ବଳୟକୁ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ୩୦୦ କୋଟି କଲେମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ୪୭୭ କୋଟି କଲେମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ବରୁଣ ଗ୍ରହ ଉପରେ

[ସୌର ଜଗତ ଓ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳ]

ଗବେଷଣା କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା ମାଡାଗସ୍କାଙ୍କ ଉପରେ । ସେ ଦୂରଦର୍ଶିଣ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଓ ଭଲ ଫଟୋଗ୍ରାଫର । ଏହି ଦୁଇ ଗ୍ରହକୁ

ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ଅନେକ ପଟେ ଉଠାଉଥିଲେ ଓ ତଥ୍ୟାବଳୀକୁ ଟିପି ରଖୁଥିଲେ । ଇନ୍ଦ୍ର ଆକାର ପୃଥିବୀ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୯୯ ଗୁଣ ବଡ଼ ଓ ଏହା ୨୪ ଗୁଣ ପୃଥିବୀ ଠାରୁ ଅଧିକ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ କରେ । ଏହାର ୫ଟି ଉପଗ୍ରହ ମିରଣ୍ଡା, ଟିଟାନିଆ ପ୍ରଭୃତି ଅତି ସ୍ମୃତ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ । ପୃଥିବୀଠାରୁ ୬୦ ଗୁଣ ବଡ଼ ଓ ୧୭ ଗୁଣ ଓଜନ ବରୁଣ ଗ୍ରହକୁ ଖୋଜି ଠାବ କରିବାକୁ କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟ ଲାଗିଗଲା ମାତାଓଙ୍କାକୁ । ବହୁ ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଗ୍ରହ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନଥିବାରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଏହାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଞ୍ଚଳର ଯଠିକ ରୂପରେଖ ବିଷୟରେ ଟିକ୍କା ଚନ୍ଦ୍ର ମିଳୁନଥିଲା ।

ଶେଷଗ୍ରହ ଯମ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ୬୯୭ କୋଟି କଲେମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ଓ ପୃଥିବୀଠାରୁ ଛୋଟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଅନ୍ଧକାର-ଜନ ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ଆଲୋକ ପାଉଥିବାରୁ ଏହା ଅତି ଶୀଘ୍ର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଦଶମ ଗ୍ରହର ଅବସ୍ଥିତି ନେଇ ମଧ୍ୟ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକାର ଏକ ଗ୍ରହ ଯୌର ମଣ୍ଡଳର ବହୁ ଦୂରରେ ଥିବାରୁ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ଆଲୋକ ପାଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଠାବକରିବା ସମ୍ଭବପରି ନହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏପ୍ରକାର ଏକ ଗ୍ରହର ଅବସ୍ଥିତି ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତାମତକୁ ତର୍କମାକର ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ ତା ଉପରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇ ରଖିଥିଲେ ।

ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଉପରେ । ତାହା ହେଉଛି ନକ୍ଷତ୍ର ମଣ୍ଡଳର ଗଣନା ଓ ମଙ୍ଗଳ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜ ମଧ୍ୟ ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିପତ୍ତିର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜରେ ଖୁବ୍ ବେଗରେ ଚାଲୁଥିବା ଅନେକ ଗ୍ରହାଣୁ ବହୁ ସମୟରେ ଆସି ମାଡ଼ ହୁଅନ୍ତି

ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ । ଏହି ପ୍ରକାର ଗ୍ରେଟ ବଡ଼ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟକ ଶିଳାଗଣ୍ଡକୁ ନେଇ ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ସବୁଠାରୁ ବୃହତ୍-କାୟ ଶିଳା ଶତ୍ରୁର ଆକାର ପ୍ରାୟ ୧୦ କିଲୋମିଟରରୁ ଅଧିକ ଓ ଗୁପ୍ତତମର ଆକାର ଦେଉ କିଲୋମିଟର ଯାଏ ହେବ । ମହାକାଶରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ବୁଲୁଥିବା ଏହି ବିଶାଳ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଯେ କେତେ ମାରାତ୍ମକ ତାହା ନରମ୍ୟାନ ଜାଣିଥିଲେ । ସିରସ, ଭେଷ୍ଟ, ଜୁନୋ, ହାରମେସ, ପାଲାସ ପ୍ରଭୃତି ବୃହତ୍‌କାୟ ଗ୍ରହାଣୁର ଅବସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ନରମ୍ୟାନ ମଝିରେ ମଝିରେ ପସାସା କରି ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏଲିନା । ମହାକାଶ-ଯାନର ଯାତ୍ରା ସମୟକୁ ଏପ୍ରକାର ବିପଦ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଗ୍ରହାଣୁଙ୍କ ଅବସ୍ଥିତି କେଉଁଠିଥିବ ଇତ୍ୟାଦି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସେ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ । ଏଲିନା ସବୁଠାରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତମ ଏକ ଗ୍ରହାଣୁକୁ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖି ଆନନ୍ଦରେ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ ଆଣିକୁ ସେହି ଆଡ଼କୁ ନେଇ କହିଲେ ଏହା ହିଁ ବୋଧହୁଏ ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜର ସବୁଠାରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଗ୍ରହାଣୁ ‘ଭେଷଟା’ । ୧୮୦୭ ରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲଡର ଏହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଗ୍ରହାଣୁକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । କୌଣସି ଗ୍ରହର ଧୂସ ସାଧନ ପରେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜର ସୃଷ୍ଟି ନେଇ ମତାମତ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ କହିଲେ ଆମେ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବାବେଳେ ଭେଷଟା ଆମର ଆହୁରି ନିକଟତର ହେବ । ତେଣୁ ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବା । ପୃଥିବୀ ନିକଟରେ ଗତି କରୁଥିବା ଉଲୁକାପିଣ୍ଡ ପୃଥିବୀରେ ଖସିପଡୁଥିବା ଭଳି ଗ୍ରହାଣୁପୁଞ୍ଜର ଅନେକ ଗ୍ରହାଣୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଅବରହ ଖସିପଡୁଥାନ୍ତି ।

ରୁଧ ଓ ଶୁକ୍ର ଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା ବନ୍ଦ ଥିଲା । ଏହା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ନିକଟତର ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଉ ନଥିଲା ।

ଏହି ସାଧା ସମୟରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଗବେଷଣା ଥିଲା ଏନ ଅକ୍ସିକାର ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରି ମିଳିମିଶି ହେଉଥିବା ହଜାର ହଜାର ନକ୍ଷତ୍ରମଣ୍ଡଳୀ । ଖାଲି ଆଖିରେ ପୃଥିବୀ ଡ଼ଗ୍ଗରୁ ଆମେ ଦେଖୁଥିବା ପ୍ରାୟ ୬ ହଜାର ନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଗତି କଲବେଳେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ମହାକାଶରୂପମାନେ ଏହି ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗବେଷଣା ଭୁଲୁ ରଖିବା ବେଳେ କୋଟି କୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦେଖିବା ପରିସରକୁ ଭୁଲିଆସିଥାନ୍ତି ।

ଏହି ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଆମ୍ଭବିଭୋର କ୍ୟାପ୍ଟେନ ନରମ୍ୟାନ ହଠାତ୍ ଚିନ୍ତାର କରି ଉଠିଲେ—ଆମେ ଧନ୍ୟ । ଏନ କଳା ମହାକାଶର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଓ କୋଳାହଳମୟ ଏହା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ଆମେ ଏଠାରୁ ପାଇଛେ । ପୃଥିବୀ ପରି ଚଳ-ଚଞ୍ଚଳ ଆଲୋକିତ ଅବସ୍ଥା ଏଠାରେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକାର ଅକ୍ସିକାରୁଦ୍ଧ ଅନନ୍ତ ଅସୀମ ରଙ୍ଗର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ-କଳାପ, ଗତି, ସବୋପରି ବିସ୍ମୟ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମୟ ସତେ ?

ପୃଥିବୀଠାରୁ ୪୦ ଲକ୍ଷ କୋଟି କଲେମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ନିକଟତମ ନକ୍ଷତ୍ର ପ୍ରକ୍ସିମା ସେଣ୍ଟାଉର ଉପରେ ଅଧିକ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କୋଟି କୋଟି କଲେମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ-ତମ ତାରକା ଲବଧିଜ୍, ଅଗସ୍ତ୍ୟ, ପ୍ରବତାରା, ଶ୍ରବଣା, ମଘା ପ୍ରମୁଖ ତାରକା ଅକ୍ସିକାର ମହାଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମିଳିମିଶି ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରି ମହାକାଶରୂପମାନଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ କରୁଥିଲେ । ମହାକାଶରୂପମାନେ ମହାକାଶର ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବର୍ଣ୍ଣକୁ ଦର୍ଶନ କରି ଏପରିଭାବେ ବିହ୍ୱଳିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଯେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥିତି, ଦାୟିତ୍ୱଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଭୁଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟର ଏହି ଅପରୂପ ବୈବିଧ୍ୟମୟ ଅନୁଭୂତିକୁ ଅନେକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଧ୍ୟମରେ ଟିପି ରଖୁଥିଲେ । ଶହ ଶହ ଫଟୋ ମହାକାଶରେ ଶଞ୍ଜା ଯାଇଥିବା କ୍ୟାମେରା ଅନବରତ ଉଠାଇ ରୁଲିଥିଲା । ସମସ୍ତେ ମହାକାଶର ଏହି ରୂପ ଦର୍ଶନ କରି ଏକପ୍ରକାର ଆମ୍ବିବ୍ରେର ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଅନେକଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା—ଆହା ! ମହାକାଶ କେତେ ବୈବିଧ୍ୟମୟ ସତେ ?

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ମହାକାଶଯାନ ବିକଟ ଚିତ୍କାର କରି ଆଗେଇ ରୁଲିଥିଲା ଲକ୍ଷ୍ୟପଥରେ ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ ମହାକାଶକୁ ଦୁଇଭାଗ କରି । ନରମ୍ୟାନ ଝରକା ଦେଇ ଆମ ପୃଥିବୀର ରୂପ ଦର୍ଶନ କରି କହୁଥିଲେ ଆମର ଜାଲଗ୍ରହ ପୃଥିବୀ ଏଠାରୁ କେତେ ସୁନ୍ଦର ନ ଦିଶୁଛି ସତେ ? ମାତ୍ର ଏହା ଭିତରେ ଥିବା ବୁଦ୍ଧିମାନ ମାନବ ସମାଜ ଯେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଜଳନ୍ତୁ, ଯୁଦ୍ଧ ବିକ୍ରନ୍ତରେ ଲିପ୍ତ ରହିଛନ୍ତି ଏହା ଏଠାରୁ କିଏ ଜଳୁନା କରପାରିବ କି ?

ହଠାତ୍ ଟେଲିଫୋନର ସଙ୍କେତ ଜଳି ଉଠିଲା । ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ହୁଏତ କିଛି ବାଣ୍ଟି ଥାଇପାରେ । ମହାକାଶ ଦର୍ଶନରେ ବିଭେଦ ଥିବା ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ବଦଳିଗଲା । ଲଭ ଟେଲିଫୋନ୍ ଉଠାଇଲେ । ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ହିଁ ଟେଲିଫୋନ୍ ବାଣ୍ଟି ଆସୁଥିଲା । ଟେଲିଫୋନ୍ ଉଠାଇ ବାଣ୍ଟିଲାପ କରୁଥିଲେ ଲଭ ଗ୍ରାଉମ୍ । ମହାକାଶ ରୂପ ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ସେ ତାଙ୍କର ଅନୁଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ । ରିମୋଟ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବେତାର ତରଙ୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କ ସଫଳ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା ଓ ଆନନ୍ଦର ବାଣ୍ଟି ପ୍ରାୟ ଅନେକ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା ପୃଥିବୀର ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ପୃଥିବୀବାସୀ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ । ସଫଳତାରେ ଓଗାଟିଏ ମାସ ଅବଧିମାନ କରି ସାରିଲେଣି ମହାକାଶରେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ । ଆଉ ୫ ମାସ ସମୟ ଲାଗିବ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଓ ସେଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରାୟ ଆହୁରି

୭ ମାସ । ମୋଟ ଉପରେ ୧ ବର୍ଷ ଏକ ଅଜଣା ମହାକାଶରେ କଟାଇବାକୁ ହେବ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁଣକୁ । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବିପଦ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଧଙ୍ଗେ ରହିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଇା ସେମାନେ ୨ଟି ବଡ଼ ବିପଦକୁ ଏଡ଼ାଇ ଆସିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପୁଣି ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେ ବିପଦ ନ ଆସିବ ତାହା କିଏ ଜଣିବ ?

ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ମହାକାଶ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଆଲାପ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ନରମ୍ୟାନ । ସେ ସେମାନଙ୍କର କୁଶଳତା କାମନା କରୁଥିଲେ । ମହାକାଶର ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ ନରମ୍ୟାନ ସେହି ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟର ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟାବଳୀ ପୃଷ୍ଠ ଚିତ୍ର ସଂକ୍ଷେପରେ କହୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ । ଦୁର୍ଭଟଣା ଏଡ଼ାଇ ଆସିଥିବାରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । ଅନେକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲାଣି । ତଥ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ମହାକାଶଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସଫଳତାରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି । ତଥାପି ଆଗକୁ ଅନେକ ଦିନ । ମାତ୍ର ୨ ମାସ ଶେଷ । ଆଗକୁ ଆହୁରି ୮ ମାସ ବାକୀ । ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବାଦ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ମହାକାଶଯାନର ଗତିପଥ; ସେମାନେ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିଲେଣି ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ଟିକିନିଶି ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଚୁରିତ ହେଉଥିଲା । କେତେକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦୈନିକ ଏହି ସମ୍ବାଦ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଲମରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ସାପ୍ତାହିକ ବୁଲେଟିନ୍ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାର କରୁଥିଲେ । ଏହି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲା ଏକ ଅସମ୍ଭବ ଆଗ୍ରହ ।

ଆଗରେ ବିପତ୍ତି

ଦ୍ଵିତୀୟ ରକେଟରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗକାରୀ ସୁକେତକୁ କେତେବେଳୁ ଦବାଇ ଦିଆଗଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଏ ରକେଟର ସବୁ ଇଞ୍ଜିନ ଠିକ୍ ଭାବେ କାମ କରୁଛି । ଦୁଇ ଦୁଇଟି ବିପତ୍ତି ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଥିବାରୁ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ଆନନ୍ଦିତ । ଦୁର୍ଘଟଣାର ସମ୍ଭାବ ରେଡ୍‌ଡ଼ି ବାର୍ତ୍ତା ମାଧ୍ୟମରେ ଧୂଆଁରେ ପଡ଼ୁଥିବା ସାରିଲାଣି ମାତ୍ର ଏହା ସାଧାରଣରେ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇନାହିଁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଲୋକେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ଏକ ଅଯଥା ଆଲୋଡ଼ନ ପୃଥିବୀ ବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତରହ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିଛି ମହାକାଶ-ଯାନ ସହିତ । ଯାତ୍ରା ବେଳର ଟିକିନିଶି ବବରଣୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଉଛି ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ । କାରଣ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା ବେଳେ କେତେ-ବେଳେ କଣ ଘଟିବ କୁହାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । କୌଣସି ବିପଦ ଆପଦ ପଡ଼ିଲେ ତତ୍ତ୍ଵସାଗତ ଭୁକେନ୍ଦ୍ରକୁ ଜଣାଇ ଏହାର ପ୍ରତିକାର ନେତ୍ରୀ ଯାଇଥାଏ । ମହାକାଶରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ ଫେରାଫେରା କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ଏଠାରେ ବିପଦ ହଠାତ୍ ଆସେ । ଏହାକୁ ସେହିପରି ହଠାତ୍ ସାମନା କରିବାକୁ ହେବ ।

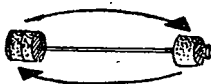
ଏହି ମହାକାଶଯାତ୍ରା ଅନ୍ୟ ଯାତ୍ରାଠାରୁ ଅଧିକ ବିଦେ ସଙ୍କୁଳ ତଥା କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ କାମ ଏହି ଯାତ୍ରାର ବିଶେଷତ୍ଵ । କାରଣ ମହାକାଶଯାନ କେବଳ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠଯାଏ ଯାତ୍ରାକରିବା ଭଳି ଜାଲେଣି ଏଥିରେ ଥିଲା, ଫେରିବା ପାଇଁ ରକେଟ ଜାଲେଣି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରୁ ତଥା ବାଟରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଚିକ୍ରି-ଯୋଗାଣ କାରୀ କ୍ୟାପସୁଲରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଉଚିତ ସମୟର ବିନିଯୋଗ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵ-

ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ବିପଦଶଙ୍କୁଳ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜକୁ ବିଜ୍ଞାନ ମାନବ ଆଦରୁନେଇ ଏକ ବିଶ୍ୱସିକାମୟ ଯାତ୍ରାରେ ଆଗେଇବା କପରି କଷ୍ଟକର ଏଥିରୁ ତାର ସୁରୁକ ମିଳିଥାଏ । ମାତ୍ର ଗାର ମାନବ କୌଶଳି ପ୍ରକାର ବିପଦକୁ ଯେ ଖାତିରି କରେ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରା ଯେତେ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ, ଗୁସ୍ତା ଯେତେ ବନ୍ଧୁର ହେଉ, ବିପଦ ଯେତେ ଭୟଙ୍କର ହେଉ, ମୃତ୍ୟୁ ଯେତେ ନିକଟତର ହେଉ, ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ହିଁ ମଣିଷର ଫଳକୁ । ସେଇଥି ପାଇଁ ସେ କୌଶଳି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶେଷରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ବହୁ ଧନଜୀବନ ହାନିପରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତା ହିଁ ଆସିଛି ।

କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ହଠାତ୍ ଜରୁରୀ ଘଣ୍ଟି ବଜାଇଲେ । ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ହେବାପାଇଁ ଏହା ହିଁ ତାଙ୍କର ସୂଚନା ଥିଲା । ଗ୍ରହ, ନକ୍ଷତ୍ର ଗବେଷଣା ଓ ଦର୍ଶନରେ ବିଶ୍ୱେର ହୋଇ ଉଠିଥିବା ମହାକାଶଗୁରୁ ମାନେ ଏହି ଜରୁରୀ ଘଣ୍ଟି ଶୁଣି ଯେଝାକାମ ଗୁଡ଼ି କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । କ୍ୟାପଟେନ ଧୀର ଗମ୍ଭୀର କଣ୍ଠରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଆମକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ କ୍ୟାପସୁଲକୁ ମହାକାଶକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଛଡ଼ାଯିବାପରେ ଏହାର ଅନ୍ୟମୁଣ୍ଡରେ ଲାଗିଥିବା ଛତା ଓ ଓଜନିଆ ପଦାର୍ଥ ଠିକ୍ ଭାବେ ଖୋଲିବ କି ନାହିଁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହାକୁ ଚଳନକ୍ଷମ କରି ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି କ୍ୟାପସୁଲ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ରକ୍ଷାକାରୀ—ଏକଥା ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁ ଜାଣନ୍ତି । କାରଣ ଏଥିରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଶକ୍ତି ଓ ଖାଦ୍ୟ ତଥା ଅମ୍ଳଜାନ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରନ୍ତା ବାଟରେ ସାହାଯ୍ୟକରି ପୃଥିବୀଯାଏ ଫେରାଇନେବ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଗୁଡ଼ିବାରେ ସାମାନ୍ୟତମ ଭୁଲ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଇଂ କାରଲେନାକୁ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଏହି କ୍ୟାପସୁଲର ଅବସ୍ଥିତି, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ । କାରଲେନାଙ୍କ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଖୋଲିଲା ଓ ସେଥିରେ ଶକ୍ତି-

କ୍ୟାପସୁଲର ମଡେଲ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲା । ମହାକାଶଯାତ୍ରାର ଦିଗ ଟିକ୍ ରହିଥିବାରୁ ଯଥାସ୍ଥାନରେ କ୍ୟାପସୁଲଟିକୁ ଗୁଡ଼ିବାର କୌଣସି ପ୍ରତି ବନ୍ଦକ ନାହିଁ ବୋଲି ସଠିକ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଘୋଷଣା କଲେ କାରଲୋନା । ଡୃଢ଼ତା ରକେଟର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପରେ ହିଁ ଏହି ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲକୁ ମହାକାଶକୁ ଗୁଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହା ପ୍ରାୟ ୪ର୍ଥ ରକେଟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ମହାକାଶ-ଯାତ୍ରାର ପ୍ରାୟ ୭୦ ଦିନ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଯାଇଲଣି ୭୦ ଦିନ ହିଁ କ୍ୟାପସୁଲକୁ ଗୁଡ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି କ୍ୟାପସୁଲରେ ମହାକାଶଯାନ ୭୦ ଦିନ ଯାଏ ଚାଲିପାରିବା ଭଳି ରକେଟ ଇନ୍‌ଜିନ ସହ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ପାଇଁ ଟାଣ୍ଡ, ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ ଜୀବନରକ୍ଷାକାରୀ ଅମ୍ଳଜାନ ବାସ୍ତବ ରହିଛି । ସବୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ

[ବାଟରେ ଗୁଡ଼ିଯାଉଥିବା
ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲ]

କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ । ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥାନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର କ୍ୟାପଟେନ୍ ଓ ଗୁଡ଼ିମ୍ୟାନ ରକେଟ ଇଞ୍ଜିନ ଗୁଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ବସି ରହି ସ୍ୱଳ୍ପ କାର୍ ମଧ୍ୟରେ ମହାକାଶର ଘନ ଅନ୍ତରାଳକୁ କଳନା କରୁଥାନ୍ତି । ଶୁଭ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରମା କେବେଠାରୁ

ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇଯାଇ ପାହାନ୍ତିଆ ତାରାର ଆକାର ଧାରଣ କରିବାକୁ ଉପକ୍ରମ କରୁଛି । ନୀଳ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟ ତାର ଆକାର ଛୋଟ କରିଚାଲିଛି । ଅନ୍ତକାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଅନେକ ନକ୍ଷତ୍ର ସତେ ଯେପରି ଆଖି ମିଟି ମିଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ଶୁଭ ମନାଶୁ-ଛନ୍ତି । ଆଉ ୧୨ ବର୍ଷପରେ କ୍ୟାପସୁଲକୁ ଗୁଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହାର ସଠିକ ସ୍ଥାପନ ଦାୟିତ୍ୱ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ । ଦୁଇ ଜଣ ଯାକ ଏକତ୍ର ବସି ସେହି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ ।

ମହାକାଶ୍ୟାନର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଯେଉଁ ବିରାଟକାୟ ଶକ୍ତିସମ୍ବଳ
 କ୍ୟାପସୁଲ ଲାଗିରହିଥିଲା । ମହାକାଶ୍ୟାନ ଭିତରେ ରହିଥିବା
 ସୁଇଚ ଦବାଇଲେ ଏହା ମହାକାଶ୍ୟାନଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଯିବାର
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଠିକ୍ ସମୟରେ, ଠିକ୍ ସ୍ଥାନରେ
 ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିବା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ୟାପୟୁଲକୁ ଛଡ଼ାଗଲା

ଅବଶେଷରେ ସେହି ବଡ଼ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମୟ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ଦଶନ୍ଧି ଆଗରୁ କ୍ୟାପୟୁଲରେ ସଫୁଲ୍ଲ ଯନ୍ତ୍ରାଂଶକୁ ଚାଲୁ କରାଯାଇସାରିଛି । ଓଲଟ ଗଣନା ଅନେକ ବେଳୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଲାଣି । ମହାକାଶ ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମହାକାଶଚାରୀ ନରବ ରହି ଯେହା କାମରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଭୃଙ୍ଗମୁ ବିପଦକୁ କିପରି ସହଜରେ ଏଡ଼ାଇଯାଇ ହେବ । ଏହା ମହାକାଶ ଆଡ଼ୁ ଆସୁଥିବା କୌଣସି ବିପଦ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସଠିକ୍ ସ୍ଥାପନା ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ।

ସବୁ ଠିକ୍ । ଅବଶେଷରେ ସେହି ଶୁଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ଓଲଟା ଦଶନ୍ଧିରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ନମ୍ବର ଗଣନା ୧୦ ଧରିଲା । ୪୩୮୮୧ ଓ ଶେଷରେ ଶୂନ୍ୟ । ସମସ୍ତେ ଏକସ୍ଥିତ ହୋଇ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସ୍ତମ୍ଭ ଆଡ଼େ ଏକ ଲମ୍ବରେ ଚାହିଁଛନ୍ତି । କଣ ହେବ ? ଶୂନ୍ୟ ହେବା ମାତ୍ରେ ମହାକାଶଯାନ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ୟାପୟୁଲ ହଠାତ୍ ବୋଲି ମାନିବାପରି ଅଲଗା ହୋଇଗଲା । ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଏଥିରେ ସଫୁଲ୍ଲ ସଂଯୋଗକାରୀ ରକ୍ତ ଓ ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱର ଛଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଯାଇ ଏହାକୁ ଚଳଣିମ କଲା । ଖୁସିରେ ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ ଗଡ଼ିପଡ଼ିଲା କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ । ଅନ୍ୟ ମହାକାଶ ଚାରୀ ମାନେ ଆନନ୍ଦରେ କୋଳାହଳ କଲେ ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ । ନିମିଷକ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କ୍ୟାପୟୁଲ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଚାରୀଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଆଗରୁ ଉଦ୍ଭେଜିଗଲା, କାରଣ ମହାକାଶଯାନର ସେତେବେଳେ ବେଗ ଥିଲା ମିନିଟକୁ ବଡ଼ ହଜାର କିଲୋମିଟର । ମାତ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ଅବସ୍ଥିତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଠିକ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ମହାକାଶଯାନରେ ସଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଥିବା ବୃହତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆକ୍ସେନା ଏହାର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ଠିକ୍‌ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁଥିଲା । ଇଂ. କାରଲେନା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ-

କାହିଁତା ଉପରେ ଟିକିନିଶି ତଦନ୍ତ କରୁଥିଲେ ଓ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷରେ ଅଧିକ ହୋଇ ଯିବାକୁ ଥିଲେ । ଅଶାନ୍ତ ହେବାଠାରୁ ଅଧିକ ସନ୍ତୋଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଛି ଏହି କ୍ୟାପଟୁଲ ଏବଂ ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱ ଗୋଲିଯିବା ପରେ ଏହି କ୍ୟାପଟୁଲ ଓ ଅପରପାର୍ଶ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୃତ୍ରିମ ଆକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ବଳୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଛି । ଯାହାଫଳରେ ଉଭୟ ଉଭୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଆଉ ମହାଶୂନ୍ୟରେ କେଉଁଆଡ଼େ ଗୁଲିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଆସୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ବିଜୟ ସୂଚକ ଚିହ୍ନ । ଏହି ଆନନ୍ଦ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଲାଗି ଓ ଏଲିନା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେମାନେ କଫି ପରିବେଷଣ କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ । କଫି ସଂଯୋଗକାରୀ ପାଇପକୁ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ପୋଷାକରେ ସଂଯୋଗ କରୁଥିଲେ ଏଲିନା । ଏହାପରେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାର ଅବକାଶ ମିଳିବ । ଏହାପରେ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ । ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଯାଇଥିଲେ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁ । କେବଳ ଏକୁଟିଆ କ୍ୟାପଟେନ ମହାକାଶଯାନର କକ୍ପିଟରେ ବସିରହିଥିଲେ । ତାଙ୍କର କ୍ଳାନ୍ତ ଚକ୍ଷୁ ମଧ୍ୟ ବୁଜି ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ଉତ୍ତରେ ଦୂମେଇ ଯିବାକୁ ଥିଲେ । କେତେ ସମୟ ଯାଏ ଶୋଇଥିଲେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ତାହା ଜଣାନଥିଲା । ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଯମେ ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଆଗରେ ଆଉ ସେପରି କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟନାହିଁ । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଓହ୍ଲାଇବା ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ସରିଲାଣି ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର । ଆଉ ୬ ଘଣ୍ଟା ପରେ ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳ ଦେହରେ ପାଦ ଦେବେ । ମହାକାଶ ଯାନର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ବିଶିଷ୍ଟତା ଶବ୍ଦ । ଭାଲି ଅପ ମାରିନାର, ସୌରିଜଗତର ଦବବୁଡ଼ିଆ ଆଗ୍ନେୟଗିରି ‘ଆଲ୍‌ମାସ’ର ବୁଡ଼ିଆକାୟ ମୁଖ ଗଭୀର ସତେ ଯେପରି ସଜଳଭାବେ ଗୁହଁରହିଛି ଶୟନରତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ଆଡ଼େ ।

ମହାକାଶ ଦାନବର ଆକର୍ଷକ

ମହାକାଶଯାନରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ବିଦେଶୀ ହଠାତ୍ ଚକ୍ରାର କରି ଉଠିଲ । ସେହି ଚକ୍ରାରର ସତେ ଯେପରି ନିସ୍ତାର ନାହିଁ । ସମାଗତ ଭାବେ ବାଜୁଥିଲା ଘଣ୍ଟି । ଶୂନ୍ୟନରତ ମହାକାଶରୁ ମାନେ ହଠାତ୍ ଉଠିବସିଲେ । ଏକ ଅଜଣା ଆକାଶରେ ସମସ୍ତେ ଉପହୁତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସେପରି କୌଣସି ବିପତ୍ତି ନଥିଲେ ଏହି ଘଣ୍ଟି ବାଜେ ନାହିଁ । ମହାକାଶଯାନଠାରୁ ୫୦ ହଜାର କିଲୋମିଟର ଭିତରେ ଆଗକୁ କୌଣସି ଉପକର ବିପଦ ଥିଲେ ଏହି ଯନ୍ତ୍ରରେ ଲଗିଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ୍ୟାମେରା ତାହାକୁ ସହଜରେ ଦେଖିପାରେ ଓ ଏ ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ମହାକାଶ-ରୁଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ସତର୍କ କରି ଦେଇଥାଏ ।

କ୍ୟାପଟେନ, ଇଂ. କାରଲେନା, ମାତାଓଙ୍କା ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ତେ ତପ୍ତର । ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ନୀରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ମହାକାଶକୁ ତଳ ତଳ କରି କାରଲେନା ଓ ମାତାଓଙ୍କା । ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ଗ୍ରହାଣୁ ପୁଞ୍ଜି । ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେଣି । ତେବେ କଣ କୌଣସି ଗ୍ରହାଣୁ ବିପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଛି କି ? କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳକୁ ତଳ ତଳ କରି ପରୀକ୍ଷାକର, ମହାକାଶଯାନର ଗତି ପଥ ମଧ୍ୟ ଆଉଥରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କର । ହୁଏତ କୌଣସି ବିପଦ ଏହାର ଗତି ପଥରେ ରହିଥାଇ ପାରେ ବା କୌଣସି ଆକର୍ଷକ ବିପଦ ଆସିଯାଇ-ପାରେ । ମହାକାଶଯାନର କକପିଟରେ ବସିରହି କ୍ୟାପଟେନ ମଧ୍ୟ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଜାଣି ରଖିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଉଭୟଙ୍କୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ଇଂଜିନିୟର

କାରଲେନା ଓ ପୁତ୍ର କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ, କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ ପ୍ରମୁଖ
 ଯେଉଁ ଯାନର ଚାଳକ ସେମାନେ ସେ କୌଣସି ବିପଦକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ
 ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ସହଜରେ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଓହ୍ଲାଇ ପାରିବେ ଏହି
 ଆଶା ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କର ରହିଛି । ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ହେଲା ।
 କାରଲେନା ତଳ ତଳ କରି ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳକୁ ।
 ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବେଗରେ ଗତି କରୁଥିବା ହଜାର
 ହଜାର ବୃହତ୍ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳାଖଣ୍ଡକୁ ଦେଖି ସେ ହତବାକ୍ ହୋଇଯାଇ
 ଥିଲେ । ଏତେ ବୃହତ୍‌କାୟ ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଯେ ଏହି ମଣ୍ଡଳରେ ରହିଛି
 ତାହା ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ କରୁଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏତେ
 ନିକଟରୁ ସେ ଦେଖୁ ଥିଲେ ମହାକାଶର ଏହି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଚଳକୁ ।
 ପୃଥିବୀର ବହୁ ବୃହତ୍ ପାହାଡ଼ ପର୍ବତଠାରୁ ଅନେକ ଆକାରରେ ବଡ଼
 ଥିଲା । ବହୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରସ୍ତରଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ
 ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁଥିଲା । କାରଲେନାଙ୍କ ଡାକ୍ତରୀରେ
 କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ଓ ସ୍କଟ ମଧ୍ୟ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଜର ଆଖି
 ଲଗାଇଲେ । ସମସ୍ତେ ସେହି ବିଶାଳକାୟ ପ୍ରସ୍ତରଖଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥାକୁ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ନିକଟରେ ରକ୍ତିମ ଆସା ନେଇ ପ୍ରକଟିତ ହେଲାଣି
 ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ । ଦୂରରେ ଦୃଶ୍ୟମ୍ଭ । ଗ୍ରହରୁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ଆକାର ସମେ
 ବୃହତ୍‌ର ହେଲାଣି । ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଥିବା କଳା ରେଖା ସହ
 ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗ ଓ ବଳୟ ଗ୍ରହ ଶନିଙ୍କର ଅଲୌକିକ ଦୃଶ୍ୟ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରୁଥିଲା । ସବୁବେଳେ ଗ୍ରହାଣୁ ମଣ୍ଡଳରୁ ଅନେକ
 ଗ୍ରହାଣୁ ଘୁରୁଥିବା ବେଳେ ଖସିଆସି ପଡ଼ୁଥିଲେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ।
 ସୌରଜଗତର ଏହି ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ
 ନିମଜ୍ଜିତ ରହିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଏତକବେଳେ ଏହି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନର
 କୌଣସି ମୁଲ୍ୟ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଚରମ ଆହ୍ୱାନ, ଅଜଣା
 ବିପତ୍ତି । ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିବା ବିପଦଦଣ୍ଡର ସୁଇଚକୁ ପୁଣିଥରେ ଚାପି
 ଧରିଲେ ଉପକ୍ୟାପଟେନ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ । ସେ ଘାଟୁଥିଲେ ଆଗରେ ତ
 କୌଣସି ବିପତ୍ତି ନାହିଁ । ବୋଧହୁଏ ଏହି ବିପଦ ଦଣ୍ଡି ବନ୍ଦ ହୋଇ-

ଯାଇଥିବ । ମାତ୍ର ଏ କଣ ସେହି ଘଣ୍ଟି ଅନବରତ ଭାବେ ଯେ ବାଜି ଚାଲୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ । ତେବେ କଣ ପାଇଁ ଏହି ଘଣ୍ଟି ବାଜୁଛି । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ କୌଣସି ବିପତ୍ତି ଆଗକୁ ରହିଛି ।

କ୍ୟାପଟେନ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଏହି ବିପଦଘଣ୍ଟିରେ ସଂଯୁକ୍ତ କ୍ୟାମେରା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଶ୍ୟ ରହିଥିବାରୁ ଏହା କେବଳ ମହାକାଶଯାନର ଗତିପଥକୁ ସର୍ତ୍ତେ ନକରି ଏହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ତ୍ତେ କରି ବିପଦ ଆଶଙ୍କା ବିଷୟରେ ଜଣାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଆମକୁ କେବଳ ମହାକାଶଯାନର ଯାତ୍ରାପଥକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ ନକରି ଏହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ବିଷୟରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ହେବ । ହୁଏତ ଏହା ବି ହୋଇପାରେ ଯେ, ଆମର ମହାକାଶଯାନର ଯାତ୍ରାପଥରେ ଏବେ କୌଣସି ବିପଦ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏହା ଗତିକରି ଗଲବେଳେ ହୁଏତ ଦୂରରୁ ଗତି କରି ଆସୁଥିବା କୌଣସି ବିପତ୍ତି କିଛି ସମୟ ପରେ ଏହାର ଯାତ୍ରାପଥକୁ ଅବରୋଧ କରିପାରେ । ମହାକାଶରେ ସବୁ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ଏକଥା ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ମନକୁ ପାଇଲା । ଇଂ. କାରଲେନା କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଗାମୀ ଯନ୍ତ୍ର ମୁଖକୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୁଲାଇଲେ ଓ ଅନୁ-ସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ମାତ୍ର ଏ କଣ ! କିଛି ସମୟ ପରେ କାରଲେନାଙ୍କ ଭଳି ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ଇଂଜିନିୟରଙ୍କ ପାଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ସେ ସତେ ଯେପରି ମୁକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିବା ମାତାଓଲା ମଧ୍ୟ ଦୂରଗାମୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଆଖି ଲଗାଇ ଶିଫ୍ଟର ଉଠିଲେ । ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୂରଗାମୀ ନିକଟକୁ ଆସି ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁତ ବିପତ୍ତି ଦେଖି ଥରି ଉଠିଲେ । ସେତେବେଳେଯାଏ କ୍ୟାପଟେନ କର୍ପିଟରେ ବସି ରହିଥିଲେ । ସେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍ୱିଚ୍ ଠାରୁ ଖବର ପାଇ ଦୂରଗାମୀ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଦୂରଗାମୀ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଆଖି ଲଗାଇଲା ମାତ୍ର

ତାଙ୍କପରି ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଅଭିଜ୍ଞତାସମ୍ପନ୍ନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଧ୍ୟ ହତୋତ୍ସାହିତ ହୋଇଗଲେ ।

ପରୁଷଟି ବୃହତ୍ ପଦ୍ମତର ଆକାର ନେଇ ମହାକାଶଯାନଠାରୁ କିଛି ଦୂରୀର ମାଲ୍ ଦୂରରେ ରହିଥିଲା ଏକ ବୃହତ୍ ଶିଳାଖଣ୍ଡ । ଏହା ଡିମେ ସେମାନଙ୍କ ଗତିପଥ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । କ୍ୟାପଟେନ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି । ବହୁବାର ସେ ମହାକାଶଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଏପ୍ରକାର ବିପତ୍ତିର କେବେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ଟି ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱୟତ ଏକ ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁ । ମନ ଭିତରେ କ୍ୟାପଟେନ ଉପୁଷ୍ପତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ୟାପଟେନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହସ ଦେବାକୁ କହି ଉଠିଲେ—ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଯେତେବଡ଼ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ଉପ୍ପ କରବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଆମର ଗତିପଥକୁ ଦ୍ୱୟତ ଅବରୋଧ କରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଆମର ଗତିପଥକୁ ଅବରୋଧ କରୁଛି କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏତେ ହତୋତ୍ସାହିତ ହେବାର କାରଣ ନାହିଁ ।

କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ନୂତନ ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କଲା । ଏହି ମହାକାଶ ଦାନବ ସେମାନଙ୍କ ପଥରୋଧ କରୁଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିବା ପାଇଁ କାରଲେନା ଓ ମାତାଓଙ୍କଙ୍କ ଉପରେ କ୍ୟାପଟେନ ଗୁଡ଼ିଦେଲେ । ଇ. କାରଲେନାଙ୍କ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲା । ମହାକାଶ ଦାନବର ଗତି ଓ ମହାକାଶଯାନର ଗତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ଲାଗିଗଲେ କାରଲେନା । ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନୀ ତଥା ଗଣିତଜ୍ଞତାରେ ମାତାଓଙ୍କଙ୍କର ନାମ ରହିଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୟାତ ଫଟୋଗ୍ରାଫର । ଉଭୟ ଲାଗିଗଲେ ଜୀବନ ମରଣରୁ ଏହି ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବା ଦିଗରେ । ଅନ୍ୟ କାହାର ପାଟିରୁ କଥା କାହାରୁ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଜଣ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ଉପରେ । କଣ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ଗଣନାର ଫଳାଫଳ । ଯଦି ଏହି ଦାନବ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାପଥକୁ ଗୁଲିଆସେ,

ତେବେ ବସବାର ଆଉ କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ । ମହାକାଶରେ ମୃତ୍ୟୁ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ?

ବିପଦଦଣ୍ଡରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଦୀର୍ଘନିଶୀଳ କ୍ୟାପଟେନର ଗଣନା ଠିକ୍ ଥିଲା । କାରଲେନାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ହିମେ ସୃଷ୍ଟିଭାବେ ଅଜଣା ଭୟର ଚିହ୍ନ । ସମସ୍ତେ ହତବାକ୍ ହୋଇଗଲେ । ଏହିପ୍ରକାର ଏକ ଦୃଢ଼ସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା ସତର୍କତାକୁ ବିରକ୍ତରେ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ସ୍ବଚ୍ଛ । କାରଲେନା ତାଙ୍କର ହସାବ କିତାବ ଜଣାଇଲେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ । ନିନ୍ଦାରି ଯିବାର କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ଏହି ବିରାଟକାୟ ମହାକାଶଦାନବ ସହ ସେମାନଙ୍କର ମହାକାଶଯାନର ସଂଘର୍ଷ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଆଉ ଏହି ସଂଘର୍ଷ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଯାହା ହେବ କଲନା ଜଣାଯାଇପାରେ । ମହାକାଶଯାନ ସହ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜଳପୋଡ଼ି ଧୂସ ପାଇଯିବେ ଏହି ଅସୀମ ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟରେ । ଏତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ପୃଥିବୀର ସବୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ବସ୍ତୁବସ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନଜ୍ଞଙ୍କର କଣ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ଏପରି ମର୍ମନ୍ତୁଦ, ଶୋଚନୀୟ ମୃତ୍ୟୁ । କାରଲେନା ଆଉ ଚିନ୍ତା କରିପାରୁନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବର୍ତ୍ତିଯିବାର ଆଉ କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏହି ବୃହତ୍ ମହାକାଶ ଦାନବକୁ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାପଥରୁ ହଟାଇନେବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ଅସମ୍ଭବ । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ପରି ଜଣେ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ହିମେ ମଳିନ ଦେଖାଗଲାଣି । ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଏପ୍ରକାର ଚପଟି ବିଷୟରେ ଜଣାଇବାକୁ ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ କ୍ୟାପଟେନ । କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ରାସ୍ତା କବଳରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଖବର ଜଣାଇ କି ଲାଭ ?

ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ନୀରବରେ ବସିଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟରୁ ନିକଟତମ ହେଉଛି । ସେମାନଙ୍କ

ମହାକାଶଯାନ ଠିକ୍ ଗତିରେ ଚାଲୁଛି । ସେହି ମହାକାଶ ଗନ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାଳଦେଇ ମହାକାଶଯାନ ଯାତ୍ରାପଥ ଆଡ଼କୁ ନିମ୍ନ ଅବସର ହେଉଛି । ହୁଏତ ମହାକାଶଯାନର ଗତି କମାଇ ଦିଆଯାଇ ଏହି ବିପତ୍ତିରୁ ଏଡ଼ା-ଯାଇ ହେବ । ମାତ୍ର ତାହା ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ଦୁଇ । ଏହି ବିପତ୍ତିକାୟ ଦାନବର ଆକାର ଏତେ ବୃହତ୍ତ ଯେ ଏଥିରେ କୌଣସି ସୁଫଳ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସବୁଦିନ ଆଶା ନିରାଶାରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଉଛି । କେବଳ କଣ ତେବେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା ? ? ଶାର, ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ଶୋଚନୀୟ ପରାଜୟ, ଶେଷ ପରିଣତ ଅସହାୟ ଭାବେ ନିର୍ମମ ମୃତ୍ୟୁ..... ଏହି ବିଷୟରେ ଭାବି ଚାଲିଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ । ହଠାତ୍ ଏଲିନାଙ୍କ ଡାକରେ ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତାରେ ବ୍ୟାଧାତ ଘଟିଲା । କ୍ୟାପଟେନ ! ଆଉ ୩୦ ମିନିଟ୍ ସମୟ ଆମ ହାତରେ । ତାପରେ ସେହି ମହାକାଶ ଦାନବ ସହ ଆମର ସଂଘର୍ଷ ଆଉ ତାପରେ..... ଏଲିନାଙ୍କ କଣ୍ଠ ବାସ୍ତବିକ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ମୁଖ-ମଣ୍ଡଳର ଦୁଇ ଗୋଲକାର ଜଳଜଳ ଚକ୍ଷୁରୁ ଅଜାଣତରେ ଗତି ଆସୁ-ଥିଲା ଅବାରିତ ଲେତକଧାର । କେତେ ଆଶା ନେଇ ସେମାନେ ଆସିଥିଲେ ଏପ୍ରକାର ବାରଘଟରୁ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାରେ । ତାଙ୍କ ପିତା-ମାତାଙ୍କ ସହ ଶେଷ ସାକ୍ଷାତ ବେଳେ ଏଇମାତ୍ର କନ୍ୟା ଏଲିନାଙ୍କୁ ବଦାୟ ଦେଇ ତାର ଚିରୁକରେ ଗାଡ଼ ଚୁମ୍ବନର ଟୀକା ଲଗାଇ ପିତା ଜ୍ୟାକବ ଓ ମାତା ମାରେଗାଓ କହିଥିଲେ, “ଯାଅ ମାଆ ! ଶାରଭର ଗାଆ ବହନ କରି ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିଆସ । ନଚେତ୍ ଶାର ଭଳି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରି ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶଙ୍ଖଦ୍ ହୁଅ । ମାନବ ଜନ୍ମକୁ ସାର୍ଥକ କର । ଯେଉଁଠି କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଭଳି ପ୍ରଜ୍ଞାତ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସେଠାରେ ତୁମର ପରାଜୟ ନାହିଁ । ତୁମର ବିଜୟ ହିଁ ବିଜୟ — ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ” ସେହିଲେଖେତେପଦ କଥା ତାଙ୍କର ଆଜି ମନେ ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା । ଚିରୁକ ଦେଇ ଲେତକଧାର ଅବାରିତ ଭାବରେ ଗତି ଚାଲିଥିଲା ସୁନ୍ଦର ଏଲିନାଙ୍କର । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧନୀ ଦେବା ବ୍ୟଙ୍ଗତ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଛନ୍ଦା ନଥିଲା । କ୍ୟାପଟେନ

କହୁଥିଲେ, ଏଲିନା ! ତୁମେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ! ବିପଦବେଳେ
ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପରି ହତନ କରୁଛ ? ଏହା କଣ ତୁମ ପକ୍ଷରେ
ଶୋଭନୀୟ । ମଣିଷ ଜନ୍ମ ନେଲେ ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଆମେ ମରିଲେ
ସାର ପରି ମରିବା । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନ୍ମ ସଂଗ୍ରାମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାକୁ
ହେବ ।

ଦକ୍ଷିଣରେ ଠନ୍ ଶବ୍ଦ କରି କ୍ୟାପଟେନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇଦେଲା
ଆଉ ମାତ୍ର ୨୦ ମିନିଟ୍ । ବିପଦ ଦକ୍ଷିଣ ଚିହ୍ନାର ଅଧିକ ଶକ୍ତି ହୋଇ
ଉଠୁଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଷାଦର ଗ୍ରସ୍ତ । ମୃତ୍ୟୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୋଳେଇ
ନେବାକୁ ହିମେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସ୍କ୍ରିନରେ ସେହି
ବିରଟକାୟ ମହାଦାନବର ଆବିର୍ଭାବର ସୂଚନା ମିଳିଲାଣି । ହିମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଗତିରେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ମହାକାଶଯାନର ଯାତ୍ରାପଥ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ
ଆସୁଛି, ସତେ ଯେପରି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଯାନକୁ ଗିଳି ଦେବାପାଇଁ ।

ଅନ୍ଧକାରରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ

ସମସ୍ତେ ସବୁପ୍ରକାର ଆଶା ଭରସା ହରାଇଥିବା ବେଳେ କ୍ୟାପଟେନ କିନ୍ତୁ ନୀରବ ନିଶ୍ଚଳ ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମହାକାଶର ସେହି ବିରାଟ ଭୂଖଣ୍ଡକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମାଧ୍ୟମରେ । ବେଳେବେଳେ ମହାକାଶଯାନର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦୂରଦୃଶ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ହଠାତ୍ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ଏକ ସମାଧାନର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦେଖାଗଲା । ସେ କାରଲେନାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଆମେ କେତେ ସମୟ ପଛେଇଗଲେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଆମକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ ହିସାବ କରି କୁହ । ନିରାଶରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଥିବା କାରଲେନା ଅନାଗ୍ରହ ସହକାରେ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିବାକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନିକଟକୁ ଗଲେ ଫିନା କିନ୍ତୁ “ପ୍ରାୟ ଖଣ୍ଡରେ ଚଡ଼ା ହୋଇ ସାରିଥିବା ମାନବର ଯେ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ” ଏହା ସେ ମନରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ଅଉ ସମୟ ନାହିଁ । ହାତରେ ୧୦ ମିନିଟ୍ । କାରଲେନା ହିସାବ କରି କ୍ୟାପଟେନଙ୍କୁ ଡାକିବା ଗଣନା ଜଣାଇ ଦେଲେ । ଯଦି ଆମର ମହାକାଶଯାନ ୫ ମିନିଟ୍ ବିଳମ୍ବରେ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତା ତେବେ ହୁଏତ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖ ହଟି ଯାଇଥାନ୍ତା ଓ ଆମର ପଥ ପରିଷ୍କାର ହୋଇ ଆମକୁ ମୁକ୍ତି ମିଳନ୍ତା । ମାତ୍ର ଏପ୍ରକାର ଅବାସ୍ତବ କଥା କଳ୍ପନା କରାଯାଇ ନପାରେ । ମହାକାଶଯାନର ଗତିକୁ ୫ ମିନିଟ୍ କମାଇଦେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେବେ କଣ ମୁଖ୍ୟ ଧ୍ୟାନସ୍ଥିତି । ଅଉ ମାତ୍ର ସାତ ମିନିଟ୍ । ମହାକାଶଯାନ ଆଗରେ ସେହି ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁର ବିପ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମୁଖ ଶରୀର ଦେଖାଦେଲାଣି । ସବୁଆଡ଼େ ଅନ୍ଧକାର ବ୍ୟାପି ଗଲାଣି । ତାର ଆଗମନରେ ଦୂର ମହାକାଶରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା

ହଜାର ହଜାର ତାରକା ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ପଛରେ ଲୁଚି-
ଗଲେଣି । ସବୁଆଡ଼େ ଖାଲି ଅନ୍ଧକାର ଆଉ ଅନ୍ଧକାର । ଗ୍ରହାଣୁର
ଚିତ୍ରାଣୁ ଶରୀର ମହାକାଶର ଅନ୍ଧକାରକୁ ସତେ ସେପରି ବହୁଶୁଣିତ
କରି ଦେଇଛି । ଅସହାୟ, ନିସହାୟଭାବେ ପୃଥିବୀର ବହୁ ବହୁ
ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିରହନ୍ତି ।

ହଠାତ୍ କ୍ୟାପଟେନ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍,
ମହାକାଶଯାନକୁ ୬୦ ଡିଗ୍ରୀ କୋଣରେ ବୁଲିଅ । ଶୀଘ୍ର ଏହାର ଗତି-
ପଥକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଏକଥା ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେଲେ ।
କ୍ୟାପଟେନ୍ କଣ ପାଚିଲ ନେଲେଣି । ସେ କଣ କହୁଛନ୍ତି ! ମହାକାଶ-
ଯାନର ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହାସ୍ତ ଏହା ସହିତ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରର
ରହିଥିବା ସମସ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହକୁ
ସେମାନେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହୁଏତ ଅନ୍ୟ ମହାଶୂନ୍ୟରେ କେଉଁ
ଏକ ଅନାମଧ୍ୟେୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଯିବେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ ହୁଏତ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ୍ତ ସମାଧି ଘଟିବ । ମାତ୍ର ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପନ୍ଥା
ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ ହେବ । ତାପରେ ଅନ୍ୟ
ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା । ମହାକାଶଚାଳକମାନଙ୍କୁ ଏହି ମହାକାଶ ଶୁଣସ କବଳରୁ
ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପନ୍ଥା ନାହିଁ ।

କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍ ମାରବରେ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ
କଲେ । ସିଧାସଳଖ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିବା ମହାକାଶଯାନ ୬୦
ଡିଗ୍ରୀ କୋଣରେ ବାଙ୍କିଯାଇ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ମୋଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ ଭୂପୃଷ୍ଠ
କେନ୍ଦ୍ର ସହ ଏହାର ସମସ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ-
ଗଲା । ଆଗରେ ବୃହତ୍ ମହାକାଶ ଦାନବ । ଶୀଘ୍ର ଗତିରେ ଯାଉଥିବା
ଏହି ମହାକାଶଯାନ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର ଶେଷ ଭାଗକୁ ଏକପ୍ରକାର ପୂର୍ଣ୍ଣକରି
ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗରେ ଗତିକରି ଚାଲିଲା । ମହାକାଶଯାନ ଭିତରେ ବସିରହି
ଏହି ଦାନବର ପ୍ରକାଶ ଶରୀରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମହାକାଶଚାଳକମାନେ ।
ଭୟ, ଆତଙ୍କ ଓ ଅଜଣା ବିଶ୍ୱାସିକା ନେଇ ସମସ୍ତେ ଏକପ୍ରକାର ମାରବ,

ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ବଢ଼ି ଆସିଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ଶୁଭ ମନାସୁ ଥିଲେ । ମାତ୍ର କାହାର ମନରେ ସୁଖ ନଥିଲା । କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱସିକା ମାଡ଼ି ଆସୁଛି, ସେଥିରୁ କଣ ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ଅଛି ? ମାତ୍ର ପରେ ଯାହା ଦର୍ଶିଲେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ତ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ବଢ଼ି ଆସିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ କାନ୍ଦ ଉପରେ ମୁହଁ ଆଉଜାଇ ପିଲଙ୍କ ଭଳି କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଏଲିନା । କ୍ୟାପଟେନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବୋଧନା ଦେଇ କହୁଥିଲେ—ବିପଦ ସମୟରେ ଆମକୁ ସାହସର ସହିତ ଆଗେଇବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନାହିଁ ଏଲିନା । ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ଜୀବନ ତ ହିଁ ଏହିପରି ।

ଏବେ ସେମାନେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ଗୁଳନକର୍ତ୍ତା ଓ ସବୁକିଛି । ଅନନ୍ତ ମହାଗୁଣ୍ୟ । ଏହାର ଆଦିଅନ୍ତ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛନ୍ତି, କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିବେ, ପୃଥିବୀକୁ କିପରି ଫେରିବେ ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କ ମହାକାଶଯାନରେ ପୁଣି ରହିଛି ସୀମିତ ଜାଳେଣୀ । ଫେରନ୍ତା ଯାହାର ଜାଳେଣୀ ସେମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରୁ ହିଁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେଣୁ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ ନଚେତ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିବାର ଆଶା କରିବା ବୃଥା । କୌଣସି ଉପଦେଶ ଦେବାପାଇଁ କେହି ନାହାନ୍ତି । ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ସମସ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ । ଏ ପ୍ରକାର ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ଆସି ଅନେକଙ୍କୁ ନିରାଶ କରୁଥିଲା । ମାତ୍ର କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ଦେଉଥିଲା । ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିବା ଏବେ ହୁଏତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେବ । ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ସବୁପ୍ରକାର ପୃଥିବୀର ବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁ ମହାକାଶବିଜ୍ଞାନୀ ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ମଙ୍ଗଳରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳର ଭ୍ୟାଲି ଅର୍ଥ ମାରିନାରରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ସେହିଠାରେ ହିଁ ରହିଛି ଫେରନ୍ତାଯାହାର ଜାଳେଣୀ । ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିଲେ ହୁଏତ ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଦୂର ମହାକାଶରେ ରକ୍ତିମ ମଙ୍ଗଳ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଆକାର ଧାରଣ କରି ସତେ ଯେପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଛନ୍ଦାସ୍ୟ କରୁଛି । “ହେ ବୀର, ସାହସୀ ପୃଥ୍ୱୀବାସୀ; ମୋତେ ଜୟ କରିବା ଯେତେ ସହଜ ବୋଲି ତୁମେ ଭାବୁଥିଲି ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ନୁହେଁ । ଦେଖ ! ମୋ ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିବାକୁ ହେଲେ କେତେ ବାଧା ବିଘ୍ନକୁ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏସବୁରୁ ବଞ୍ଚି ଆସିପାରିବ ତେବେ ମୋତେ ଜୟ କର ।” ରକ୍ତିମ ମଙ୍ଗଳକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରୁଥିଲେ ଦୂରଗନ୍ଧଣ ସାହାଯ୍ୟରେ କ୍ୟାପଟେନ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ । ମଙ୍ଗଳ ଖୁବ୍ ନିକଟରେ । ସେମାନଙ୍କ ମହାକାଶଯାନଠାରୁ ମାତ୍ର ୭ ଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାପଥ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ବିଗଦର୍ଶନ ଦେବ କିଏ ? ମଙ୍ଗଳ ଜୟ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ । ମଙ୍ଗଳ ଜୟ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ ।

କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍ୱଟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ନରମ୍ୟାନ୍ । ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଆଡ଼େ ଆମର ମହାକାଶଯାନର ଚାଲନା କର । କ୍ୟାପଟେନ ସ୍ୱଟ୍ କମ୍ୟୁଣ୍ଡରର ସାହାଯ୍ୟ ନେଲେ । ** ଡିଗ୍ରୀ କୋଣରେ ମହାକାଶ-ଯାନର ଗତିପଥ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା । ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଚାଲିଲା ମହାକାଶଯାନ ବିଗଡ଼ୁଛି ହୋଇ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ପହଞ୍ଚିବ କି ନାହିଁ ଏଥିନେଇ ଅନେକ ସନ୍ଦେହ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ । ତଥାପି କାରକେନା ଓ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ୍ ଗଣନାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ । କଣ କଲେ ସେମାନେ ଭ୍ୟାଲି ଅଫ୍ ମାରିନାରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ । ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଅନ୍ୟସବୁ ସ୍ଥାନ ବିପଦସଙ୍କୁଳ । ଅନେକ ଖାଲ, ଖମାର, କେଉଁଠି ଅତି ଗଭୀର ଅନ୍ଧକାରଛନ୍ତି ଗର୍ଭ ଓ ଅନେକ ମୃତ ଆଗ୍ନେୟ-ଗିରି । ତେଣୁ ସବୁ ଠିକ୍ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇବାକୁ ହେବ ।

ମହାକାଶଯାନ କେତେବେଳୁ ମଙ୍ଗଳମୁଖୀ ହେଲାଣି । ରକ୍ତିମ ମଙ୍ଗଳର ଆକାର, ଡିମ୍ବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ସମସ୍ତ ମହାକାଶ-ଗୁଣ୍ଠଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଅନେକ ଆଶା, ଆଙ୍କା । ସତେ କଣ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ବିଶ୍ୱସିକାମୟ ଯାତ୍ରା ସଫଳ ହେବ ?

ପୃଥିବୀରେ ଆଲୋଡ଼ନ

ମହାକାଶଯାନ କାନବେରର ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା ପରଠାରୁ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାସ୍ଥିତ କେପ୍ କେନେଡ଼ି ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗବେଷକମାନଙ୍କୁ ଦିନ ଓ ରାତି ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । ଏହି ଯାତ୍ରା ସହିତ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିର ସମ୍ମାନର ପ୍ରଶ୍ନ ଯେତିକି ଶ୍ରାବେ ଜଡ଼ିତ ଆମେରିକୀବାସୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମସମ୍ମାନର ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ । ଏହି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଆମେରିକାର ମହାକାଶବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ଧରି ଗବେଷଣା କରାଯାଇଛି । କୋଟି କୋଟି ଡଲର ଅର୍ଥ ଆମେରିକା ସରକାର ଯୋଗିପରି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ୩୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତନ୍ମୁ ଜୟ-ପରେ ୯ରେ ଏ ଦିଗରେ ଗବେଷଣା କରି କେତେ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ ଶଗୁଦ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଯାତ୍ରା ବେଳର ଟିକିନିଶି ଖବର ଜାଣିବାପାଇଁ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ମାଇକେଲ୍ ଡୁଡ୍ଡ୍ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ସରକାରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଜଣାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡାକ ବ୍ୟବଧାନରେ ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଆମେରିକା ସମେତ ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରର କୋଟି କୋଟି ମାନବ ଅନିସନ୍ଧି ହୋଇ ଚାହିଁ ରହିଛନ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ଯାତ୍ରାର ଫଳାଫଳ ଉପରେ । ତନ୍ମୁ ଯାତ୍ରା କଥା ଅଲଗା ଥିଲା । ତନ୍ମୁ ! ଆମଠାରୁ ମାତ୍ର ୪ ଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ପୃଷ୍ଠକୁ ଯାତ୍ରା ବିଶେଷ କଷ୍ଟକର ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ମଙ୍ଗଳ ଯାତ୍ରାକ ପୃଥିବୀଠାରୁ ୫ କୋଟି ୨୦ ଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଏହି ଗ୍ରହକୁ ଯାତ୍ରାକରି ସେଥିରେ ସଫଳତା ଅର୍ଜନ କରିବା କମ୍ ବଡ଼ ଦୁରୁହ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଦିନ ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁରତ ହେଉଛି ରେଡ଼ିଓ ଓ ଦୂରଦର୍ଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୁଲେଟିନ୍ । ସବୁଆଡ଼େ ଆଲୋଡ଼ନ । ପ୍ରାୟ ଅଧ-

[ପୃଥିବୀ]

ବର୍ଷ ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରାକରି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ଶାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା । ଅନେକ ଦେବାଳୟ, ଗୀତା, ମସ୍ଜିଦ୍, ଦେବମନ୍ଦିରରେ ଚାଲିଛି ଅହରହ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା । ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀବାସୀମାନଙ୍କ ଆକୁଳ ନବେଦନ, ହେ ଉଗବାନ୍ ! ମାନବର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ହୁଅ । ସେମାନଙ୍କୁ ବିଜୟର ସ୍ୱାଦ ଚଖାଅ, ସୁସ୍ଥ ଶରୀରରେ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠକୁ ଫେରିବା ଆଶ ।

ମାତ୍ର ଏ କଣ ? ମହାକାଶଯାନର ହଠାତ୍ ଭୂପୃଷ୍ଠ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପରେ ସମଗ୍ର କେପ୍ କେନେଡ଼ିରେ ଖେଳିଯାଇଛି ଏକ ଅଜଣା ଆତଙ୍କ, ଅହେତୁକ ନିସ୍ତବ୍ଧତା । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅହରହ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଛନ୍ତି ମହାକାଶଯାନର ପତ୍ତି ଲଗାଇବାକୁ । ଅନେକ ଯାଣ ଦିନ ଧରି ନିଜାଇ ନପିଇ ଏହି ଶାର ମହାକାଶରୁ ଶବ୍ଦ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଆବଶ୍ୟକ ଜାଣି ରଖିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କାହିଁ ? ସଫଳତା ତ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳୁନାହିଁ ?

ଦୁଇ ହାତକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଲୁଚାଇ ବସିଥିଲେ ଯୁକ୍ତବୟସର ମହାକାଶବାଜନ ବିଶ୍ୱାସ ମନ୍ତ୍ରୀ ମାଇକେଲ୍ ଦୁର୍ଡ଼ । କି ଉତ୍ତର ଦେବେ ସେ ବିଶ୍ୱାସୀକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସରକାରଙ୍କୁ ? କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ପାଣି-ପରି ବୁଢ଼ାଇ ୭ ଜଣ ଅମୂଲ୍ୟ ମାନବଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ପରଶା କଣ ମହାତ୍ମ୍ୟରେ ନିଖୋଜ ହେବ । ସେତେବେଳେଯାଏ ବିଶ୍ୱାସୀକୁ ଏହି ମହାକାଶଯାନର ନିଖୋଜ ହେବା ଘଟଣା ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ମାତ୍ର କେତେ ସମୟଯାଏ ଏହାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ? ଇନ୍ଦ୍ର-ମଧ୍ୟରେ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସେହି ବୃହତ୍ ଗ୍ରହାଣୁକୁ ଦେଖି ସାରିଲେଣି । ମହାକାଶଯାନର ଯାତ୍ରାପଥରେ ଗତି କରୁଥିବା ଏହି ଗ୍ରହାଣୁର କଣ ସତରେ ଧକ୍କା ହେଲେ ମହାକାଶଯାନ ସହ ଓ ଧୂଳିସାହା ହୋଇଗଲା ମହାକାଶଯାନ ଖାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ !

ସମସ୍ତେ ଚିନ୍ତାମଗ୍ନ । କାହାର ପାଟିରୁ କଥା ବାହାରୁ ନାହିଁ । କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କେହି ପହଞ୍ଚି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଅହରହ ଗବେଷଣା ଚାଲୁଛି ସେମାନଙ୍କୁ ଠାବ କରିବାକୁ ମାତ୍ର ଏଯାଏ ସଫଳତା ମିଳିନାହିଁ । ଅନେକଙ୍କର ଧାରଣା ହେଲାଣି ଯେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏହି ଗ୍ରହାଣୁ ସହିତ ମହାକାଶଯାନର ସଫର୍ଷ ଘଟି ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମହାକାଶରେ । ମାତ୍ର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳିନାହିଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କେତେଦିନ ଅବା ଏହି ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବେ !

ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ଆତଙ୍କିତ କରି ତା ପରଦିନ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦରକାଗଜରେ ଏକ ଦୁଃଖଦ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା,

“ମହାକାଶରେ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରୀ ନିଖୋଜ”

ଏହି ଶବ୍ଦର ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା ଯେତେ ଲୋଭାଳି ଏକ ବଜ୍ରପାତ ଭଳି । ସାରା ବିଶ୍ୱ ସତେ ଲୋଭାଳି ଲୋଭାଳି ଯାଉଥିଲା ! ସେଦିନ ସବୁଅଡ଼େ କାମ ବନ୍ଦ । ସବୁ ଶିକ୍ଷକ

ଆଲୋଚନା । ଅନନ୍ତ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଥରେ ନିଖୋଜ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଠାବ କରିବା, ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକାଶଯ୍ୟାରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବାଲୁକା ଶକ୍ତିକୁ ଖୋଜିବାହାର କରିବା ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ । ଦୁଇ ଦୁଇଟି ଭୟାବହ ଦୂର୍ଘଟଣାକୁ ଏଡ଼ିଯାଇ ମଙ୍ଗଳର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ମହାକାଶଚାଳକମାନେ ଶେଷରେ ଯେ ନିଖୋଜ ହେବେ ଓ ଅକାତରେ ଜୀବନ ଦେଇ ମାନବସମାଜ ପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ରୀୟ ଖେତ୍ରରେ ଏହା କିଏ କଣ କଲୁନା କରିଥିଲା । ଟେଲିଭିଜନରେ ଦେଖାଯାଉଛି ମହାକାଶଯାତ୍ରା କରିଥିବା ମହାକାଶଚାଳକ ଆର୍ଥୁରସ୍ୱଜନଙ୍କ ଆର୍ତ୍ତବିହାର, କରୁଣ ହୃଦୟ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଆଜି ପ୍ରବ୍ୟ, ନିଶ୍ଚଳ । ସବୁଆଡ଼େ ଶୋକାକୁଳ ଅବସ୍ଥା ।

ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଭବନରେ ବସିଛି କ୍ୟାବିନେଟର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜରୁରୀ ବୈଠକ ଏହି ଦୂର୍ଘଟଣା ଯୋଗୁଁ । ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରୁଛନ୍ତି ସୁକ୍ରସ୍ପ୍ରିଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି । ପୁଙ୍ଗାବୁଫ୍ ଆଲୋଚନା ପରେ ମହାକାଶଚାଳକଙ୍କୁ ଠାବ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଭୂ-ପୃଷ୍ଠର ସମସ୍ତ ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ । ବିଶ୍ୱବାସୀ ଆତଙ୍କିତ ନ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଫ୍ରାନ୍ସ, ଇଂଲଣ୍ଡ, ଜର୍ମାନୀ, ରୁଷ୍, ଇଟାଲୀ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଗନ୍ଧଣ ଯନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତ କାମ ରୁଦ୍ଧି ମୁହଁଇଛନ୍ତି ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଆଡ଼େ । ମାତ୍ର ହିମାଳୟ ପର୍ବତମାଳା ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଗ୍ରେଟ ଧୂଳିକଣାକୁ ଠାବ କରିବା ଯେପରି କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ, ଅନନ୍ତ ମହାଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଧୂଳିକଣାଠାରୁ ଗ୍ରେଟ ଏକ ଶୁଦ୍ଧାବସ୍ଥା ମହାକାଶଯାନକୁ ଠାବ କରିବା ତା'ଠାରୁ ମଧ୍ୟ କଠିନ କାମ । ତଥାପି ବିଶ୍ୱବାସୀ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କର ଅବହେଳା ନାହିଁ, ସେଇ ଶେଷ ନାହିଁ । ଏହା ଯେ ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ସମ୍ମାନର ପ୍ରଶ୍ନ !

ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତି ୨୩ ଘଣ୍ଟା ଅନ୍ତରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୁଲେଟିନ୍ ସୁକ୍ରସ୍ପ୍ରି ଟେଲିଭିଜନ ଚରମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି । କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାତ୍ରା କଲବେଲେ ଯାତ୍ରୀ, ବସ୍ ଯାତ୍ରୀ, ଟ୍ରକ୍ ଡ୍ରାଇଭର

ଏପରିକି ସିନେମା ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଏହି ବୁଲେଟିନ୍ ଶୁଣିପାରିବେ ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଓ ଉପାଦେୟ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାଠାରେ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମହାକାଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମ୍ମିଳନୀ ଡକାଯାଇଛି । ଦେଶ ବିଦେଶର ବରୁଣବରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରୁଛନ୍ତି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ମହାକାଶବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ମାଇକେଲ୍ ଫୁର୍ଡ଼୍ । ସବୁ ପ୍ରାନ୍ତ ମହାକାଶବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ-ବାରୀ । ଯେଉଁ ଯାନର ସଂଗୃହଣ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଭଳି ଅଭିଜ୍ଞ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନୀ, ସେହି ଯାନ କଣ ଏପରି ଅସହାୟ ଶୁଦ୍ଧି ଯାଇ ଗ୍ରହାଣୁ ସହିତ ଧକ୍କା ଖାଇ ଧ୍ବଂସ ପାଇଯିବ ? ଏକଥା ବିଶ୍ବାସ କରିବାକୁ ଅନେକ ରାଜି ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ଯେତେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ରକ୍ଷା ଉପାୟ ସବୁ ରହିଛି, ସେ ବିଷୟରେ ଘମାଘୋଟ ଶୁଦ୍ଧି ବିଚାର ଆଲୋଚନା ଚାଲିଛି । ମାତ୍ର କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନାହାନ୍ତି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ।

ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ କ୍ୟାପସୁଲରୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗ୍ନାଲ ଆସି ଯାଉଛି । ମହାକାଶରୁ ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଶକ୍ତି ମହାକାଶଯାନ ପାଇଁ ଦରକାର, ଏଥିରେ ତାହା ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ଯାଉଛି । କେବଳ ମହାକାଶଯାନରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବାପାଇଁ ଏହି କ୍ୟାପସୁଲ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି ନିର୍ମାଣ ମଙ୍ଗଳ ମାଟିରେ ।

ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗ୍ନାଲ ଦେଖାଉଥିବା ସୁଇଚକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ ଭୂପୃଷ୍ଠର ବୈଜ୍ଞାନିକ ରବିନ୍ । “ଲୋକ ନଥିବା ଦ୍ଵୀପରେ ନୌକାର ଆବଶ୍ୟକତା କଣ” ? ଯେଉଁଠି ମହାକାଶଯାନର କୌଣସି ପଥ ମିଳୁନାହିଁ ସେଠାରେ ମହାକାଶରୁ ଶକ୍ତି ଫେରାଇ ଆଣିବାପାଇଁ ଦରକାର ହେଉଥିବା ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା କଣ ? ସମସ୍ତେ ବିଚିତ୍ର । ତେବେ କଣ ଗାର ମହାକାଶରୁ ଶକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ?

ଆଗରେ ମଙ୍ଗଳ

କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ଚାଲୁଥିଲା ମହାକାଶଯାନ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ । ମହାକାଶଯାନର ଚାଲିବା ଥିଲେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ସ୍କଟ୍ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କକ୍ଷରେ ବସିରହି କ୍ୟାପ୍ଟେନ ନରମ୍ୟାନ ଆଗକୁ ମାଡ଼ିଆସୁଥିବା ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବସିବା ସ୍ଥାନକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରି ଲାଗିଥିଲା ଏକ ବୃହତ୍ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର । ମଝିରେ ମଝିରେ ସେ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ସେହି ଯନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ । ଯାତ୍ରା ଯୋଜନାଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏପଟ ସେପଟ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଦେଖାଦେଇଥିଲା ଅନେକ ବିପତ୍ତି । ମହାକାଶଯାନ ପୃଷ୍ଠନିର୍ଦ୍ଧାରିତ

ସ୍ଥାନରେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ଓହ୍ଲାଇବା ଆଉ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଓହ୍ଲାଇବେ ଏଥିନେଇ ଚିନ୍ତା ଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ନ୍ୟସ୍ତ । ୩ ଥର ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ବଞ୍ଚିଆସି ଏକ ଅନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟତ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଚାଲୁଥିବା ମହାକାଶଯାନମାନଙ୍କ ମନରେ

[ମଙ୍ଗଳ]

ଆଉ ପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ଉନ୍ନାଦନା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯେ ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରି ପାରିବେ ଏ ପ୍ରକାର ଆଶା ଅନେକ ହ୍ରାସ ପାଇଲେଣି । ତଥାପି ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଖରାବ, ବୁଦ୍ଧିକୌଶଳ, ଜ୍ଞାନଚରମାର ବିନିଯୋଗ କରି ଶେଷଯାଏ ସଂଗ୍ରାମ କଲେ ଶିକ୍ଷା କଣ ?

ପ୍ରଥମ ସମସ୍ୟାଟି ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସିମତେ ମଙ୍ଗଳପ୍ରହର ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ୍

ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ମଧ୍ୟ ହୁଏତ ସେମାନେ ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଜୀବନଧାରଣାର କୌଣସି ସୁବିଧା ନଥିବା ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ହେବେ । ଏହି ପ୍ରକାର ଅନେକ ଚନ୍ଦ୍ରା ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଦିବାସୀ ହେଉଥିବାରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଯୋଗାଯୋଗ ଅବସ୍ଥା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇପଡ଼ିଥିବାରୁ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହେଉନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ପ୍ରଥମ ପାଶୁରେ ଶାନ୍ତି, ଘନ ଅନ୍ଧକାର । କେଣ୍ଡୁ ସେହି ପାଶୁରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଲୋକ ପଡ଼ିବା ଯାଏ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ।

ଏଲିନା ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଖାଇବା ପାଇଁ ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଗ୍ରହାଣୁ ସହ ଯାତ୍ରାତ ପରେ ଖାଇବାକୁ ସମସ୍ତେ ଏକପ୍ରକାର ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିହୀନ ହେବା ଖାଇବାକୁ ହେବ । ଅନିଚ୍ଛାସତ୍ତ୍ୱେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ଖାଦ୍ୟ ନଳୀଟିକୁ ସଫାଯୋଗ କଲେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେତେବେଳଯାଏ ଇଂ. କାରଲେନା ପୃଥିବୀ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷାକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ସଞ୍ଚାଳିତ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା । କେବଳ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାରେ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲେ ପୃଥିବୀ ସହ ସେମାନଙ୍କର ପୁନଃ ଯୋଗା-ଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହେଇ ପାରିବ । କାରଣ ସେଠାରେ ରହିଛି ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ କ୍ୟାପସୁଲ ଓ ପୃଥିବୀ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷାକାରୀ ଆଣ୍ଟେନା । ଯାହା ସେହି ସ୍ଥାନର ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ କରି ରେଡ଼ିଓବାଣ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛି ।

ରକ୍ତିମ ମଙ୍ଗଳର ଦିବ ହୋଇଥିବା ପାଶୁ ଝମେ ଉଦ୍ବିତ ବାଳସୂର୍ଯ୍ୟପରି ମହାକାଶରେ ଉଦ୍ବିତ ହେଲାଣି । ମଙ୍ଗଳର ଆକାର ଝମେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଯାଉଛି । ଏବେ ସକାଳର ଉଦ୍ବିତ ନାଲିଆ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆକାର ଧାରଣ କଲାଣି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ । ମଙ୍ଗଳର ଏହି ସୁନ୍ଦର ରକ୍ତିମ ରଙ୍ଗକୁ

ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ । ନାଲିଆ ରଙ୍ଗର ଏହି ଗ୍ରହକୁ ପୂର୍ବେ ଲୋକେ ଏହାର ରକ୍ତିମ ରଙ୍ଗ ଯୋଗୁ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ଦେବତାଙ୍କ ଗ୍ରହ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ମାତାଓଜା କିନ୍ତୁ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ଚାଲୁଥିବା ୨ଟି ଉପଗ୍ରହ ଡମ୍ବ ଓ ଫୋବସର ଫଟୋ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରି ଚାଲୁଥିଲେ । ୨ଟି ଗ୍ରେଟ ଫୁଟବଲ ପରି ଏହି ଦୁଇଟି ଉପଗ୍ରହ କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ମଙ୍ଗଳ ଗୁରୁପଟେ ଚାଲୁଥିଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଡମ୍ବର ବ୍ୟାସ ମାତ୍ର ୨୦ କିଲୋମିଟର ଓ ଫୋବସର ବ୍ୟାସ ପ୍ରାୟ ୫୦ କିଲୋମିଟର । ଏହି ଗୁଡ଼ିକ ଉପଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରୁ ଫୋବସ ପାଡ଼େ ୨ କଣ୍ଟାରେ ଓ ଡମ୍ବ ପାଡ଼େ ୩୦ କଣ୍ଟାରେ ମଙ୍ଗଳ ଗୁରୁପାଖରେ ଥରେ ଦୂରି ଆସନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ଆକାର ବହୁତ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ଏମାନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭଳି ଦରକାରୀ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରି ମଙ୍ଗଳକୁ ବିଶେଷ ଆଲୋକିତ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମଙ୍ଗଳର ରୂପ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରାୟ ଅଧିକଂଶ ମହାକାଶଗୁରୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥିଲେ । ଗୁଡ଼ିମାନ ଆସି ସମ୍ପାଦ ଦେଲେ କ୍ୟାପଟେନ ମଙ୍ଗଳଠାରୁ ଏବେ ଆମର ଦୂରତା ଦେଡ଼ ଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ଆମକୁ ମଙ୍ଗଳଯୁଗ୍ମରେ ଅବତରଣର ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ସାମାନ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ କପରି, କେଉଁଠାରେ ଓହ୍ଲାଇବା ତାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଦ୍ଧତି ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ନ ଆଗେଇଲେ ଯେ କି ପ୍ରକାର ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହାଥାଧାଇ ନପାରେ ।

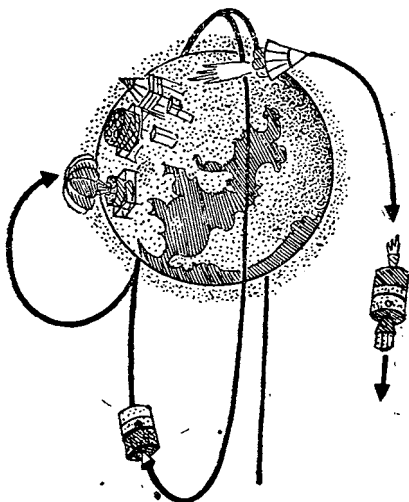
ନରମ୍ୟାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଆଲୋଚନା ବୈଠକ, ମହାକାଶଯାନର କାନ୍ଥରେ ନିର୍ମାଣ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ମାରିନାର ଭ୍ୟାଲି ଓ ବାଲୁକାପ୍ରସ୍ଥର ପୃଷ୍ଠ ଶରୀର ସତେ ଯେପରି ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଏହି ମାନଚିତ୍ରରେ ଏଡ଼ି ଜୀବନ୍ତ ଶାବେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେଠାରେ ଥିବା ଅଲମ୍ପ୍ୟ ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ବରଷାକାୟ କଳା ମୁଖ ଗହ୍ୱର ସତେ ଯେପରି ଜୀବନ୍ତ ରହି ଅଗ୍ନି ଉଦ୍ଗିରଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାପରି ଜଣାପଡ଼ୁ ଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା

ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଓ ଆମର ମହାକାଶଯାନ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଓ ଯେତକି ବେଗରେ ଗତି କରୁଛି ଆମେ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସମତଳ ଭୂମିରେ ଅବତରଣ କରିବା । ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାରେ ଫ୍ଲଏଡ ଆମେ ଅବତରଣ କରିପାରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ଏହି ଉପତ୍ୟକାରେ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଟେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ । ଶେଷରେ ଆମ ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହାଥିବ । ସେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍‌ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ମହାକାଶଯାନର ଗତି ଓ ଦିଗକୁ ସେ ଏପରିଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ଯେପରି କି ସେମାନେ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ । ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଦୂରରୁ ନିମାଗତ ଘୃଷ୍ଣୀୟମାନ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠର ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାକୁ ଠାବ କରି ସେଠାରେ ମହାକାଶ ଭଲ ଏକ ଅତି ବେଗଶାଳୀ ଯାନକୁ ଓହ୍ଲାଇବା ଅସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନୀ, ବୁଦ୍ଧିମାନ ମାନବଙ୍କ ନିକଟରେ ଅସାଧ୍ୟ କଣ ଅଛି ? ଇଂ କାରଲ୍‌ଲେନା ଓ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍‌ଙ୍କ ପିଠିରେ ହାତମାରି ନରମ୍ୟାନ ସେମାନଙ୍କ ଭଲ ଦକ୍ଷ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ପୃଥିବୀଠାରୁ ବାହାରି ଯାନର ଯାତ୍ରାପଥ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଠମାନେ କେବଳ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମୟ ବିନିଯୋଗ କରିବା କଥା । ମାତ୍ର ଏକ ଅଜଣା ଗ୍ରହକୁ ମଣିଷର ପ୍ରଥମ ଯାତ୍ରା ବେଳେ ଏହି ଗ୍ରହର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କାହାରି ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଏଥିରେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବା କେତେ ଦୂରୁତ ବ୍ୟାପାର ତାହା ସମସ୍ତେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିପାରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଟେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କାରଲ୍‌ଲେନା ନିଜ ସିଟରେ ବସି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଓହ୍ଲାଇବା ନେଇ ହିସାବ କିତାବ କରୁଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାକାଶଯାନ ଯେଉଁ ପଥରେ ଚାଲୁଛି ତାହାକୁ ସାମାନ୍ୟ ବୁଲାଇ ନେବାକୁ ସେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍‌କୁ ପରମର୍ଶ ଦେଲେ । ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାର ରକ୍ତିମ ଶୋଡ଼ିବାଳି ମହାକାଶଯାନର କାନ୍ଥରେ ମରା ହୋଇଥିବା ନିକ୍ଷାରେ ସତେ ଯେପରି ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଉଠି ସେମାନଙ୍କୁ

ସ୍ବାଗତ କରୁଥିଲ । ସେହି ଉପତ୍ୟକାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ-
କାରୀ କ୍ୟାପସୁଲ । ହସାବ କିତାବ ଓ ଗବେଷଣା ଭିତରେ ସମସ୍ତେ
ପ୍ରାୟ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର
ଯାହାଯ୍ୟରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ଧକାରଛନ୍ଦ୍ର ମହାକାଶରେ
ଅଗଣିତ ତାରକା ସ୍ବପ୍ନ ମାନବର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସତେ ଯେପରି ଆଖି
ମିଟି ମିଟି କରି ଲକ୍ଷ କରୁଥିଲେ । ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳ । ଦୂରତା ମାପିବା
ଯନ୍ତ୍ରର ଶବ୍ଦ ଶୁଭିଲ । ନରମ୍ୟାନ ସେହି ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଚାହିଁଲେ ଓ ସେଥିରୁ
ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଗ୍ରାହ ପେପର ଖଣ୍ଡକୁ ଟାଣି ଆଣି ପରୀକ୍ଷା
କରୁଥିଲେ—ମଙ୍ଗଳ ମାସ ଆଉ ଏକ ଲକ୍ଷ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ
ଅବସ୍ଥିତ । ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଦ ପ୍ରାୟ ସରିଥିଲା । ଆଗରେ
ମଙ୍ଗଳ, ମହାକାଶଗୁଣ୍ଡକ ପାଇଁ ଚରମ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ । ଲକ୍ଷ ମଙ୍ଗଳ
ଜୟ ।

ମଙ୍ଗଳ ଦର୍ଶକ

ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଯେତିକି ନିକଟତର ହେଉଥିଲା, କେଜାଣି କାହିଁକି ସମସ୍ତ ମହାକାଶଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ହ୍ରାସ ପାଇ ଯାଉଥିଲା । ଏକାନ୍ତ ନିଜସ୍ବ ତଙ୍ଗରେ ସେମାନେ ଅଜଣା ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ହୁଏତ ଏହା ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା । ବିରକ୍ଷଣ, ବୋଲି ଦାବା କରୁଥିବା ମାନବର ପାହୁସ, ବୁଦ୍ଧି, ବିଦ୍ୟାକୁ ହୁଏତ ସେ କଳନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ପରି ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଧ୍ୟ ସେଦିନ ସେହି ଅବିନଶ୍ଯର ଶିଶୁରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଥିଲେ ।

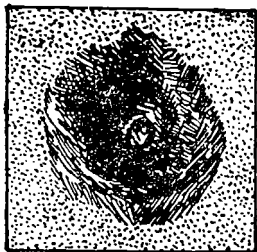
[ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ମହାକାଶଯାନ]

ଏଥର ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ମଙ୍ଗଳ ଯୁଗ୍ମରେ ଅବତରଣେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ । ମଙ୍ଗଳ ଓ ମହାକାଶଯାନ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା

ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ କମି କମି ଯାଉଛି । ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଏତେ ନିକଟରେ ହୁଏତ ଆଜିଯାଏ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ । ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଭିଦ ଭଳି ଜୀବନ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଦିନେ ଥିଲେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରୁ ଜୀବାସ୍ତର ସନ୍ଧାନ ନେବା, ଯେଉଁଥିରୁ ହୁଏତ ଦିନେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ସଙ୍ଗୀତ ପଦାର୍ଥ ବାସ କରୁଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳିଥାନ୍ତା । ଏହାର ବୃହତ୍ ପ୍ରସ୍ତର ଖଣ୍ଡ, ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତମାଳା ଓ ନଘ ନାଳ ଭଳି ଆକୃତି ଧାରଣ କରିଥିବା ଶୁଷ୍କ ଖାଲୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ବେ ଏଠାରେ ନଘ ନାଳ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରାଯାଉଛି । ଯଦି ଜୀବନ୍ତ ବସ୍ତୁ ଏଠାରେ ଥିବାର ଟିକିଏ ସୂଚକ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ମିଳେ ତେବେ ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସଫଳ ହେବ । ମାନବ ସମାଜ ନିକଟରେ ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ଜାତିପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ । ମାତ୍ର ହାୟ ! ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯାତ୍ରା ସବୁ ଯେପରି ଓଲଟପାଲଟ ହୋଇଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଥିବା ମହାକାଶଯାନ ଓ ମହାକାଶଗୁରୁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଗବେଷଣା କରିବା କଥା ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବେଳ ନାହିଁ । ଦୂରରୁ ଠିକ୍ ହିମାଳୟ ଶୋଭା ଧାରଣ କରିଥିବା ରକ୍ତିମ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିସ୍ଫୁଟ ଧବଳ ଅଞ୍ଚଳ ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚର ହେଲାଣି । ରକ୍ତିମ ପୃଷ୍ଠରେ ପୁଣି ଏହି ଧବଳ ଶୁଭ୍ର ଅଞ୍ଚଳ କଣ ? ନରମ୍ୟାନ ଏହି ଧବଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଶୋଭା ଦର୍ଶନ କରୁ କରୁ କହୁଥିଲେ, ଦେଖ ! ମଙ୍ଗଳର ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁ । ଦକ୍ଷିଣ ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଦା ହୋଇ ରହିଥିଲା ବହୁଳ ଆ ଧଳା ବରଫର ଏକ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ । ଦୂରରୁ ଏହା ଠିକ୍ ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଏକ ପର୍ବତମାଳାର ଶୋଭା ବର୍ଦ୍ଧନ କରୁଥିଲା ।

ଦୂରଗନ୍ଧଣ ଯନ୍ତ୍ରର ପରୀକ୍ଷା ନିର୍ବାହୀ ହିମାଗତ ବୁଲାଇ ଚାଲିଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ଏକ ବିରାଟ ଅବକାର ଅଞ୍ଚଳରେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଟକି ଗଲା । ଏ କଣ ଏକ ବୃହତ ଖାଲୁଆ ସ୍ଥାନ ?

ଏହାର ଶେଷ କେଉଁଠି ତାହା ସେତେବେଳେଯାଏ ଜଣାପଡ଼ୁ ନଥିଲା ।
ଚତୁର୍ଥାଶ୍ଵରେ ରହିଥିଲା ଚରଜାୟିତ ଶିଳା ଖଣ୍ଡ । ଏହା ତେବେ

[ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଗହର]

ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅଲମ୍ବିଆ ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ମୁଖଗହର । ସାରା ସୌରଜଗତରେ
ଏହି ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ଆକାର ସବୁଠାରୁ ବୃହତ୍ । ଏହି ବିଶାଳ
ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ସୁବୃହତ୍ ମୁଖଗହରକୁ ଦର୍ଶନ କରି ନରମ୍ୟାନ
ଏକବେଳେ ଭୟାତୁର ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଅନେକ ଦିନରୁ ହିମାଗତ
ଲୁହା ଉଦ୍‌ଗିରିଣ କରୁଥିବା ଏହି ଆଗ୍ନେୟଗିରିରୁ ଅନେକ ତରଳ ଲୁହା
ବୋହିଆସି ସେହି ପବ୍‌ତ ଓ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥାକ ଥାକ ଲୁହା
ମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଦୂରରୁ ଏହା ସାଗର ଲହରୀମାଳା ଭଳି
ତରଜାୟିତ ଲହରୀର ଦୃଶ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ
ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଗାନ୍ଧବ ଲାଗିଥିଲା ଏହି ମହାକାଶଯାନରେ । ତେଣୁ
ଦୂରରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇଉଠୁଥିଲା । ନିକଟରେ
ରହିଥିଲା ଅନେକ ପାହାଡ଼ ପବ୍‌ତ । ମାତ୍ର ଏ କଣ ? ସେଠାରେ ଥିବା
ଶହ ଶହ ପବ୍‌ତ ଶିଖରି ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକର ଶୀର୍ଷ ଦେଶରେ ରହିଥିଲା
ବୃହତକାୟ ଗହର । ମଙ୍ଗଳ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଦିନ ଶିବେଷଣା
କରିଥିବା ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅଜଣା ରହିଲା ନାହିଁ ଯେ ଏହା ହେଉଛି
ଥାରସିସ ଆଗ୍ନେୟଗିରି ସମୂହ । ଏକା ସ୍ଥାନରେ ସୌରମଣ୍ଡଳର
କୌଣସି ଜଣା ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ଆଗ୍ନେୟଗିରି କେଉଁ-

ଠାରେ ରହିଥିବାର ଜଣାନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ କଳାତାଗ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ସେ କଳାକଳା ତାଗ ପରି ଦିଶୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ସବୁ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ବୃହତ୍ ଗହ୍ୱର ମାଳା । ଦ୍ରୁପଦ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଗହ୍ୱର ଓ ଖାଲୁଆ ସ୍ଥାନ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଥିଲା ଓ ଏଠାରେ ପୃଥିବୀ ପରି ସାଗର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ପୂର୍ବରୁ ଭାଇକିଙ୍ଗ-୧ ଯାନ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରୁ ଫରାଦି କରି ଆଣିଥିବା ଅନେକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିଲା । ସେହି ଫଟୋଗ୍ରାଫକୁ ତଳ ତଳ କରି ପଢ଼ିବା କରାଯିବା ପରେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଏହି ଖାଲୁଆ ଅଞ୍ଚଳ ସହ ନରମ୍ୟାନ ଓ ଅନ୍ୟ ସାଥୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପରିଚିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେଯାଏ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାକୁ ଦେଖିପାରି ନଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ତାହା ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ଅନ୍ୟ ଧାରାରେ ରହିଥିଲା । ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ହିସାବ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାବେଳକୁ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକା ଅଞ୍ଚଳ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଚାଲି ଆସିଥିବ ଓ ସେମାନେ ସୁବିଧାରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଓହ୍ଲାଇ ପାରିବେ । ତେଣୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ନିଜ କକ୍ଷ ଚାରିପାଖରେ ଘୂରିବା ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଇଂ. କାରଲେନାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କର ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟ ଓ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ନିଜ କକ୍ଷ ଚାରିପାଖରେ ଘୂରିବା ସମୟକୁ ପଢ଼ିବା କରି ଚାଲିଥିଲେ ।

ମଙ୍ଗଳ ଖୁବ୍ ନିକଟତର ହେଲାଣି । ଏବେ ମହାକାଶଯାନ ଓହ୍ଲାଇବାର ଚିତ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କ୍ୟାପ୍ଟେନ ନରମ୍ୟାନ । ସେହି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଗଲେଣି । କେବଳ ଅପେକ୍ଷା ଅନିଶ୍ଚିତ ଭବିଷ୍ୟତକୁ । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର କେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଓହ୍ଲାଇବେ ତାର ସ୍ଥିରତା ସେତେବେଳେଯାଏ ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ । କ୍ଷୀପ୍ର ବେଗରେ ମହାକାଶଯାନ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।

ବିଭୀଷିକାର କଣ ଅନ୍ତ ନାହିଁ ?

ଯେଉଁଆଡ଼େ ଦେଖ ରକ୍ତମ ଆସ୍ତ୍ର ନେଇ ଉଦ୍‌ଭୀଷିତ ଅଞ୍ଚଳ ।
 ଏକ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ତମ ଭୃଷଣର ବିଶାଳତା ଓ ବ୍ୟାପକତା ଯେମିତି
 ମହାକାଶରୂପମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା । କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶଯାନର ଶେଷ ରକେଟକୁ ଚାଲିବା କ୍ଷମା ନଥାଇ
 ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି । କାରଣ ତାହା ଚାଲିବା ହୋଇଥିଲେ ଖୁବ୍
 ଜୋରରେ ହୁଏତ ମହାକାଶଯାନ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ପିଟି ହୋଇ-
 ଯାଇ ଧୂସ ପାଇଯାଇଥାନ୍ତା । ଏବେ ମହାକାଶଯାନର ବେଗ ଖୁବ୍
 କମିଗଲାଣି । କେବଳ ମାଟିନାର ଉପତ୍ୟକା ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଲାଗି-
 ଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ । ରକ୍ତମ ଆସ୍ତ୍ରରେ ତମକୁ ଥିଲା ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠ ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ସେତେ ପ୍ରଖର ନୁହେଁ । ୨୮ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ କିଲୋ-
 ମିଟର ଦୂରରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଆଲୋକ ଏହି ଗ୍ରହ ଉପରେ ବିକିରଣ
 ହୋଇ ଏହାର ରକ୍ତମ ଆସ୍ତ୍ରକୁ ଆହୁରି ତମଜାର ଓ ସୁନ୍ଦର କରୁଥିଲା ।
 ନରମ୍ୟାନ କହୁଥିଲେ—ମହାକାଶଯାନରେ ଫୁସୁକା ମଙ୍ଗଳଯାନକୁ
 ଖୋଲିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କାରଣ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ
 ଯାତ୍ରାରେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ସେହି ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ
 ମହାକାଶଯାନ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେହିଁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ
 ରୂପପାଖେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବ ଓ ସେଠାକୁ ହାଲୁକା ମଙ୍ଗଳଯାନରେ
 ମହାକାଶରୂପମାନେ ବାହାରି ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ଅବତରଣ କରି,
 ସେଠାରେ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷକରି, ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ କ୍ୟାପ୍-
 ଟୁଲକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଫେରିଯିବେ ମହାକାଶଯାନ ନିକଟକୁ । ମାତ୍ର
 ତାହା ତ ହେଲା ନାହିଁ । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଦର୍ଶନ କରିବା
 ଅବସ୍ଥାରେ ମହାକାଶଯାନକୁ ଗୁଡ଼ିଯିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ
 ଏହି ଯାନରେ ରହିଛି ସୀମିତ ଶକ୍ତି । ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିବା ଏକ-

ମାତ୍ର ରକେଟ୍ । ତେଣୁ ଯଦି ଏହାକୁ ସାରି ଦିଆଯାଏ ଓ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାକୁ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପ୍‌ସୁଲ୍‌ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଫେରିବା ପଥ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ମହାକାଶଯାନର ଗୋଟିଏ କୋର୍ସରେ ଗୁଡ଼ାଗୁଡ଼ି ହୋଇ ବନ୍ଦାହୋଇ ରହିଥିଲା ପତଳା ଧାତୁ ନିର୍ମିତ ମଙ୍ଗଳଯାନ । ଏହା ଏତେ ହାଲୁକା ଯେ ଜଣେ ଦୁଇଜଣ ଏହାକୁ ସହଜରେ ଉଠାଇ ପାରିବେ । ଏହାକୁ ଏକ ବନ୍ଦ ଥିବା ଛତା ସହ ଭୁଲନା କରାଯାଇପାରେ । ଛତାଟିକୁ ଖୋଲିଲେ ଯେପରି ଏହାର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି ପାଏ ଓ ଏହା ୨ ଜଣଙ୍କୁ ଖରବର୍ଷରୁ ମୁରବୀ ପ୍ରଦାନ କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦ ଥିବାବେଳେ ଏହା ରହିବାକୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ସ୍ଥାନ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ, ସେହିପରି ଏହି ଯାନ ବନ୍ଦା ହୋଇ ରହିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଣାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଯିବା ପରେ ୭ ଜଣ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଠଙ୍କୁ ସୁବିଧାରେ ବହନ କରି ମହାକାଶରେ ଯାତ୍ରା କରି ପାରିବ । ମଙ୍ଗଳଯାନ ଅତି ହାଲୁକା ଓ ଏଥିରେ ଅନେକ ହାଲୁକା ଯନ୍ତ୍ରପାତି ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି ।

ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ବିଷୁବରେଖା ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ବିପ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକା କ୍ରମେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲାଣି । କ୍ୟାପଟେନ ହିସାବ କରୁଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ଚେତରେ ସେମାନଙ୍କ ଯାନ ଗତି କରୁଛି ସେହି ଗତିରେ ଗଲେ ହୁଏତ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଚାଲିଆସିଥିବ ।

ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଦ୍ଧତି ସେ । ମଙ୍ଗଳର ଦୂରତା ମାତ୍ର ଏକହଜାର କଲେମିଟର । କେବଳ ଅବତରଣକୁ ଅପେକ୍ଷା । ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠର ବିପ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ ଅବଲୋକନରେ ଲାଗିଥିଲେ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଠମାନେ । ଆଗରେ ବୃହତ୍ ପଦ୍ମଚକ୍ରେଣୀ । ବହୁ ଉଚ୍ଚମାତ୍ର ପଦ୍ମଚକ୍ରେଣୀରେ ଭରପୂର ରହି ଏକ ଅଲୌକିକ ଶୋଭା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ମହାକାଶଯାନର ବେଗ ବହୁତ କମିଯାଇଛି । କେବଳ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପେକ୍ଷା । ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିବାମାତ୍ରେ ମହାକାଶଯାନରେ ଲାଗିଥିବା ଜରୁରୀ ଅବତରଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଡ଼ାକୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦିଆଯିବ ଓ ମହାକାଶଯାନ

ଧୀରେ ଯାଇ ମଙ୍ଗଳପ୍ରସ୍ତ ଉପରେ ଚଲି ବସିବା ପରି ବସିଯିବ । ଏହାହିଁ
ଯୋଜନାର ଅନ୍ତମ ପଦ ।

ମାସ ଏ କଣ ? ସେହି ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତମାଳାର ଶେଷ ଯେ ହେଉ-
ନାହିଁ ! ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତମାଳା ପରେ ଲମ୍ବ ରହିଛି ଏକ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ, ବୃହତ୍
ଗହର । ସେତେବେଳେଯାଏ ସେହି ଗହରର ଗଭୀରତା କେତେ ଜଣା-
ପଡୁନାହିଁ । ଆଲୋକ ବୋଧହୁଏ ସେହି ଗହରର ଶେଷଯାଏ ଯାଇପାରୁ
ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ବିଷୟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ସମ୍ଭବ
ହେଉନାହିଁ । ହାତରେ ଆଉ ସମୟ ନାହିଁ । ଆଉ ୧୦ ମିନିଟ୍ ପରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ । ସେମାନେ ଯେଉଁ
ଗତିରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଗତିରେ ଗଲେ ମାରିନାର
ଉପତ୍ୟକାରେ ନ ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇବେ ସେହି ଅନିକାରାଜ୍ୟର ବିରାଟ
ଗହର ମଧ୍ୟରେ ।

ସମସ୍ତେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ଉପାୟ କଣ ? ପୁଣି ଏକ
ବିପଦ, ଯେଉଁ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା କମ୍ ।
କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟଗ୍ରତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଏଇଥର କଣ ମଙ୍ଗଳର
ସେହି ବୃହତ୍ ଗହରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ୍ତ ସମାଧି ଘଟିବ ? ଗହର-
ଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ମାରିନାର ଭ୍ୟାଲି । ଏହା କ୍ଷମେ ବିସ୍ତୃତ ହୋଇ
ଆସୁଛି ମହାକାଶରୁ ଶାନ୍ତି ଆଗକୁ, ମାସ ସେତେବେଳେଯାଏ ଶକ୍ତି
କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍‌ ରହିଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ ।

ଏକ ଅଜଣା ଆତଙ୍କରେ ସମସ୍ତେ ମିଥ୍ୟୁମାଣ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ।
ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କଣ ? ଆଉ ୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ
କରଳ, ବିଶ୍ୱସିକାମୟ ଅବସ୍ଥାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁଥିରୁ
ମୁକ୍ତି ନାହିଁ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରି କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ନରମ୍ୟାନ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଶୁଣିଲେ—ସ୍ୱଚ୍ଛ ମହାକାଶଯାନର ଗତିପଥ ମଙ୍ଗଳ ଆଡ଼ୁ ଶୀଘ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତିତ
କର । ଚୂଡ଼ାକ ପରି ଆଗପଛ କିଛି ଚିନ୍ତା ନକରି କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ସ୍ୱଚ୍ଛ

ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଆଦେଶ ଚତୁଷଶାତ୍ର ପାଳନ କଲେ । ଇଂ. କାରଲେନାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା : “ମହାକାଶଯାନରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶେଷ ରକେଟର ସୁରତ ଦବାଇ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କର” । ଇଂ. କାରଲେନାଙ୍କ ଭଳି ଅଭିଜ୍ଞ ମହାକାଶ ଇଞ୍ଜିନିୟର ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଏପରି ଅତ୍ତର୍କିତ ଓ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଶୁଣି ସଖିକ ପାଇଁ ଅଟକି ଗଲେ, ମାତ୍ର ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ହାତ ୧୦ମ ରକେଟର ସୁରତ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ଏହା ସଞ୍ଚାଳିତ ହେଲା । ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠର ମାତ୍ର ୨ କିଲୋମିଟର ଉପର ଦେଇ ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସି ହଠାତ୍ ଉଡ଼ିଯାଉଥିବା ଚିଲ ପରି ମହାକାଶଯାନ ଶ୍ଵାସଣ ଧୁଆଁ ଛୁଡ଼ି ଅନନ୍ତ ମହାଶୂନ୍ୟଆଡ଼େ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆଗେଇଲା । ମହାକାଶଯାନର କାଚ ଝରକା ଦେଇ ସେହି ବୃହତ୍ ଗହ୍ଵରର ଭିତରତା ମାୟୁଥିଲେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ । ଏହା କେତେ ଭୟଙ୍କର ? ବୃହତ୍ ଗହ୍ଵରର ଶେଷ ଏତେ ନିକଟରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ୁନଥିଲା । ଏହାର ବିଶାଳ ମୁଖ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା ଅନେକ ଭଗ୍ନ ଶିଳାଖଣ୍ଡ, ବାଲୁକାଂୟା, ସବୋପରି ଲମ୍ବି ରହିଥିଲା କେତେ ହଜାର ମାଇଲ୍ ବ୍ୟାପି ରହିଥିବା ବୃହତ୍ ପବନମାଳା ।

ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ପୁଣି ଥରେ ବଞ୍ଚି ଆସିଥିବାରୁ ମହାକାଶ-ଗୁରୁମାନେ ଯେତେକ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟକୁ ଯାଇ, “ରସଗୋଲ୍‌ଟିକୁ ପାଟି ଭିତରେ ପୁରାଇ ଖାଇ ନପାରି ବାହାର କରିବା ଭଳି” ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଅବତରଣ କରିପାରି ନଥିବାରୁ ହତୋତ୍ତାହିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ମଙ୍ଗଳ ବିଜୟ ଆଶା ସମସ୍ତଙ୍କ ମାନସପଟରୁ ସମେ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିଲା । ସମସ୍ତେ ହତୋତ୍ତାହିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । ଶ୍ଵାସଣ ଶବ୍ଦ କରି ଚାଲିଥିଲା ଏକ ଅଜଣା ପଥରେ ଅସୀମ ମହାକାଶ ଆଡ଼େ ମହାକାଶଯାନ କାନ୍ଦୁବେଶ । ଏଥିର ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ ରକ୍ଷା ନାହିଁ । ଆଉ କେତେ ସମୟ ପରେ ଶେଷ ରକେଟରୁ ଇନ୍ଦନ ସରିଯିବା ପରେ ଅନନ୍ତ ମହାକାଶରେ ଘଟିବ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ୍ତ ସମାଧି । ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁତର ଦୃଶ୍ୟସବୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ନାଚି ଯାଉଥିଲା । ମହାକାଶଯାନ ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର

କପରି ଶୋଚନୀୟ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବ ତାହା ଚିନ୍ତାକରି ଅନେକ ଗାର ସାହସୀ, ମହାକାଶରୁଷ୍ଟ ଲେତକ ବର୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ-ଯାଏ ପୃଥିବୀ ସହ କୌଣସି ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଅଳ୍ପ ଖାଦ୍ୟ କେତେଦିନ ଅବା ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିପାରିବ ।

କ୍ୟାପଟେନ୍ ନରମ୍ୟାନ୍ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତୁତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ କପାଳରେ ସ୍ୱେଦବିନ୍ଦୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଲାଗି ଓ ଏଲିନାଙ୍କ ଭଳି ଦୁଇ ମହିଳା ମହାକାଶରୁଷ୍ଟ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଆଶା ତ୍ୟାଗ ଦେଇଥିଲେ । ଉଭୟେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତ ଯାତ୍ରାପଥର ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଶୋଚନୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଦୃଶ୍ୟପଟ ନିଜ ଆଖି ଆଗରେ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ହଠାତ୍ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଜରୁରୀ ଘଣ୍ଟି ବାଜି ଉଠିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି ହେବାକୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । “ଏହି ସମୟ ସାଧାରଣ ମାନବଙ୍କ ପରି ଲେତକବର୍ଷଣ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ । ଆମକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱର ଜଣେ ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ବୈଜ୍ଞାନିକ । ବିପଦ, ବିଶ୍ୱସିକାକୁ ସାମନା କରିବା ସବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ଥାନ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ବିଶେଷକରି ମହାକାଶଯାତ୍ରାରେ ଆସୁଥିବା ମହାକାଶରୁଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ମୃତ୍ୟୁ ଆସେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସାମନା କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାନ । ସେଥିରୁ ନିସ୍ତାର ପାଇ ନ ପାରିଲେ ମୃତ୍ୟୁ ଆମକୁ ଜର୍ଯ୍ୟ କରିଯିବ । ତେବେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଆମର ଯେଉଁ ଗାରକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ତାହା ଅଗରେ ଲେପ ପାଇଯିବ । ଆମେ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପମାନିତ, ଲଜ୍ଜିତ ହେବା । ଏହି ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ମହାକାଶରେ ଗାର ପରି ଶେଷ ସନ୍ତାନ କରି ମୃତ୍ୟୁ-ବରଣ କରିବାରେ ସିଦ୍ଧି କଣ ?” କ୍ୟାପଟେନ୍ ନରମ୍ୟାନ୍ଙ୍କ ବ୍ରଜ-ଚନ୍ଦ୍ରୀର ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ବାଣ ପରି ନିର୍ଗତ ଏହି ବାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚଳ-ଚଞ୍ଚଳ କରିଦେଲା । ଶଶିକ ପାଇଁ ଅବଶ ହୋଇଯାଇଥିବା ମହାକାଶ-

ରୁଷ୍ଟମାନେ ସତେ ଯେପରି ଚମକି ଉଠିଲେ । ନୂତନ ଆନନ୍ଦ, ଉତ୍ସାହ, ଉଦ୍‌ଘୀପନା ଦେଖାଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ । କ୍ୟାପଟେନ କହୁଥିଲେ ମଙ୍ଗଳଠାରୁ ମାତ୍ର ୩୮ କିଲୋମିଟର ଦୂରରୁ ଫେରି ଆସିଥିବାରୁ ଅବଶୋଷର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ହୁଏତ ଆମେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୁରକ୍ଷ ସଦୃଶ ପତାକା ଉଡ଼ାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାନ୍ତା । କାରଣ ଆମେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାକୋଷ କ୍ୟାପ୍‌ସୁଲ ରହିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚି ନପାରି ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ ପ୍ରଥମ ଶସ୍ତ୍ର ଛୋଇଥାନ୍ତେ । ତେଣୁ ସେ ପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳଜୟ ଠାରୁ ବାରଦର୍ପରେ ମଙ୍ଗଳକୁ ଜୟକରି ପୃଥିବୀ ପ୍ରଜାବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କି ? “ଶିଶୁର ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ସବୁବେଳେ ତାହା ମଙ୍ଗଳକର” ।

ଏ ପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ଭବ କରିବା ଭଳି ବାକ୍ୟ ମହାକାଶରୁଷ୍ଟମାନେ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଶୁଣୁଥିଲେ । ମଙ୍ଗଳଜୟର ଆଶା ଜ୍ଵାଳିତ କରିଥିବା ମହାକାଶରୁଷ୍ଟମାନେ ପୁଣିଥରେ ମଙ୍ଗଳ ଜୟର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ଜାଣିପାରୁ ନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମହାକାଶଯାନ ଶେଷଥର ପାଇଁ ସଞ୍ଚାଳିତ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି—ଏହା କଣ ନରମ୍ୟାନ୍ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତେବେ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ?

ଦୂର ଦିଗବଳୟରେ ସୁନ୍ଦର ଗୋସ୍ତ ନେଇ ଆବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଙ୍ଗଳର ଦୁଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଡିମସ୍ ଓ ଫୋବସ୍ । ଫଟୋଗ୍ରାଫର ମାତାଓଙ୍କା ଉଠାଇ ଚାଲିଥିଲେ ଏହି ଦୁଇ ଉପଗ୍ରହଙ୍କ ଛନ୍ଦ । ମନ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା । ମୃତ୍ୟୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ! ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଯାନରେ ଆସୁଥିବା ମହାକାଶରୁଷ୍ଟମାନେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ମୃତ ପ୍ରାୟ ନିଶ୍ଚଳ ମହାକାଶଯାନକୁ ଠାବ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଓ ଫଟୋ ଏଥିରୁ ପାଇପାରିବେ । ହତୋତ୍ସାହିତ ହୋଇ ମାତାଓଙ୍କା କହୁଥିଲେ, କ୍ୟାପଟେନ ! ଦେଖନ୍ତୁ ଡିମସ୍ ଓ ଫୋବସ୍ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛନ୍ତି ।

ମୋର ମନେ ହେଉଛି ଆମର ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସତେ ଯେପରି ସେମାନେ ଅଟ୍ଟହାସ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

ମାତାଓଜାଙ୍କ କଥା ନ ସରୁଣୁ ନରମ୍ୟାନ କହିଲେ ମାତାଓଜା ତୁମେ ଯାହା କହିଲ ତାହା ଅନେକାଂଶରେ ସତ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଟ୍ଟହାସ୍ୟ ନକରି ଆମକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଡାକୁଛନ୍ତି ଏହା ହିଁ ମୋର ମନେହୁଏ ।

କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଏ ପକାର ଏକ ନୂତନ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଶାସକ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । କ୍ୟାପଟେନ କହିଲେ, ହଁ ଏହାହିଁ ସତ୍ୟ ଯେ, ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ବାଛିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ମଙ୍ଗଳର ଏହି ଦୁଇ ଉପଗ୍ରହ ।

ଗ୍ରେଟିଆ ଉପଗ୍ରହ ଉମୋସର ଆକାର ୧୫ କିଲୋମିଟର $\times$ ୧୨ କି. ମି. $\times$ ୧୧ କି. ମି. । ଏହାର ଆକୃତି ସମାନ ନୁହେଁ । ଏହା ମଙ୍ଗଳଠାରୁ ୨୩,୪୫୯ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ମଙ୍ଗଳଠାରୁ ଏହାର ଦୂରତା କ୍ରମେ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏହାର ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ଉଲ୍‌କା-ମାଡ଼ ଜନିତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଗାତଗୁଡ଼ିକ ପତଳା ଧୂଳିରେ ପୋତି-ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ସମତଳ ଦେଖାଯାଏ ।

ଅନେକ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ଉପଗ୍ରହ ଦୁଇଟି ଗ୍ରହାଣୁ । ଅନ୍ୟ କେତେକ କହନ୍ତି ମଙ୍ଗଳର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଉପଗ୍ରହ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇ ଏହି ୨ଟି ଉପଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

୧୯୮୮ ମସିହାରେ ଫୋବସ୍ ଅଭିଯାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଫୋବସ୍-୧ ଓ ଫୋବସ୍-୨ ଦୁଇଟି ମହାକାଶଯାନ ଏହା ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଏହା ରୁଷ ଚରମରୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ୫୨୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ ଓଜନର ଏହି ରିକେଟରେ ଜାଲେଣୀର ଓଜନ ଥିଲା ପ୍ରାୟ ୩୭୦୦ କିଲୋ । ପ୍ରାୟ ୫୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି

ଏଥିରେ ଖଜା ଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହା ଯାତ୍ରାପଥରେ ଗତିପଥ ବଦଳାଇ ଦେବାରୁ ଏଥିରେ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ଲାଗିରହି ଏହା ମହାଶୂନ୍ୟ ଭିତରେ ଦିଗଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇ କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲା । ଫୋବସ୍-୨ ଅନେକ ଫଟୋ ଉଠାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ମହାକାଶରେ ନିଖୋଜ ହୋଇଗଲା ।

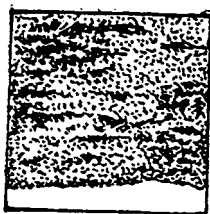
ଫୋବସ୍-୨ ଫୋବସ୍ ଚାରିପଟେ ବୁଲି ତାଠାରୁ ୩୦୦ ରୁ ୫୦୦ କି. ମି. ଦୂରତାରେ ରହିଥିଲା ଓ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳ ପରିକ୍ରମା କରି ପାରୁଥିଲା । ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଦୋଷ ଦେଖାଦେବାରୁ ଭୁବୃଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ଆଉ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଅନେକ କହିଲେ ଫୋବସ୍ ନିକଟରେ ବୁଲୁଥିବା ପ୍ରସ୍ତରଖଣ୍ଡ ସହ ଢୁଏତ ଏହି ଯାନର ସଂଘର୍ଷ ଘଟି ଏହା ଅକାମୀ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଅତି ଶୁଦ୍ଧ ପଥର ମଧ୍ୟ ଅତି ମାଲୁମ୍ । ମାତ୍ର ଏହି ଯାନ ପଠାଇଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଫୋବସ୍‌ର ସାନ୍ଦ୍ରତା ମାତ୍ର ୧ ଦଶମିକ ୧୫ ଗ୍ରାମ ବୋଲି ଜଣା-ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା ନିଦା ପଥରରେ ତିଆରି ନ ହୋଇ ଛୁଦ୍ରପୁକ୍ତ ଓ ଉପରଭାଗ ଶୁଖିଲା, ପଥୁରିଆ ହୋଇଛି ।

ଏସବୁ ବିଷୟରେ ମହାକାଶଚାଷୀମାନେ ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଫୋବସ୍ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କଲୁବେଳେ ସ୍ପଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଫୋବସ୍‌ର ଚନ୍ଦ୍ର ଆସିଯାଉଥିଲା ।

ଡିମୋସ୍ ଓ ଫୋବସ୍

ଏହି ଦୁଇ ଉପଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରୁ ଡିମୋସ୍ ଅତି ଛୋଟ । ଏହାର ବ୍ୟାସ ମାତ୍ର ୨୦ କିଲୋମିଟର, କିନ୍ତୁ ଫୋବସ୍‌ର ବ୍ୟାସ ପ୍ରାୟ ୫୦ କିଲୋମିଟର ଓ ଏହା ସାତେ ସାତ ଘଣ୍ଟାରେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଗୁରୁପାଖରେ ଗୁଲୁଥିବାବେଳେ ଡିମୋସ୍ ସାତେ ୩୦ ଘଣ୍ଟାରେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଗୁରୁପାଖେ ଗୁଲି ଆସେ । ଫୋବସ୍‌ର ଆକୃତି ସମାନ ନୁହେଁ । ଫୋବସ୍ ମଙ୍ଗଳ ଠାରୁ ମାତ୍ର ୧୩୭୮ କି: ମି: ଦୂରରେ ବିଷୁବରେଖା ଉପରେ ରହିଥିବାରୁ ମେରୁ ଆଡ଼କୁ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହା ଦିନରେ ଦୁଇଥର ଉଦୟ ଓ ଅସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଉଲ୍‌କା ମାଡ଼ରେ ଷତବିଷତ ଏହି ଉପଗ୍ରହଟି କ୍ରମେ କ୍ରମେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ହୋଇ ଆସୁଛି ଓ ଆଉ ୧୦ କୋଟି ବର୍ଷ ଭିତରେ ଧୂର ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ ଖସିପଡ଼ିବ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ।

କ୍ୟାପଟେନ କହୁଥିଲେ ଆମ ମହାକାଶଯାନରେ ଯେତକି ଗଳ୍ପ ରହିଛି, ଆମେ ସହଜରେ ଡିମୋସ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବା । ସେଠାରୁ

[ଡିମୋସ୍ ଉପଗ୍ରହର ଫୁଟୁବେଶ]

ଆମକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସଠିକ୍ ଗଣନା କରି ମଙ୍ଗଳଯାନରେ ମାରିନାର ଉପଡ଼ଙ୍କାକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ଆମ ଯାତ୍ରାର ଶେଷ ଚେଷ୍ଟା ।

ଫଳ ଶୁଭ ହେବ ବୋଲି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଶା କରି ଆଗେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେତେବେଳେ ଡିମୋସ୍ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଥିବାରୁ ଓ ଭ୍ୟାଲି ଅଫ୍ ମାରିନାର ବିଷୟରେ ଏଠାରୁ ଗବେଷଣା କରିବା ସହଜ-ସାଧ୍ୟ ହେଉଥିବାରୁ କ୍ୟାପଟେନ୍ ଡିମୋସ୍ ଉପରେ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ଏକ ନୂତନ ଉନ୍ନାଦନା ଖେଳଗଲା ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ମନରେ । ଅନେକ ମନ ଭିତରେ କ୍ୟାପଟେନ୍‌ଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ୍ବ ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଣୟା କରୁଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍‌ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା ଯେ, ଡିମୋସ୍ ଆଡ଼େ ମହାକାଶଯାନର ଗତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କର । ଇଂ. କାରଲେନା ଡିମୋସ୍‌ରୁ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକାର ଅବସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କର । ଏହା ହିଁ ଆମ ପାଇଁ ଶେଷ ଯାତ୍ରା । ଏହାର ସଫଳତା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ, କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ବାରା ସ୍ଥିରକୃତ ହେବ । ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଆଡ଼େ ବୁଲିରହିଥିବା ମହାକାଶଯାନର ସମସ୍ତ ଦୂରଗାନ୍ଧଣ ଯନ୍ତ୍ର ଏବେ ଡିମୋସ୍ ଆଡ଼େ ମୁହାଁଇଲା । ଡିମୋସ୍‌ର ଫୁଲର ଯମଜଳ ଭୂମି ଦେଖି ଉଲ୍ଲସିତ ହେଉଥିଲେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ । ଅତି ଶ୍ରେଷ୍ଠିଆ ଏହି ଉପଗ୍ରହଟିରେ କଦବା କେଉଁଠି କମ ଉଚ୍ଚର ପାହାଡ଼ ରହିଥିଲା । ପର୍ବତମାଳା ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରାୟ ନଥିଲା । ସମତଳ ବାଲୁକାଶୟ୍ୟା ଆଉ ରକ୍ତିମ ରଙ୍ଗର ଗୁଣ୍ଡ ପଥୁରିଆ ମାଟିରେ ଏହାର ଶରୀର ଗଢ଼ା ହୋଇ ଏହା ଯେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ଲଭ କରିଛି, ତାହା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିଲା । ଏହା ପୃଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ସେତେ ଉଜ୍ଜ୍ବଳ ନଥିଲା । ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ମଙ୍ଗଳ ଗୁରୁପାଶେ ବୁଲୁଥିବାରୁ ଏହାର ପୃଷ୍ଠ ବୋଧହୁଏ ସମତଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଡିମୋସ୍ ଆଡ଼େ ଆଗେଇଥିବା ମହାକାଶଯାନର ଗତି କିନ୍ତୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ଡିମୋସ୍ । ତେଣୁ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଉପଗ୍ରହରେ ଓହ୍ଲାଇବାବେଳେ ଅନେକ ଧାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ନଚେତ୍ ବିପଦ ପାଶେ ପାଶେ ରହିଛି ।

ଡିମୋସ୍ଟର ବସ୍ତ୍ରୀର୍ଥ ସମତଳଭୂମି ଦେଖାଗଲାଣି । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶଯାନ ଧୀର ଗତିରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ଏହି ନିର୍ମାଣ ଉପଗ୍ରହ ଆଡ଼େ । ଉପଗ୍ରହର ବାଲି ମାଟିକୁ ତଳ ତଳ କରି ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିଛି । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଶେଷ ରକେଟକୁ ବଢ଼ି ନିଜ ଭିଆଯାଇଛି ମହାକାଶ-ଯାନଠାରୁ । କାରଣ ଏହାକୁ ବଢ଼ି ନିଜ ନିଜେ ମହାକାଶଯାନର ଗତିକୁ କମାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଚାଲିବା କରାଯିବ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ଆଶା ଭରସାକୁ ନିମ୍ନେ ତୁଟାଇ ଦେଇ ଅନିଷ୍ଟିତ ଭବିଷ୍ୟତ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ହେଉଛି । ଭବିଷ୍ୟତ କଣ ହେବ, ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ଲାଭ କଣ ? ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ଶେଷ ପଥ, ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଗ୍ରାମ । ହୁଏତ ଜୟ ନରେତ ପରାଜୟ ଓ ମୃତ୍ୟୁ । କେତେବେଳେ ମହାକାଶଯାନର ଗତି ଧୀର ମନ୍ଦର ହୋଇଗଲାଣି । ଡିମୋସ୍ ବ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି । କ୍ୟାପଟେନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ମହାକାଶଯାନର ଉଇଙ୍କକୁ (ଗୋଡ଼) ଖୋଲି ଦିଆଯାଉ । କାରଣେନା ତାହା ହିଁ କଲେ । ମହାକାଶଯାନର ଜରୁରୀ ଅବତରଣ ପାଇଁ ଏଥିରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ୪ଟି ଗୋଡ଼ ଖୋଲିଗଲା । ଏହି ଗୋଡ଼ର ତଳ ଭାଗରେ ରହିଛି ବୃହତ୍ ଗୋଲକାର ସାପାୟୁକ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ । ଡିମୋସ୍ ମୃତ୍ତିକା ଯଦି ବାହାରିବା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହି ଗୋଲକାର ମଣ୍ଡଳୀର ପରିସୀମା ମହାକାଶଯାନର ଓଜନକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଇପାରିବ । ଇଗଲ ସଦୃଶ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭକରି ମହାକାଶଯାନ । ସମସ୍ତେ ସଜାଗ, କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଡିମୋସ୍ ଭୂସ୍ପର୍ଶ ପରିସ୍ଥାର ହେଲାଣି । ଅବତରଣ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ନିରୂପିତ ହୋଇ ପାରିଲାଣି । ଶୁଷ୍କ ପୃଷ୍ଠି ସାମାନ୍ୟ ପଥୁରିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶଯାନ ଓହ୍ଲାଇବାର ସ୍ଥିତି ହୋଇଛି । ଧୀର ଗତିରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ମହାକାଶଯାନ ।

ଅବଶେଷରେ ସେହି ଶୁଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ନିର୍ମାଣ ଡିମୋସ୍ ବକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ମାଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯାନର ୪ଟି ପାଦ

ଧୀର ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲା । ମହାକାଶରୁସମାନେ ଶଶିକ

[ଡମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରେ ମାନବ]

ଆନନ୍ଦରେ ବିସ୍ମୟ ହୋଇଗଲେ । ପ୍ରଥମ ସଫଳତା ହାସଲ ପରେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସୁକିତ ଥିଲେ । ଏହିଠାରୁ ଚରମ ପରିସାର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ।

କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶଯାନର ଇଞ୍ଜିନ୍‌କୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଗଲା । ୧୮୩ ଦିନ ଚଳନକ୍ଷମ ରହିଥିବା ଉତପ୍ତ ଇଞ୍ଜିନ୍ ଡମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରେ ନିଷ୍କଳ ହୋଇଗଲା । ସମସ୍ତ ମହାକାଶରୁସକୁ ଏହିଠାରୁ ଅତି ସତର୍କର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ । ଡମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରେ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ବହୁତ କମ୍ । ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଓହ୍ଲାଇବା ମାତ୍ରେ ମଣିଷ ଆକାଶକୁ ଆପଣାସ୍ଥାଏଁ ଉଠିଯାଏ । ଏବଂ ପକ୍ଷୀକ ପରି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବୁଲେ । ତେଣୁ କପରି ଭାବେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ, ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଦରକାର । ମଙ୍ଗଳ ଜୟ କରିବା ଥିଲା ମହାକାଶରୁସଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଡମୋସ୍ କମ୍ପା ପୋବସ୍‌ରେ

ଏପରି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅବସ୍ଥା ଭିତ୍ତରେ ସେମାନେ ଯେ ଆସି
ପହଞ୍ଚିବେ ଏହା କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବି କଳ୍ପନା କରିନଥିଲେ । ମହାକାଶ-
ଗୁରୁମାନେ । ତେଣୁ ଏହି ଉପଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ
ତଥା ଗବେଷଣା ସେମାନେ କରିନଥିଲେ ।

ଯାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । “ଯେ
ତେଣେ ଯାଇ, ସେ ଫଳ ଖାଇ” ନ୍ୟାୟରେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରଥମେ ଡିମୋସ୍ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ଧୀରେ ସୁସ୍ଥେ ଅଭିଯାନକୁ
ଆଗେଇ ନେବାକୁ ହେବ, ନଚେତ ସଫଳତା ମିଳିବାରେ ଆଶଙ୍କା
ରହିଛି ।

ଡିମୋୟ୍ରେ ମନବର ପାଦଚିହ୍ନ

ମହାକାଶଯାନର ସ୍ୱଚ୍ଛ କାଚ ଦରଜା ମଧ୍ୟଦେଇ ଫିଷ୍ଟୁରାବେ ଦିଶୁଥିଲା ଡିମୋୟ୍ରେ ବାଲୁକା ଶଯ୍ୟାଯୁକ୍ତ ଶରୀର । ମହାକାଶରୁଦ୍ଧାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହର ସହ ନିରାଶ କରି ରୁଲିଥିଲେ ଏହାର ପୃଷ୍ଠଦେଶକୁ । ମାତାଓଜ୍ଜା ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପୃଥିବୀ ବାହାରର ଏକ ଅନ୍ୟ ଉପଗ୍ରହର ଭୂ-ଭାଗକୁ ତଳ ତଳ କରି ପରୀକ୍ଷା କରି ରୁଲିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଆଶା ଥିଲା ଯେ ଯଦି ଦୈବାତ ଏହି ବାଲୁକା ଶଯ୍ୟାରୁ କୌଣସି ଏକ ଅଶୁଭାବ କିମ୍ବା ଏକକୋଷୀ ପ୍ରାଣୀର ସନ୍ତାନ ପାଇଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ହୁଏତ ଏହା ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବଳି କୃତଜ୍ଞପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏହାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପରେ ହୁଏତ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବଜଗତ ତିଷ୍ଠି ରହିଥିବାର ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଯାଇପାରିବ । ମାତ୍ର ବହୁ ଗବେଷଣା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନିରାଶ ହେବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁଆଡ଼େ ଦେଖ ଶୁଷ୍କ ବାଲୁକା ଓ ପ୍ରସ୍ତର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ଅଂଶ । ଦୂର ଦିଗବଳୟରେ ଏହି ଉପଗ୍ରହର ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲମ୍ବି ରହିଥିଲା ଧଳା ବରଫର ଆସ୍ତରଣ ।

କ୍ୟାପଟେନ ଘୋଷଣା କଲେ ଅତିଶୀଘ୍ର ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାହାରନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ମହାକାଶଯାନ ନିକଟରେ ମହାକାଶରୁଦ୍ଧା ତଥା ଯାନର ସଞ୍ଚାଳକ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍ପର୍ଶ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ଓ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏଲିନା ମଧ୍ୟ ଡିମୋୟ୍ ଉପଗ୍ରହରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିପଦଶଙ୍କୁଳ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାହାରନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯାହାର ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ ସ୍ୱୟଂ ନରମ୍ୟାନ୍ । ତାଙ୍କ ସହିତ ମାତାଓଜ୍ଜା, ଇଂ. କାରଲେନା ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଲଭ ବ୍ରାଇନ୍ ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଯାହା କରିବେ । ହାତରେ ସମୟ କମ୍ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଭିତରେ ସବୁ କାମ ସାରି ଠିକ୍ ସମୟରେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ ନଚେତ୍ ବାଟରେ ଛୁଡ଼ିଆସିଥିବା ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ

କ୍ୟାପୟୁଲକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହେବ ଏବଂ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଧରି ନପାରିଲେ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ତରତର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସବୁ ପଦକ୍ଷେପରେ ବିପଦର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କାରଣ ଡିମୋସ୍ ପୃଥିବୀ ଠିକ୍‌ସାବେ ଗଣନା କରି ଯିବାକୁ ହେବ ଯେପରିକି ମହାକାଶରୁ ଶ୍ୱାମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦରେ ମାଗିନାର ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ । ଏଥର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ଅର୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ । ଉଦ୍ଧାର ପାଇବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପଥ ପ୍ରାୟ ରୁଦ୍ଧ । ତେଣୁ ସାବଧାନତାର ସହ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସିଠିକ୍ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ଆଗେଇଯିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ତା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମସ୍ୟା । ସମସ୍ତେ ଡିମୋସ୍ ବକ୍ଷରେ ପାଦ ଦେବାକୁ ଉଦ୍‌ବେଗ । କ୍ୟାପଟେନ କିନ୍ତୁ ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ଅଜଣା ଉପଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠରେ ଅଟକିତ ଶ୍ରାବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୋଲଖୋଲିଶ୍ରାବେ ଚଳୁଥିବା କରିବାକୁ ବାରଣ କରୁଥିଲେ । ତଥାପି ମହାକାଶରୁ ଶ୍ୱାମାନଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ କ୍ୟାପଟେନ ।

ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଏତେ କମ୍ ଯେ ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ମହାକାଶରୁ ଶ୍ୱା ଯେ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଚାଲିପାରିବେ ଏଥିନେଇ ସନ୍ଦେହ ରହିଥିଲା ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ମନରେ । ଟିକିଏ ଅସାବଧାନ ହେଲେ ଡିମୋସର ଆକାଶରେ ବିହଙ୍ଗ ପରି ଯେ ମହାକାଶରୁ ଶ୍ୱାମାନେ ଉଡ଼ି ନ ବୁଲିବେ ସେ ବିଷୟରେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ । କ୍ୟାପଟେନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ସମସ୍ତ ମହାକାଶରୁ ଶ୍ୱା ନିଜର ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ଶ୍ରାବରେ ଏକ ଲମ୍ବା ଲୌହ ରଜ୍ଜୁଦ୍ୱାରା ମହାକାଶଯାନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରି ରଖିବେ । ଏହାପରେ ସମସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଓହ୍ଲାଇବେ ମହାକାଶ-ଯାନରୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅତି ସତର୍କତାର ସହ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋତା ପିନ୍ଧିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ନରମ୍ୟାନ । ସମସ୍ତେ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ପୋଷାକ ଓ ଯୋତା ପିନ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ମାତ୍ର କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଭୁଲବଶତଃ ନିଜର ଯୋତା ବଦଳାଇବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ।

ମହାକାଶରୁ ଶୁଣି ପୃଥିବୀ ଯୋଡ଼ାରେ ରହିଥିଲା ଭୂମିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଣ୍ଟା । ଏହା ଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହି କମ୍ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଉପଗ୍ରହରେ ମହାକାଶରୁ ଧରି ରଖିପାରେ । ଡିମୋସ୍ ଜୟର ପୃଥିବୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତେଜନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିଲା ଅଟୋମେଟିକ୍ ଭି.ଡି.ଡି. କ୍ୟାମେରା ।

ମହାକାଶଯାନର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏହା ଏ ପ୍ରକାର ଏକ ବିରଳ ସ୍ୱର୍ଗର ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲା । ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ । କେବଳ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପେକ୍ଷା । ମହାକାଶଯାନର ପୃଥିବୀ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କୋଠରୀକୁ ଗୁଡ଼ି ମହାକାଶରୁ ସମାନେ କେତେବେଳୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟସ୍ଥ କୋଠରୀ ମଧ୍ୟକୁ ଆସି ସାରିଲେଣି । ମହାକାଶଯାନର ସେହି କୋଠରୀ କେତେବେଳୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଗଲାଣି । କାରଣ ଏହି କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଉପଗ୍ରହର ବାୟୁ ଯେଉଁ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯାହା ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍ ହିଁ ସବୁ ଅଭିଯାତ୍ରୀ ଦଳଙ୍କ ଆଗରେ ରହିଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ହେବେ ଡିମୋସ୍ ଗ୍ରହରେ ପାଦ ଦେବା ପ୍ରଥମ ମାନବ । କାରଣ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ସେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର କୃତ୍ରିମର ଅଧିକାର କରି କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ହିଁ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ ଅଭ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଅବଶେଷରେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ମହାକାଶଯାନ ଦେହରୁ ଲୁଗିଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ ସିଡ଼ି ଉପର ଦେଇ ଯାନରୁ ପାଦ କାଢ଼ିଲେ ପ୍ରଥମ ମାନବ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ । ସେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ଦୁଇ ହାତରେ ଧରିଥିଲେ ମିଡ଼ିର ଦୁଇ ପାଖର ଲୌହ ଦଣ୍ଡକୁ । ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ହାଲୁକା ଲାଗୁଥିଲା । ମନେ ହେଉଥିଲା ସତେ ଯେପରି ସେ ଲୌହ ଦଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିଦେବା ମାତ୍ରେ ଉଡ଼ିଯିବେ ଆକାଶକୁ । ବହୁ କଷ୍ଟରେ

ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ପକାଇ ତଳକୁ
 ଓହ୍ଲାଇଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ ପରେ ଏଲିନା, ଗୁଡ଼ମାନ୍, ଇଂ.
 କାରଲେନା, କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ୍ ପ୍ରମୁଖ । କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ
 କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍ଟ ପାଦ ଛୁଇଁଲା ଡିମୋସ୍ ଉପଗ୍ରହର ମାଟି ଉପରେ ।
 ସାଥୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲେ ତାଙ୍କର ଏହି ବିରଳ
 କୃତ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ । ଅଟୋମେଟିକ୍ କ୍ୟାମେରା ଓ ଭି.ଡି.ଓ କ୍ୟାମେରା
 ତାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାରେ ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁନଥିଲା ।
 କ୍ୟାପଟେନ୍ ସ୍କଟ୍ଟ ଡିମୋସ୍ ବକ୍ଷରେ ପାଦ ଦେଉ ଦେଉ ଏତେ ବିଶ୍ୱଳିତ
 ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ଭୁଲିଗଲେ ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଉପଗ୍ରହ ଉପରେ
 ପାଦ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି । ସେ ହଠାତ୍ ଆନନ୍ଦରେ କୁହୁ ପଡ଼ିଲେ ।
 ମାତ୍ର ହାୟ ! ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ଟ ଉଠିଗଲେ ଉଚ୍ଚ
 ଆକାଶକୁ ଏବଂ ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପକ୍ଷୀପରି ଭ୍ରାସମାନ ହୋଇ ରହିଲେ
 ଡିମୋସ୍‌ର ଆକାଶରେ । ନରମ୍ୟାନ୍‌ଙ୍କୁ ସେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲେ
 ମନେ ମନେ ସେହିପରି ଉଡ଼ନ୍ତା ଅବସ୍ଥାରେ କାରଣ ତାଙ୍କର ଦୂର-
 ଦର୍ଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଏକ ଶକ୍ତ ରଜ୍ଜୁ ସାହାଯ୍ୟରେ
 ମହାକାଶଯାନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ବହୁ ଉଚ୍ଚ
 ଆକାଶକୁ ଉଠି ନଯାଇ ବାନ୍ଧିହୋଇ ରହିଗଲେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଏକ ଦୂରତା
 ମଧ୍ୟରେ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯୋତା ପିନ୍ଧିବାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ ।
 ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ମହାକାଶକୁ ଉଠାଇ ନେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ଅନ୍ୟ ମହାକାଶଗୁଣ୍ଠମାନେ
 ତାଙ୍କର ଆଡ଼େ । ସାଥୀଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ଅନେକଙ୍କୁ ଆମୋଦିତ
 କରୁଥିଲା । ଏହା ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦର ବେଳ ନଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ୍
 ଆଦେଶ ଦେଲେ ତୁରନ୍ତ ସ୍କଟ୍ଟଙ୍କୁ ତଳକୁ ଖସାଅ । ମହାକାଶଯାନରେ
 ବନ୍ଦାଯାଇ ସ୍କଟ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଶ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବା ରଞ୍ଜୁକୁ ଧରି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ
 ଟାଣୁଥିଲେ ସାଥୀମାନେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ସ୍କଟ୍ଟ ତଳମୁହଁ ହେଲେ ଓ
 କିଛି ସମୟ ଉତ୍ତରେ ତାଙ୍କର ପାଦ ଡିମୋସ୍‌ର ମାଟି ଛୁଇଁଲା !

ଡମୋସର ମାଟି, ବାଲି, ଗୋଡ଼ି ଫଗୁଡ଼ କରି ମହାକାଶରୁ ଶ୍ରୀ-
ମାନେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ମୁଣାରେ ପୁରାଇଲେ । ଏହା ପୃଷ୍ଠର ଅନେକ ପଟେ ଚିତ୍ର
ଉଠାଇଲେ ଓ ଭି.ଭି.ପ୍ର. ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଆଗଲା । ମାନବର ବହୁ ଦିନର
ସ୍ୱପ୍ନ ସାର୍ଥକ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଥିଲା ଯେ ଏହି ବିଜୟ ଦୃଶ୍ୟକୁ
କେବଳ ସାଥୀ ମହାକାଶରୁ ଶ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ୍ ।
ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନଥିଲା ।

ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱସିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରା ରହିଛି ଆଜକୁ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାକୁ ହେବ । ମଙ୍ଗଳ ଜୟ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିପତ୍ର

ସମସ୍ତ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା ଆଶା, ଆଶଙ୍କା ଓ ଭୟ । ସତେ କଣ ଏହିପରି ଏକ ଲେମ୍ବୁର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଶ୍ୱାସୀକାମୟ ଯାତ୍ରା ସଫଳ ହେବ ? ଯାତ୍ରାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଦେଉଥିଲା ବିପଦର ପଦଧ୍ୱନି । ତଥାପି ଶେଷ ଚେଷ୍ଟାରେ ଆଗେଇବାକୁ ହେବ । ଗଣକ ଇଂ. କାରଲ୍‌ନା ଘୋଷଣା କରି ସାରିଲେଣି ଆଉ ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡିମୋସ୍ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ମାରିନାର ଉପତ୍ୟକା ଡିମୋସ୍ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି । ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପସୁଲ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ସମ୍ଭବପରି ହୋଇପାରିବ ।

କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମଙ୍ଗଳଯାନକୁ ମହାକାଶଯାନରୁ କେତେବେଳୁ ଖୋଲିଯାଇ ସାରିଲେଣି । ଏହାକୁ ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରେ ଖୋଲିଯାଇ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଏହାର ଯନ୍ତ୍ରାଂଶକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ । ଇଗଲ ପକ୍ଷୀ ଆକୃତିର ଏହି ଯାନର ରହିଥିଲା ୩ଟି ବୃହତ୍ ପାଦ । ଏହା ଖୁବ୍ ହାଲୁକା ଥିଲା ଓ ୫ ଜଣ ମହାକାଶଗୁରୁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ବସିପାରିବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଏଥିରେ ରହିଥିଲା ।

କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଓ ଏଲିନାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଜଣ ଜଣ କରି ମହାକାଶ-ଗୁରୁମାନେ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଭିତରକୁ ପଶିଲେ । ଲେଡକପୁଣ୍ଡ୍ର ନୟନରେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଓ ଏଲିନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଜଣାଉଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାର ଶୁଭ ମନାସୁଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଯଦି ଅସଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ହୁଏତ ଏହାହିଁ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ଦେଖା । ସମସ୍ତଙ୍କ ପଛରେ ହାତ ହଲାଇ ସ୍କଟ୍‌ଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ କ୍ୟାପଟେନ

ନରମ୍ୟାନ । ମଙ୍ଗଳଯାନର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଯାନ ବାହାର ପଟ୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ କାନ୍ଦର ଆବରଣ ଉପରେ ଝିଲସୁଥିଲା ସ୍ପଷ୍ଟ ଧଳା ଆବରଣର ରଙ୍ଗଯୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟରଶ୍ମି ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାରୁମୁକ ମହାକାଶରଶ୍ମିରୁ ଯାନକୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ ବିପଦ ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗଳଯାନ ପାଇଁ ରହିଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ଗ୍ରହାଣୁ ସଂଘର୍ଷ । ମଙ୍ଗଳ ନିକଟରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରହାଣୁଗୁଡ଼ିକର ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଅନେକ ଛୋଟ ବଡ଼ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡ ଅନେକ ସମୟରେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ମାଡ଼ ହେଉଥିଲା । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହାଣୁ ଖଣ୍ଡ ଏହା ଉପରେ ଖସିପଡ଼େ ତେବେ ଏହି ଯାନର ଧ୍ୱଂସ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

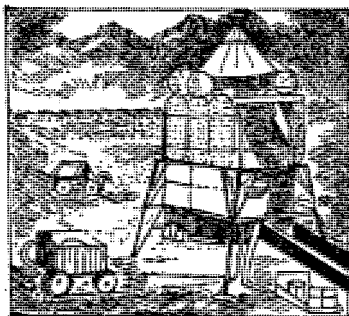
ନରମ୍ୟାନ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଭିତରକୁ ପଶିବା ପରେ ସବୁପ୍ରକାର ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ଠିକ୍ କୋଣରେ ଯାନକୁ ଚାଲିବା କରିବାକୁ ହେବ । ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ବିପ୍ରୀର୍ଣ୍ଣ ମଙ୍ଗଳ ନାଲି ଟହଟହ ରୂପ ଦେଖାଇ ସତେ ଯେପରି ମହାକାଶରୁ ଶବ୍ଦ ଡାକୁଛି । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ । ଯାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଇଞ୍ଜିନ୍ କେତେବେଳୁ ଷ୍ଟାର୍ଟ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । କେବଳ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପେକ୍ଷା । ଶେଷରେ ମଙ୍ଗଳଯାନ ନିଜର ଡେଶା ମେଲାଇ ଉପଗ୍ରହର ମାଟି ଗୁଡ଼ି ଆଗେଇଲା । ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯାନ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗେଇ ଚାଲୁଥିଲା ଖାର ମହାକାଶରୁ ଶବ୍ଦ ବନ୍ଦରେ ଧରି । ସମେ ମଙ୍ଗଳ ନିକଟ ହେଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ଆଡ଼େ ଚାଲି ରହିଥିବା କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଓ ଏଲିନାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପଛରୁ ଏହାର ଚିତ୍ର ଲଭିଗଲା । ସ୍କଟ୍ ଓ ଏଲିନା ଆନନ୍ଦାଗ୍ରୀ ଗଡ଼ାଇ ମହାକାଶରୁ ଶବ୍ଦ ମଙ୍ଗଳକାମନା କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶୁଭଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

ଅନ୍ତମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ

ମଙ୍ଗଳଯାନର ଅଗ୍ରଭାଗରେ କକ୍ଷିଟ ମଧ୍ୟରେ ବସିଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହିଁ ମଙ୍ଗଳଯାନ ସଞ୍ଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଉପରେ ସବୁବେଳେ ଲାଗିରହିଥିଲା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼ । ଏତେ ଜୋରରେ ଝଡ଼ ହେଉଥିଲା ଯେ ଏହା ପୃଷ୍ଠର ରକ୍ତିମ ବାଲୁକା ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିବୁଲି ଏକ ରଙ୍ଗାୟିତ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା ଏହାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ । ଏହାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ରହିଥିଲା ମୁଖ୍ୟତଃ ଅଜୀବ-କାମୁ ବାଷ୍ପ ବିଶେଷ ପରିମାଣରେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯବକ୍ଷାରଜାନ, ଆରଗନ ଭଳି ଅନେକ ବାଷ୍ପ କମ୍ ପରିମାଣରେ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଝଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଭ୍ୟାଲି ଅଫ୍ ମାରିନାର ଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ଶକ୍ତି ଫଗ୍ରହକାଶ କ୍ୟାପସୁଲ ଉପରେ ଜଳୁଥିବା ବାୟୁ ଭେଦକାଶ ନାଲି ଆଲେକ ବାରି ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହା ବଡ଼ ଦୂରରୁ ନିଜର ଉପସ୍ଥିତି ଜଣାଇ ଦେଉଥିଲା ମହାକାଶରୁ ମାନଙ୍କୁ । ନରମ୍ୟାନ ଏହି ଆଲେକକୁ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ଳକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରୁଥିଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଯାନକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ । ନରମ୍ୟାନ ଅତି ସାବଧାନତାର ସହ ଯାନକୁ ରୂଲନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଇଂ. କାରଲେନାଙ୍କୁ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ସଞ୍ଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କ୍ଷମେ ଆଲେକଟି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳରୁ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲା । ମାତ୍ର ଏ କଣ ପୁଣି ଏକ ଚପଦ ! ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ନରମ୍ୟାନ ହତୋତ୍ସାହିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଖାର୍ବିଶ୍ଟାସ ଗୁଡ଼ି ନରମ୍ୟାନ ସତେ ଯେପରି ଦୁଃଖରେ ଗ୍ରାସି ପଡ଼ିଥିଲେ । ବିପତ୍ତିର କଣ ଅନ୍ତ ନାହିଁ ?

ଶେଷ ବିପତ୍ତି

ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପସ୍କୁଲ ରହିଥିବା ସ୍ଥେସନ ନିକଟରେ ଚାଲିଥିବା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପ୍ରାକୃତିକ ଝଡ଼ । ଏହାର ଡାକ୍ତରୀ ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ ସେଠାରେ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଓହ୍ଲାଇବା ଆଦୌ ସମ୍ଭବପର ହେବନାହିଁ ବୋଲି ନିରାଶାନ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । ତେବେ ଏପ୍ରକାର ପ୍ରାକୃତିକ ବିପତ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ କଣ ? କେବଳ ପ୍ରକୃତି ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । ସେମାନେ ସେହି

[ମଙ୍ଗଳଯାନର ଅବତରଣ କେନ୍ଦ୍ର]

ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଆଉ ଏକଦଣ୍ଡ ବାକୀ । ଝଡ଼ର ବେଗ କମିବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶଯାନର ବେଗକୁ ଆହୁରି କମାଇ ଦିଆଗଲାଣି । ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲିଛି ମଙ୍ଗଳଯାନ ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହେବାରେ । କିଛି ବାଟ

ଯିବାପରେ ହଠାତ୍ ଏକ ଅଲୌକିକ ଘଟଣାରେ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଯାତ୍ରୀ
 ଆନନ୍ଦରେ ଆମ୍ବୁହରା ହୋଇଉଠିଲେ । ମଙ୍ଗଳଯାନର ପୃଥିବୀ ସହ
 ସଂଯୋଗକାରୀ ଯନ୍ତ୍ର ହଠାତ୍ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଉଠିଛି । ନରମ୍ୟାନଙ୍କ
 ସହୃଦ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ହତବାକ୍ ହୋଇଗଲେ । ଅଜାଣତରେ
 ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ ଗଡ଼ିପଡ଼ିଲା ଅନେକଙ୍କ ନଷ୍ଟରୁ । ପୃଥିବୀ ସହ ସଂଯୋଗ
 ସ୍ଥାପିତ ହେବା କିମ୍ବଦନ୍ତୀର ବର କଥା ନୁହେଁ । ତେବେ ସେମାନେ
 ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଥକୁ ଧରି ପାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ଆଉ
 ଭୟ କଣ ? ଏହା ପଥରେ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଆସି ମଙ୍ଗଳ ଜୟ
 କରିଥାନ୍ତେ । ଅବଶେଷରେ ସେହି ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଥ ସହ ସଂଯୋଗ
 ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିଥିବା ସତେ ଯେପରି ବିଧିର ଲିଖନ । ଆନନ୍ଦରେ
 ଆମ୍ବୁହରା ନରମ୍ୟାନ ଗୁପ୍ତସ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରି
 ରିସିଭର ଉଠାଇଲେ ଓ ପୃଥିବୀର ଭୂକେନ୍ଦ୍ର ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କଲେ ।
 ସେମାନଙ୍କ ମନୋବଳ ବହୁ ଗୁଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଯାଉଥିଲା । ପୃଥିବୀର
 ଭୂକେନ୍ଦ୍ରରେ ହତାଶ ହୋଇ ବସିରହିଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ଖେଳିଗଲା ଏକ ଆନନ୍ଦର ଲହରୀ, ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚିବାରେ
 ଲାଗିଲେ । ବିଧିର କି ବିବରଣ ବଡ଼ମ୍ବନା । ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ
 ଥରେ ନିଖୋଜ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ପୁଣି ସନ୍ତାନ ମିଳିବା
 ସତେ ଯେପରି ଏହା ପ୍ରଥମ ଘଟଣା । ଏହି ଘଟଣାକୁ ପ୍ରଥମେ କେନ୍ଦ୍ର
 ସହଜରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁନଥିଲେ । ସେମାନେ କଣ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି
 ନାଁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ୟ ?

ପୃଥ୍ୱୀରେ ଆନନ୍ଦ

ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରର ସମ୍ପର୍କ ସଂଯୋଗକାରୀ ଯନ୍ତ୍ର ହଠାତ୍ ସଂକ୍ରିୟ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଶୀର୍ଷ ସମୟରୁ ଜଳୁଥିବା ନାଲି ଆଲୁଅ ବଦଳିଯାଇ ସେଠାରେ ଜଳୁଥିଲା ଏକ ମାଳ ଆଲୋକ । ଏ ଘଟଣା ପୃଥ୍ୱୀବାସୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷିତ ବେଗରେ ଜଣାଇ ଦିଆଗଲା । ସତେ ଯେପରି ସାର ବଣ୍ଟରେ ଏକପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦର ଲହରୀ ଖେଳିଗଲା । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ, ଭାଇସ୍-ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ପ୍ରମୁଖ ଯେ ଯାହାକୁ ପାଇଲେ କୋଳାଗ୍ରତ କଲେ । ଅନେକଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଝରୁଥିଲା ଅବାରତ ଆନନ୍ଦର ଅଶ୍ରୁ । ବହୁଦିନ ଧରି ଆଶା, ଆଶଙ୍କା ଓ ହତାଶ ମଧ୍ୟରେ କାଳ କାଟୁଥିବା ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ମାନେ ସତେ ଯେପରି ଆନନ୍ଦରେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇ ଥିଲେ । ଅନେକ ରସ୍ତା ଉପରକୁ ଚାଲିଆସି ନୃତ୍ୟ କରୁଥିଲେ, କେତେକ ଆତସବାଜି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଏହି ଆନନ୍ଦ ଖବରକୁ ଧୂମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ ପାଳନ କରୁଥିଲେ । ଚାରି ମାସ ତଳେ ଅସୀମ ମହାକାଶ ଭିତରେ ନିଶାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମିଳିବା ସାଗର ଭିତରୁ ଏକ ଛୁମ୍ବ ବାଲିକଣା ଖୋଜି-ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସହିତ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଥିଲା । ସେମାନେ ଯେ ଏତେଦିନଯାଏ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଓ ତିମୋସ୍ ଉପଗ୍ରହ ଜୟକରି ମଙ୍ଗଳ ଜୟ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି, ଏ ଖବର ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦଦାୟକ ସମ୍ବାଦ ଥିଲା । ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏହା କେତେ କୃତଜ୍ଞପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବାଦ ନୁହେଁ ସତେ ? ମଙ୍ଗଳଜୟ କରିବାକୁ ମହାକାଶଗୁରୁ ଶାର ମାନବଙ୍କୁ ଉଗ୍ରବାନଙ୍କ ସହାୟତା କାମନା କରି ବଣ୍ଟର ଅନେକ ଦେବପୀଠରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସାରି ଥିଲା । ବଣ୍ଟର ସବୁଆଡ଼େ ସମସ୍ତେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଭେଦଭାବ ସତେ ଯେପରି ଭୁଲି ଆନନ୍ଦରେ ପାଗଳ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମଙ୍ଗଳଜୟର ସୁ-ଖବର ଶୁଣିବାକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଟେଲିଭିଜନ ଓ ରେଡିଓ ନିକଟରେ ବସି ରହିଥିଲେ ଚାଟକ ପରି ।

ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ଏହି ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସେଦିନ ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳ ଜୟ ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଅନ୍ୟ ଯେପରି କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ନଥିଲା । ଅନେକ ଡିମୋକ୍ ଜୟର କାହାଣୀଠାରୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ପ୍ରକାଶ କରାଥିଲେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନଙ୍କର ନିଖୋଜ ହେବାର ରହସ୍ୟ ଓ ସେଥିସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଫଟୋବନ୍ଧ । ସବୁଠାରୁ କୌତୂହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବାଦ ହେଉଛି ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିମୁଖେ ଆଗେଇଥିବା ସମ୍ବାଦ । ଆଉ କେତେ ସମୟ ପରେ ମଙ୍ଗଳ ପୃଥିବୀବାସୀ ଗର ମାନବଙ୍କ ପାଦତଳେ ଯେ ଆମ୍ଭସମ୍ପର୍କ କରବେ ଏ ପ୍ରକାର ଗରଭପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳ ଯାତ୍ରା ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶି ଦେଇଥିଲା ଗଭୀର ସନ୍ତୋଷ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଫ୍ଲୋରିଡ଼ା ଉତ୍ତରେପଣ ଓ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରଠାରେ ବିଶ୍ୱର ବହୁ ବହୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ବସିଥିଲା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ । ଏଥିରେ ଏହି ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ ପୂଜାନ୍ତପୂଜା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇ ଆଗକୁ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଖା ଦେଉଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ହେଉଥିଲା । ମଙ୍ଗଳଜୟ ଅଭିମୁଖେ ବାହାର ପାରିଥିବା ଅଭିଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ନିରାପଦ ମଙ୍ଗଳ ଅବତରଣ ଓ ଫେରିବା ଯାଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗାଯୋଗ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ସଜାଗ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ମହାକାଶରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାବଳୀକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା ଓ ଏହାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା । ପୃଥିବୀରେ ସତେ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏକ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନ । ଯେଉଁଥିରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଉ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ନାମ ଥିଲା “ମାନବର ମଙ୍ଗଳ ଜୟ” ।

!

ଶେଷରେ ମଙ୍ଗଳଯାତ୍ରା

ଏଣେ ମଙ୍ଗଳଯାନରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠ ଆଡ଼େ । ମାତ୍ର ସେତେବେଳେଯାଏଁ ଡ଼ାକି କମି ନଥିଲା । ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ମଙ୍ଗଳର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଜଣାଇଲେ ନରମ୍ୟାନ । ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ବାଉଁଶ ଆସିଲା “ମଙ୍ଗଳଯାନର ବେଗ କମାଇ ଦିଅ, ପବନର ବେଗ କେତେ ଜାଣିବା ଦରକାର” । ପବନର ବେଗ ମାପକ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଫେରନ୍ତା ବାଉଁଶ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ମହାକାଶଯାନର ଦୁଇ ଉଇଙ୍ଗକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ପଶ୍ଚିମାଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରୁ । ପବନର ବେଗ ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ କମି ଆସୁଥିଲା । ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଭାବେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠର ଓହ୍ଲାଇବା ସ୍ଥାନ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୂରରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଅଲମ୍ପସ୍ ଆଗ୍ନେୟଗିରିର ବୃହତ୍ତମାୟ ମୁଖ ଗହ୍ୱର । ଏତେ ବଡ଼ ଆଗ୍ନେୟଗିରି କାହାର ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିନଥିଲା । ସମସ୍ତେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ବଡ଼ ବିସ୍ମୟନନକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ କରୁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦୀରିତ ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ । ଏଥର ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ ।

ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କେବଳ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ । ସବୁ ଶେଷ । ବେତାର ରେଡ଼ିଓ ବାଉଁଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡର ଖବର ପହଞ୍ଚୁଛି ।

ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ସୂଚନା ଆସିଲା । ମଙ୍ଗଳଯାନକୁ ଆଗ୍ନେୟ ଓହ୍ଲାଇ ଦିଆଯାଉ । ଯେଉଁଠାରେ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପସୁଲ ରହିଛି, ତାହା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଥିବା ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ ପାଖରେ ଯାନକୁ

ଓହ୍ଲାଜବାକୁ ହେବ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ମହାକାଶରୂପମାନେ ଯାନ ଭିତରୁ ପଦାକୁ ଆସିବେ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ଗବେଷଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ମହାକାଶରୂପମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ମୋଟ ୨୦ ଦଣ୍ଡା କଟାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହାପରେ ମୂଳଯାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ । ମୂଳ-ଯାନ ଡିମୋସ୍ଟ୍ରାରେ ଥିବାରୁ କେତେକ ଅସୁବିଧାର ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ପୁନଃ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିଥିବାରୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ, ଆଶଙ୍କାର ଚିନ୍ତା ନଥିଲା ମହାକାଶରୂପଙ୍କ ମନରେ । ସମସ୍ତେ ପ୍ରାୟ ଭୟଶୂନ୍ୟ ଓ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଯାହାପଥରେ ବିଜ୍ଞ ଦୃଷ୍ଟିଥିବାରୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ମହାକାଶରୂପମାନେ ବେଶୀ ସମୟ ଆଉ ରହି ଅଧିକ ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାକାଶରୂପମାନଙ୍କ ନିରାପଦ ପୃଥିବୀକୁ ଫେରିଯିବା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା । କାରଣ ସେତେବେଳକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ଡେରି ହୋଇଯାଉ ଥିଲା । ଠିକ୍ ସମୟରେ ନ ଫେରିଲେ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବାରେ ସନ୍ଦେହ ରହିଥିଲା ଓ ମହାକାଶରୂପଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ବିପତ୍ତି ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା ।

ଶେଷରେ ସେହି ଶୁଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ମଙ୍ଗଳ ଯାନ ଧୀରସ୍ଥିର ଭାବରେ ଗତି କରି ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ରକ୍ତମ ବାଲି ମାଟି ଉପରେ ନିଜର ଡିନିଟିକିଆ ପାଦ ଥୋଇଲା ।

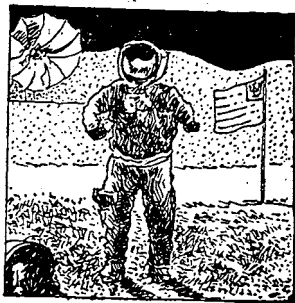

ପରାଜିତ ମଙ୍ଗଳ

ସାର୍ବ ଦିନ ଧରି ଉତ୍କଳାପୁର୍ଣ୍ଣ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା କରି ମହାକାଶ-
ରୁଷ୍ଟମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରାନ୍ତ, ଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଅବଶ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ।
ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ବିଶ୍ରାମ ଖୋଜୁଥିଲା । ମାତ୍ର ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଅତି
ଶୀଘ୍ର ପାଦ ଦେବାକୁ ସମସ୍ତ ମହାକାଶଯାତ୍ରୀ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ।
ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁବାର ଲଢ଼େଇ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା
ତାକୁ ପରାଜୟ ଫାସରେ ବାନ୍ଧିବାକୁ ତତ୍ପରତା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ।
ସମସ୍ତେ କିଛି ସମୟ ଯାନ ଭିତରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବାପରେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହରେ
ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ କିଛି ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ଓ
ଗୋଡ଼ମାଟି ସଗ୍ରହ କରି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ଆଣିବାକୁ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରଯୁକ୍ତି-
ପଦ୍ଧତି ଦରକାର, ସେ ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ପ୍ରଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ
କରୁଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ । ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ବ୍ୟଗ୍ରତ ଅନ୍ୟମାନେ କିଛି
ସମୟ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । କିଛି ଦୂରରେ ଖୁବ୍ ଯୋରରେ
ଝଡ଼ି ଆସୁଥିବାର ସୂଚନା ମିଳୁଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ
ଆମକୁ ଝଡ଼ି ପୃଷ୍ଠରୁ ମହାକାଶଯାନରୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତର୍କ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଲେ ନରମ୍ୟାନ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେହରେ ପୋଷାକ ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଜୋଡ଼ା
ରହିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ନଚେତ୍ ଉମୋସ୍‌ରେ ସ୍ପଟଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଭଲ
ଏଠାରେ ମହାକାଶରୁଷ୍ଟଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯେ ନ ହେବ ତାହା କିଏ କହିବ ?
କାରଣ ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ପୃଥିବୀର ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣର
ଅଧାରୁ କମ୍ । ଝଡ଼ି ସାବଧାନତା ସହକାରେ ସେଠାରେ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ
ହେବ ।

ଶେଷରେ ମଙ୍ଗଳଯାନର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲା । କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ, ଉପ-କ୍ୟାପଟେନ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ, ଇଂ. କାରଲେନା,

[ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ମାନବ ପାଦ ଦେଲା]

ମାତାଓଜା ଓ ଲଭ ଗ୍ରାଜମ୍ ଆଗପଛ ହୋଇ ଧୀରେ ଧୀରେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠ ଆଡ଼କୁ ଯାନର ସିଡ଼ି ବାଟ ଦେଇ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ଅଗରେ ନରମ୍ୟାନ । ବେତାର ବାଉଁ ମାଧ୍ୟମରେ ଝାପ୍ପା ଚନ୍ଦ୍ର ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଟି.ଭି. ପରଦାରେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଉଥିଲା ।

ଅବଶେଷରେ ଘର୍ଷ ପ୍ରଜ୍ଞାସାର ଅବସାନ ଘଟିଲା । ଦିଗ୍‌ବିଜୟୀ ମାନବର ଜୟ ଜୟକାରର ସ୍ୱାରାଶ ବହନ କରି ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠରେ ମାନବର ପ୍ରଥମ ପାଦଚିହ୍ନ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଗଲା । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀ ଆନନ୍ଦରେ ପାଗଳ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ କଲେ । ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏହା କେତେବଡ଼ ସଫଳତା ନୁହେଁ ସତେ ? ନରମ୍ୟାନଙ୍କର ଏହି ଐତିହାସିକ ସ୍ୱାରାଶ ପାଦଚିହ୍ନକୁ ଅଟୋମେଟିକ୍ ଇ.ଡି.ଓ କ୍ୟାମେରା ରେକର୍ଡ଼ କରି ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପଠାଉଥିଲା । ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ମହାକାଶରୁଣମାନେ ମଙ୍ଗଳ ବକ୍ଷରେ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ । ଅନେକ

ଆନନ୍ଦରେ ଆମ୍ଭେ ଘୋର ଦୃଢ଼ ଆଲୋଚନା ଭିତରେ ନିଜ ନିଜକୁ ଆବଦ୍ଧ କରି ରଖିଥିଲେ । ଅନେକଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଗଢ଼ୁଥିଲା ଅବାରିତ ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ । କାରଲେନା ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ମାଟିରେ ଆନନ୍ଦରେ ଗଡ଼ିଗଲେ । ଏହି ମାଟିର ରଙ୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ନ ଘୋର ଘଟେ ? ସମସ୍ତ କଷ୍ଟ ଶିଖିତ ଭିତରେ ଭୁଲିଗଲେ ମହାକାଶରୂପମାନେ । ସେମାନେ ସାବଧାନତାର ସହ ଚାଲିଲେ, ଚାଲିଲେ । କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ କିଛି ସମୟପାଇଁ ଆମ୍ଭେଭିତର ଘୋର ଆହ୍ଲାସିତ ହେଲେ । ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ଉଡ଼ିଲା ଯୁକ୍ତବୟସର ପତାକା ଓ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ପତାକା । ଏକ ସ୍ୱାରକ ଫଳକ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କଲେ ମହାକାଶରୂପମାନେ ।

କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା । ସେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ତାହା କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଏହି ନୂତନ ଗ୍ରହରେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପତ୍ତି କେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆସିଯିବ ତାହା କିଏ କହିବ ? ଇଂ. କାରଲେନାଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା ସେ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପଟେନକୁ ମଙ୍ଗଳଯାନ ସହ ସଂଯୋଗ କରିବେ । ଶବ୍ ନିକଟରେ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପଟେନ ରହିଥିଲା । କାରଲେନା ଓ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗି ଗ୍ରୀଲମ୍ ଆଗେଇଗଲେ କ୍ୟାପଟେନ ଆଡ଼େ । ଶକ୍ତିରେ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଏହି କ୍ୟାପଟେନକୁ ମୂଳ କେନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଅଲଗା କରିବାକୁ ହେଲା ଏବଂ ଏକ ଶକ୍ତି ଲୋଡ଼ି ଦଉଡ଼ା ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହାର ମୁଣ୍ଡକୁ ମଙ୍ଗଳଯାନ ସହ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଗଲା । ନରମ୍ୟାନ ଓ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ମାଟି ଉପରେ ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ମାତାପିତା ଉଠାଇଲେ ଅସଂଖ୍ୟ ଫଟୋଗ୍ରାଫ । ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରିଆ ଜନ୍ମଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ ଆଗୁଆ ଦେଖାଇ ସେହି ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ମଥାନତ କଲେ ଓ କହିଲେ ଏହି ହିଁ ଆମର ପୃଥିବୀ । ଦୂରରୁ ଉଡ଼ିଲା ମୃତ୍ୟୁଦାୟ ପରି ଦିଶୁଥିବା ଏହାର ଉଡ଼ିଲା ଆଲୋକ କେଡ଼େ ଚମତ୍କାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ? ଏକ ତାରକାପରି ଦିଶୁଥିଲା ପୃଥିବୀ । ତନ୍ତ୍ରକୁ ବାରି ହେଉନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଗୌରଜଗତର ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ବିରଜମାନ କରୁଥିଲେ । ନିକଟରେ

କମଳା ଲେମ୍ବୁ ଓ କାଗେଜି ଲେମ୍ବୁ ଆକୃତିର ୨ ଉପଗ୍ରହ ଫୋବସ୍ ଓ ଡିମୋସ୍ ।

ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରୁ ଅଶାଗଲ ଅନେକ ବାଲି, ମାଟି ଓ ପଥର । ଜୀବନର ସହ ଖୋଜିବାକୁ ବହୁ ଚେଷ୍ଟା ହେଲା ମାତ୍ର ସମୟ କମ୍ । ତାହାର ଭିତରେ ସବୁ କାମ ସାରି ଫେରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ମହାକାଶ-ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ । ନରମ୍ୟାନ କିନ୍ତୁ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ । ମଙ୍ଗଳ ମାଟିରୁ ସେ ଆବିଷ୍କାର କଲେ ଯୁଗନିୟମ୍, ପ୍ଲୁଟୋନିୟମ୍, ଲୌହ ଓ ମାଗ୍ନେଜିୟମ ଭରପୂର ରହିଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ସୂତନା । ଏହି ମାଟି ଯେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ-ବାନ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ଅନ୍ୟମାନେ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଖସି ହେଲେ । ଦୂରରେ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ ଦିଶୁଥିଲା ଅଲମ୍ପିୟ ଆଗ୍ନେୟଗିରି ଓ ପର୍ବତମାଳା । ନରମ୍ୟାନ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ସହ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ଥାଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ତାଙ୍କ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବାକୁ ଯୁକ୍ତବୟସ୍କର ଗୁପ୍ତପତ୍ର ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଗୁପ୍ତପତ୍ର ତାଙ୍କର ଅସୁବିଧା କୃଷ୍ଣା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ, ଆପଣ ଏତେ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ ମନ୍ତ୍ର ଶେଷରେ ମଙ୍ଗଳ ଜୟ କରିବା ଅବସରରେ ଆପଣଙ୍କୁ କେମିତି ଲାଗୁଛି ? ପୃଥିବୀ-ବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା କଣ ? ନରମ୍ୟାନ ଗୁପ୍ତପତ୍ରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ସାରା ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଯାନ ଯେ କେତେ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା କହିଥିଲେ । ପୃଥିବୀ ସେଠାରୁ ଯେପରି ଏକ ଆଲୋକ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳର ପ୍ରସ୍ତାବ ଭାବେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି, ତାହା ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ । ପୃଥିବୀ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତ ଦେଖାଦେଉଛି, ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ସବୁବେଳେ ସେହିପରି ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରୁ ବୋଲି ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ । ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଏକ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବୋଲି କହିଲେ । ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରୁ ପ୍ରଥମ ମାନବର ଗୁପ୍ତପତ୍ରଙ୍କ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ, ରେଡ୍ ଓ ଓ ଟେଲିଭିଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସାର କରାଗଲା । ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ଜୀବାସୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଅନେକ ସ୍ଥାନରୁ ପଥର ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ଭୂ-ଭାଗକୁ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଖୋଜି ତାର ଅଭ୍ୟନ୍ତରର ମୃତ୍ତିକା ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଗଲା ।

ଡିମୋୟ୍‌ରୁ ମୋହଭଙ୍ଗ

କିଛି ମଧ୍ୟରେ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଏଥର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ପଦ ଆରମ୍ଭ । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଇଂ. କାରଲେନା ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପୟୁଲ ଓ ମଙ୍ଗଳଯାନକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ରକ୍ତକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । କାରଣ ସେହି କ୍ୟାପୟୁଲ ହିଁ ମହାକାଶରୁଣ୍ୟ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁଠାରୁ ମୁଲ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥ । ସବୁ ଠିକ୍ ଥିଲା । ମଙ୍ଗଳ ମାଟିକୁ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଛୁଇଁ ମହାକାଶରୁଣ୍ୟମାନେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଭିତରେ । କିଛି ସମୟ ଭିତରେ ଯାନ ନିର୍ଜୀବ ମଙ୍ଗଳ ମାଟିକୁ ଶେଷଥର ସାମାନ୍ୟ ବୋହଲାଇ ଆକାଶକୁ ଉଠିଲା । ରକ୍ତମ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହର ସବୁ ମମତାକୁ ଜାଗ କରି ମଙ୍ଗଳଯାନ ଡିମୋୟ୍ ଅଭିମୁଖେ ଆଗେଇଲା । ଯାନ ସହିତ ଝୁଲି ରହିଥିଲା ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ କ୍ୟାପୟୁଲ । ଏହାର ଆକାର ସେତେ ବଡ଼ ନଥିଲା । ଆଶାବଦ୍ଧ ପଦ୍ମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି କ୍ୟାପୟୁଲ ମହାକାଶରୁଣ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଫେରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଭାଗ ଇନ୍ଦନ ଯୋଗାଇ ପାରିବ । ସବୁ ଠିକ୍ ଚାଲୁଥିଲା । ଗଭୀର ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଓ ଆନନ୍ଦ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମଧ୍ୟରେ ମହାକାଶଯାତ୍ରୀମାନେ ଫେରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମଭୂମି, କର୍ମଭୂମି ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠକୁ ।

ମଙ୍ଗଳଯାନ କେତେବେଳେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠ ଗୁଡ଼ି ଯାଉଥିଲା । ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା ଏକ ଲମ୍ବି ରହିଥିବା ଖାଲୁଆ ଅଞ୍ଚଳ । ମାଲଲ ମାଲଲ ଧରି ମାରିନ୍ଦାର ଉପତ୍ୟକାରେ ଲମ୍ବି ରହିଥିବା ଏହି ଖାଲୁଆ ଧାର ଯେ ପୂର୍ବେ ଏକ ନଦୀ ଥିଲା ଏହା ନରମ୍ୟାନ ଆଶା କରୁଥିଲେ । ଠିକ୍ ନଦୀର ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧନ କରୁଥିବା ଏହି ଅଂଶ କିନ୍ତୁ ଶୁଷ୍କ ରହିଥିଲା । ନରମ୍ୟାନ କହୁଥିଲେ ପୂର୍ବେ ଏହା ଏକ ନଦୀ ଥିଲା କି ନାହିଁ, ମଙ୍ଗଳ

ପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବ, ଉଦ୍ଭିଦ, ପ୍ରାଣୀ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ହୁଏତ ସେମାନେ ଆଣିଥିବା ମୃତ୍ତିକା ଓ ପ୍ରସ୍ତରକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରେ ଜଣାପଡ଼ିବ । ମହାକାଶବୃକ୍ଷମାନେ ସେତେବେଳେଯାଏ ଦୂରଗାନ୍ଧବ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ହୁଏତ କୌଣସି ନୂତନ ପଦାର୍ଥ ଚଷ୍ମ ଆଗକୁ ଆସି ଯାଇପାରେ ।

କେତେଜଣ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଆଖିକୁ ନିଦ ନାହିଁ । ଡିମୋସ୍ ଉପଗ୍ରହରେ ନ ପଡ଼ିଥିବା ଯାଏ ସବୁବେଳେ, ସବୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପଦ ଲାଗିରହିଛି ଏହା ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ । ଗ୍ରହାଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ବିପତ୍ତି ଥିଲା । ସୌରଗ୍ୟବଶତଃ ଅନେକ ଛୋଟ ବଡ଼ ଗ୍ରହାଣୁ ଅନବରତ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠରେ ମାଡ଼ି ହୋଇ ଅନେକ ସାନ ବଡ଼ ଗହ୍ବର ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଏହି ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଘଟଣାରୁ ବର୍ତ୍ତି ଆସିଥିଲା ।

ଡିମୋସ୍ ଫମେ ନିକଟ ହେଲାଣି । ଏଥର ସେମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳ-ଯାନ ଛାଡ଼ି ଡିମୋସ୍ ବକ୍ଷରେ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଦୂରଗାନ୍ଧବ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଓ ଏଲିନା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମଙ୍ଗଳ-ପୃଷ୍ଠକୁ । ଫମେ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଡିମୋସ୍‌ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମଙ୍ଗଳଯାନକୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଖସାଗଲା । କାରଣ ଏହା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଝୁଲି ରହିଥିବା ଶକ୍ତି କ୍ୟାପଟେନରେ ସାମାନ୍ୟ ଧକ୍କା ଲାଗିଲେ ଏହା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବିସ୍ଫୋରଣ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କ ସହ ମହାକାଶଯାନ ଇଟାଦିକୁ ଆଖିପିଛୁଳାକେ ଧ୍ବଂସ କରିଦେବ । ଅତି ସାବଧାନତାର ସହ ମହାକାଶଯାନର ନିକଟରେ ଏହି ଶକ୍ତି କ୍ୟାପଟେନକୁ ରଖି ଦିଆଗଲା । ତନ୍ତ୍ର ରହି କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପଟେନର ଓହ୍ଲାଇବା କାର୍ଯ୍ୟଫଳକୁ ସଞ୍ଚାଳିତ କରୁଥିଲେ । କ୍ୟାପଟେନ ରହିବା ପରେ ଏଥିରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଭକ୍ତକୁ ଛୁଇଁ କଲେ କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ । ଦୂରରେ ମଙ୍ଗଳଯାନ ଡିମୋସ୍ ବକ୍ଷରେ ନିଜର ଭିନ୍ନଟିକିଆ ପାଦ ପକାଇ ବସିଗଲା । କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ୍ ଓ

ଏଲିନା ମଙ୍ଗଳ ଅଭିଯାନର ସଫଳତାରେ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ । ମହାକାଶ-
ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ସ୍ୱାଗତ କଲେ । ଏହି ଅଭିଯାନର ସଫଳତାରେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବଦାନ ଯଥେଷ୍ଟ ରହିଥିଲା ।

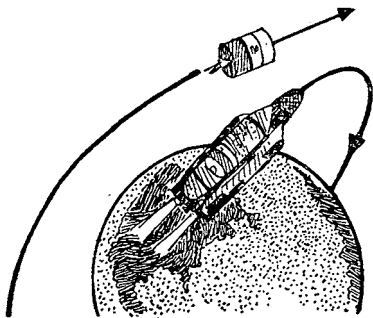
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଶକ୍ତି
କ୍ୟାପସୁଲକୁ ମହାକାଶଯାନରେ ଠିକ୍ ଭାବେ ସଂଯୋଗ କରିବା । ଏହା
ଯେଉଁଳି କଷ୍ଟକର ଏଥିପାଇଁ ସେତିକି ସାବଧାନତା ଆବଶ୍ୟକ ।
ନଚେତ୍ ଏତେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପରେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ବିଫଳରେ ପରିଣତ
ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ୍
ନିଜେ ତେଣୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରୁଥିଲେ ।

ଅତି ସାବଧାନତାର ସହ ମହାକାଶଯାନରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଥିବା ଏକ ଛୋଟ କ୍ରେନକୁ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲ ସହ ସଂଯୋଗ କରାଗଲା ।
ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲକୁ କିପରି ଭାବେ ମହାକାଶଯାନରେ ବିପଦମୁକ୍ତ ଭାବେ
ସଂଯୋଗ କରାଯିବ ଏ ବିଷୟରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଟ୍ରେନିଂ ପାଇଥିଲେ
ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ । କ୍ରେନଟିକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସଂଯୋଗ କରାଯିବା
ପରେ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅପେକ୍ଷା । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା ।
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରୀକ୍ଷାରୁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ଥିବାର ପ୍ରମାଣିତ ହେବା-
ପରେ କ୍ରେନ ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଠାଇଲେ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲକୁ ।
ମହାକାଶଯାନର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ଏକ ଛୋଟ ଜେଟ୍ ବିମାନ ଆକୃତିର
ଏହି କ୍ୟାପସୁଲକୁ ସଂଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ
ସ୍ଥାନ ରହିଛି ମହାକାଶଯାନର ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ । ଅତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସହ
ଏହାକୁ ଉଠାଇ ନିଆଁଗଲା । ମହାକାଶଯାନର ପୃଷ୍ଠଦେଶ ଉପରକୁ
କିଛିବାଟ ଝୁଲିରହି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଏହା ନିମ୍ନଗାମୀ ହେଲା । କ୍ୟାପଟେନ
ହିଁ ନିଜେ ଏହାର ସଂଯୋଗ ପଦ୍ଧତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ
ନିଜେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଏହାକୁ ନିମ୍ନଗାମୀ କରିବାକୁ ସୁଇଚ୍ ଦବାଇ
ରୁଲିଥିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହି କ୍ୟାପସୁଲ ଖସିଲା ଓ ଶେଷରେ
ଲମ୍ବ ଭାବରେ ଧୀର ହୋଇ ମହାକାଶଯାନ ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ଲାଗିଗଲା ।
ସଂଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ରହିଥିବା ସାମାନ୍ୟ ସୂଚକ ଠିକ୍ କରୁଥିଲେ

କାରଲେନା । ଏହା ଲାଗିଯିବା ପରେ ସଂପୃକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ନଟ୍ ବୋଲ୍ଟକୁ ଅଟୋମେଟିକ୍ ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଦୂର କରି ଦିଆଗଲା । ମହାକାଶ-ଯାନରେ ଏହାର ସଂଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ । ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲରୁ ଆସିଥିବା କନେକ୍ସନ ତାରକୁ ମହାକାଶଯାନର ଜାଲେଣି ପ୍ରବୋଧ୍ୟ ସହ ସଂଯୋଗ କରାଗଲା । ଏହା ହିଁ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲ ସଂଯୋଗର ଶେଷ ପଦ । ସୂରୁରୁପେ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଚାଲିଥିଲା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠକୁ ମଥାନତ କରି ପ୍ରଣାମ କରି ସମସ୍ତ ମହାକାଶଚାରୀ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ଉଠିଲେ ମହାକାଶଯାନ ଭିତରକୁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥା ବେଳେ ଡିମୋସ୍ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସେହି-ଠାରେ ଗୁଡ଼ିଦିଆଗଲା ମଙ୍ଗଳଯାନକୁ ପରିଚାଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ । ହୁଏତ ଏହା ମାନବଙ୍କର ଡିମୋସ୍ ଅଭିଯାନର ଏକ ସ୍ଵାରଣା ହୋଇ ରହି-ଯିବ । ମାତ୍ର ଦୁର୍ଘଟ ମଙ୍ଗଳଯାନ କେତେଦିନ ଯାଏ ଏହା ପୃଷ୍ଠରେ ଅବା ରହିପାରିବ ? ଦୁର୍ଘଟ ଓ କମ୍ ଓଜନଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳପୃଷ୍ଠକୁ ନେବାର ପ୍ରଧାନ ଯାନ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ରୁକ୍ତି ନଥିଲା । ମଙ୍ଗଳଯାନରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଜଳୁଥିଲା ଅନେକ ମାଲ ଓ ନାଲି ମାୟୁନ ଆଲୋକ ।

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

ଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କ୍ରେଡେବେଲ୍ ମହାକାଶଯାନର ଇଞ୍ଜିନ୍ ସଞ୍ଚାଳିତ ହେଲାଣି । ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବାକୁ ଯେପରି ଶକ୍ତ ଶକ୍ତ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ ଏଠାରେ ସେପରି ଅବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଶୁଦ୍ଧ ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠ ଆଉ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସତେ ଯେପରି ମହାକାଶରୁ ଯେମାନଙ୍କର ବାରଉ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଥିଲା ।

[ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ]

ଯଦି କ୍ୟାପଟେନରେ ଅଗ୍ନି ଶ୍ରୀଯୋଗ ହେବାମାତ୍ରେ ଏହା ଉପରକୁ ମୁହଁ କରି ରହିଥିବା ମହାକାଶଯାନକୁ ଆକ୍ସିପିଟୁଲାକେ ମହାଶୂନ୍ୟକୁ ଉଠାଇ ନେଲା । ପଛରେ ରହିଗଲେ ପରାଜିତ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଡିମୋସ୍ । ଆଗକୁ ୧୮° ଦିନର ଅବସ୍ଥାନ୍ତ ଯାଏ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ

ପାଇଁ କି ପ୍ରକାର ବିପତ୍ତି ଆଗକୁ ରହିଛି କିଏ କହିବ ? ଡିମୋସ୍
ଆଡ଼େ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ଯନ୍ତ୍ର ଯାହାଯ୍ୟତ୍ତେ ଚାହିଁଥିଲେ କ୍ୟାପଟେନ
ନରମ୍ୟାନ । ଏହା ପୃଷ୍ଠର ମଙ୍ଗଳଯାନରେ ଜଳୁଥିବା ଆଲୋକ
କେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁରୁ ଦୂରଭୂତ ହୋଇ ସାରିଲୁଣି । ଏଥର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୃଥିବୀ । ମହାକାଶରୂପମାନେ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । ଅନବରତ
ଭାବେ ମାନସିକ ଉଦବିଗ୍ନତା ଓ କ୍ରୋର ଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସତେ ଯେପରି
ସମସ୍ତେ ହାଲିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଇଂ. କାରଲେନା ଓ ଉପ-
କ୍ୟାପଟେନ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାକାଶଯାନ ଚାଲିନାର ଦାୟିତ୍ୱ
ଛାଡ଼ି କ୍ୟାପଟେନ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଫେରନ୍ତା ରାସ୍ତା ବିଶେଷ ଅସୁବିଧାଜନକ ନଥିଲା । କାରଣ ପୃଥିବୀ
ଭୂକେନ୍ଦ୍ର ସହ ସେମାନଙ୍କର ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା,
ସମସ୍ତ ଖବର ପ୍ରତି ମିନିଟ୍ରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁଥିଲା ଓ ଅନେକ
ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା । ତା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିରାଟ ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ
କେତେବେଳେ କଣ ଯେ ଘଟିଯିବ ତାର କିଛି ନିଶ୍ଚିତତା ନଥିଲା ।
ସେଥିପାଇଁ ସବୁବେଳେ ମହାକାଶରୂପମାନଙ୍କୁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ
କରିବାକୁ ହେଉଥିଲା ।

ଆଗରେ ନୀଳଗ୍ରହ

ପୃଥିବୀ ପରି ହିବାବର୍ଷି ମହାକାଶରେ ନ ଥିବାରୁ ସେଠାରେ ସମୟ ଜଣା ପଡ଼ୁନଥିଲା । ଘନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକପିଣ୍ଡୁଳା ସହ ଗତିକରି ଚାଲିଥିଲା ମହାକାଶଯାନ ପୃଥିବୀଆଡ଼େ । ଶହ ଶହ ନକ୍ଷତ୍ର ଦୂର ଆକାଶରୁ ଆଖି ମିଟିମିଟି କରି ସତେ ସେପରି ଏହି ଆଲୋକ ପିଣ୍ଡୁଳାକୁ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ଅନେକ ଉଲ୍‌କା, ଗ୍ରହାଣୁ ଶୀଘ୍ର ଗତିରେ ବେଗଶାଳୀ ଥିଲେ ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏଠାରେ ସମୟ ଗତି କରିବା ପରି ଜଣାପଡ଼ୁଥିଲା । ପ୍ରାୟ ୮୦ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ଆଉ ୫୦ ଦିନ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାକାଶରେ ଛାଡ଼ିଆସିଥିବା ଶକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରଞ୍ଜାମ ଥିବା କ୍ୟାପସୁଲକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାପରେ ଯାଇ ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବେ ।

କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଆଖିକୁ ନିଦ ଆସୁ ନଥିଲା । ଏତେବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାତ୍ରା ମୁଣ୍ଡରେ, ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ସେ ଶୋଇ ପାରିବେ ବା କିପରି ? ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡିତ ଆଖି ଶଶକ ପାଇଁ ବୁଜି ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ଓ ପୁଣି ସଜାଗ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା ।

ତମେ ପୃଥିବୀ ନିକଟତର ହେଉଥିଲା । ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କାରକାରୁ କମଳାର ଆକୃତି ଧାରଣ କରିସାରିଲାଣି ମାଳ ପୃଥିବୀ । ଦୂରବାକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ରକେଟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରୂଡ଼ାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ କ୍ୟାପଟେନ । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମହାକାଶରେ ପଦଯାତ୍ରା କରି ଏହି କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରେ ଶକ୍ତି କ୍ୟାପସୁଲକୁ ସଂଯୋଗ ଦେବେ ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଏଠାରେ ମହାକାଶରେ ପଦଯାତ୍ରା କରି ଏହାକୁ ସଂଯୋଗ କରିବା

ସେତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ଇଂ. କାରଲେନାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ
୭ ମାସରୁ ଅଧିକ କାଳ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହୋଇଛି । ମହାକାଶ—

[ପୃଥିବୀ]

ଯେଉଁଠାରେ ବାୟୁ ନାହିଁ, ଘନ ଅନ୍ତକାର । ଆଗକୁ ପଛକୁ ଯିବାପାଇଁ
କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶକ୍ତି ମିଳିବାର ଆଶା ବୃଥା ଏଠାରେ ଚାଲିବା ଏକ
କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ । ସେଇଥିପାଇଁ “ସ୍ପେସ୍ ଡ୍ରାକ” ପାଇଁ ଅନେକ ଦିନ
ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବପଦଶଙ୍କୁଳ ଓ
କଷ୍ଟକର ।

ପରିଶେଷରେ ସେହି ଅନ୍ତମ ସମୟ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ।
ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରୁ ମହାକାଶଯାନରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତି କ୍ଷମେ
ସରି ସରି ଆସୁଛି । ସେହି ଅନୁପାତରେ ମହାକାଶଯାନରୁ ଗତି ମଧ୍ୟ
କମିଗଲାଣି । ଆଉ ମାତ୍ର ୪୫ ମିନିଟ୍ ପରେ ସେମାନେ ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳରେ
ପହଞ୍ଚିବେ । ମହାକାଶଯାନର ଗତି ଅତି ଧୀର ହୋଇଗଲାଣି । ସେମାନଙ୍କ
ନିକଟରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟ, ଅମ୍ଳଜାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ
ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସରି ଆସିଲାଣି ।

ଧୀର ବେଗରେ ଚାଲିଥିଲା ମହାକାଶଯାନ । ଶକ୍ତି ରକେଟରେ ଜଳୁଥିବା ଆଲୋକ ଦୂରଗନ୍ତବ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲାଣି । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ୧୦ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବର ଏକ ଦୃଢ଼ ରଙ୍ଗୁ ସହ ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଏକ ଓଜନିଆ ବସ୍ତୁ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଏହି ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ ରକେଟ୍ ଏକ କୃତ୍ରିମ ଆକର୍ଷଣ ବଳୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ଘୂରି ଚାଲୁଥିଲା ପ୍ରାୟ ୧ ମାସ ଧରି । ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ମଧ୍ୟ ସ ମିଳି । ଆଉ କିଛି ଦିନ ଭିତରେ ଏହା ହୁଏତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ମହାଶୂନ୍ୟରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତା ଧୂବରୁ ଏହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିନେବାକୁ ହେବ । ହାତରେ ଅନେକ ସମୟ ରହିଛି । ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଶକ୍ତି ରକେଟର ଆଲୋକ କ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲାଣି । ମହାକାଶଯାନର ଗତି ଧୀର ହୋଇଗଲାଣି । ସ୍ଥିର ହେବାକୁ ଆଉ ବୋଧହୁଏ କମ୍ ସମୟ ଲାଗିବ । ଅବଶେଷରେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ମହାକାଶଯାନ । କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମହାକାଶଯାନକୁ ଠିକ୍ ଶକ୍ତି ରକେଟ୍ ନିକଟରେ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଗଲା । ବ୍ୟୋମଯାନ ଯେପରି ବିମାନବନ୍ଦରରେ ଧୀରସ୍ଥିର ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଥାଏ, ମହାଶୂନ୍ୟ ବକ୍ଷରେ ସେହିପରି ଏହା ସ୍ଥିର ଭାବେ ଅଟକି ଗଲା । ମାରବ, ନିଶ୍ଚଳ ମହାକାଶଯାନର ପ୍ରଥମ ଦରଜା ଖୋଲିଲା । ଏହାପରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କୋଠା । ଏହି କୋଠାଘରୁ ହିଁ ୨ୟ ଦରଜା ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ୨ୟ ଦରଜା ଖୋଲିବା ପରେ ଇଂ. କାରଲୋନା ହିଁ ମହାକାଶକୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ନେଇ ଲମ୍ବ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ମହାକାଶରେ ଚାଲି ଚାଲି ପହଞ୍ଚିବେ ଶକ୍ତି ରକେଟ୍ — ନିକଟରେ ୧ ଏହାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଯିବ ଓ ମହାକାଶଯାନରେ ସଂଯୋଗ କରିଦିବା ପରେ ହିଁ ମହାକାଶଯାନ ପୁଣି ଶମତାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆଗେଇବ ।

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ମହାକାଶଯାନର

ଜଉମୁଦା ପରି ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା ଓ କାରଲେନା ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଖଟାଇ ଲମ୍ପି ପ୍ରଦାନ କଲେ ମହାକାଶ ବସର ଅନନ୍ତ ଅସୀମ ଏନ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଅଂତଳ ମଧ୍ୟକୁ । ଦୂରରେ ଜଳୁଥିଲା ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକାରୀ ରକେଟର ଆଲୋକ । ସେହିଯାଏ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ ମହାକାଶ ଭିତରେ ତାଙ୍କୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗେଇ । ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ଦେହରେ ଲାଗିଛି ଅନେକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ । ଯାହାକି ଏନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରି ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ରକେଟ ସ୍ଥଳଯାଏ ଆଗେଇ ନେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗଉଥିଲେ ମହାକାଶ ମଧ୍ୟରେ କାରଲେନା । ସେ ମହାଶୂନ୍ୟ ଭିତରେ ଜଳରେ ସନ୍ତରଣ କରିବା ଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ଆଗେଇ ଚାଲୁଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ଅଭିଜ୍ଞ, କୁଶଳ ମହାକାଶଗୁଣ କାରଲେନାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ପୂର୍ବରୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେଇଛି । ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗେଇ ଯାଉଥିଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ଆଡ଼େ । ମହାକାଶ-ଯାନ ଭିତରେ ରହି କ୍ୟାପ୍ଟେନ ତାଙ୍କୁ ଦରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ହେଲ୍ମେଟରେ ଲାଗିଥିବା ଇଅର୍ ଫୋନ୍ ଯୋଗେ ସେ କ୍ୟାପ୍ଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଶୁଣି ପାରୁଥିଲେ ଓ ସେହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କାରଲେନାଙ୍କୁ ବହୁ ସମୟ ଲାଗିଗଲା । ମହାକାଶରେ ଚାଲିବା ଯେ କିଭଳି କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର ତାହା ନ ଜାଣିବା ଲୋକ ଅନୁମାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶେଷରେ କାରଲେନା ହିଁ ବିଜୟୀ ହେଲେ । ଶକ୍ତି ରକେଟକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଗଲା କୃତ୍ରିମ ଆକର୍ଷଣ ମଣ୍ଡଳରୁ । ଫେରିବା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ । ମହାକାଶଯାନରୁ ଯାଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରଜୁକୁ ଧରି ଧରି ମହାକାଶଯାନ ଆଡ଼େ ଆଗେଇ ଆସିଲେ କାରଲେନା । ହାଲୁକା ଶୋଲ ପରି ଶକ୍ତି ରକେଟଟି ତାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମହାକାଶଯାନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା । ଏହାପରେ ମହାକାଶଯାନରେ ଏହାର ସଂଯୋଗ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ରକେଟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ଏଲିନା ଏହାର ଶାଦ୍ୟନଳୀକୁ ସଂଯୋଗ କଲେ ମହାକାଶରୁରାଜ ଶାଦ୍ୟନଳୀ ସହ । ସେମାନେ ଏଥିରେ ସଞ୍ଚିତ ରହିଥିବା ଶାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ଓ ଏଥିରେ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଅମ୍ଳଜାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗି କଲେ । ଏଥିସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶକ୍ତି ରକେଟକୁ ମହାକାଶଯାନରେ ସଂଯୋଗ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷ ହେଲା ।

ଏଥର ମହାକାଶଯାନର ଅନ୍ତିମ ପର୍ବର ଶୁଭ୍ରରମ୍ଭ । ମହାକାଶ-ରୁଷମାନେ ପ୍ରସନ୍ନ ହିଁ ରହିଥିଲେ । ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ଯାହାର ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପର୍ବ ପ୍ରାୟ ସରିଯାଇଥିଲା । ଆଗରେ ପୃଥିବୀ ସତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରି ଡାକୁଥିଲା । ମହାକାଶଯାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଆଉ ମାତ୍ର ୫୦ ଦିନର ଯାତ୍ରା । ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ହିଁ ଅପେକ୍ଷା ।

ଶେଷ ଯାତ୍ରା

ସେତେବେଳେଯାଏ କ୍ୟାପଟେନ ହସଖୁସିରେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଯୋଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ଭୂପୃଷ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ର ସହ । କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଚରମ ଭୃଷ୍ଟିର ହସ । ଏତେଦିନ ଯାଏ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ କେବେ ହସ ଦେଖି ନଥିବା ଅନ୍ୟ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ୟାପଟେନଙ୍କ ଖୁସି ସହ ସମତାଳରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲେ । ପୃଥିବୀ ଓ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ୫୦ ଦିନର ଗସ୍ତ । ସମସ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛନ୍ତି ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ।

ନରମ୍ୟାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା । କାରଲେନା ଶକ୍ତି ରକେଟର ଇଞ୍ଜିନ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗକାରୀ ସୁଇଚ୍‌କୁ ଚିପିଲେ । ତରୁଣଶାନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ଗର୍ଜନ କରି ମହାକାଶଯାନ ଚାଲିଲା ପୃଥିବୀ ଆଡ଼େ । ଆମୋଦିତ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ କାଳ ସାଙ୍ଗ, ସାଥୀ, ପରିବାର, ପିଲାଛୁଆଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଏକପ୍ରକାର ଜୀବନକୁ ପାଣି ଛଡ଼ାଇ ଯାଇଥିବା ଦୁବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରୁ ଫେରୁଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଆଉ ସେପରି କୌଣସି ଚିନ୍ତା ବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନଥିଲା । କେବଳ କ୍ୟାପଟେନ ନରମ୍ୟାନ ଓ କାରଲେନା ଯାନର କକ୍ସିଟରେ ବସିରହି ଯାନର ଚାଲିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ପରିବାର, ପରିଜନଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ମଗ୍ନ ଥିଲେ । ପରିବାର, ପିଲାଛୁଆଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ନାଉଥିଲା । ଏକବର୍ଷ ସମୟ ତାଙ୍କୁ ହଜାରେ ବର୍ଷ ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଏ ପ୍ରକାର ଏକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ, ଜୀବନ ମରଣର ଯାତ୍ରାକୁ ସୁସ୍ଥ ଶରୀରରେ ଫେରି ଆସିବା କେହି କେବେ ଆଶା କରିନଥିଲେ । ଅନେକ ମହାକାଶରେ ଏକବର୍ଷ କଟାଇବା ଠାରୁ ଆଉ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟ କଣ ଅଛି ?

ପୃଥ୍ୱୀକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କର ମହାକାଶଯାନ ଆଗେଇଥିଲା
 ଶୀଘ୍ର ଗତିରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ । ୩୦ ଦିନ ବଡ଼ ଗଲାଣି । ଆଉ
 ୨୦ ଦିନ ପରେ ପୃଥ୍ୱୀମାତାର ଦର୍ଶନ ମିଳିବ । ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର
 କୋଳାହଳମୟ ପୃଥ୍ୱୀର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ଏକପ୍ରକାର ଭୁଲି
 ଯାଇଥିଲେ ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ । ଚରମ ଶାନ୍ତିରେ ଅନେକ ଶୋଇ
 ଯାଇଥିଲେ । କେତେଦିନ ଯାଏ ସେମାନେ ଶୋଇ ରହିଥିଲେ ତାର
 କିଛି ସଂକଳ୍ପ ନଥିଲା । ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆଉ କୌଣସି
 ପ୍ରକାର ଗବେଷଣା, ମହାକାଶ ଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନାହିଁ । ଯେଉଁ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି, ତାହା ହେଲା ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ପୃଥ୍ୱୀ-
 ମାତାର ଦର୍ଶନ କରିବା ।

ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧନା

ଆଜି ଡିସେମ୍ବର ୨୫ । ପବନ ବଡ଼ଦିନ ପାଳନରେ ମସୃଗୁଲ୍ ପୃଥ୍ବୀବାସୀ, କିନ୍ତୁ ଅନେକା ଜଣେଲେ ଅତି ଗୋଟିଏ ପଦ ପାଳନ କରିବାକୁ । ଯାହାକି ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆଣି ଦେଇଛି ଏକ ବିରଳ କୃତବ୍ଧି ।

ସାରା ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ଅଖିରେ ନିଦ ନାହିଁ । ସଂସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ । ଅନେକ ବର, ମହାକାଶଯାନ, ମଙ୍ଗଳ ଚନ୍ଦ୍ରୀ ମହାକାଶଗୁଣକୁ ସ୍ବାଗତ ସମ୍ବନ୍ଧନା ଜଣାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଅମେରିକାରେ ଏଥିପାଇଁ ସରକାର ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଛୁଟିଦିନ । ଡିସେମ୍ବର ୨ ତାରିଖ ଦିନ ୧୦ଟା ବେଳେ ମହାକାଶଯାନ କାନ୍ବେର ସତବେ ଓହ୍ଲାଇବ କେପ୍ କେନେଡ଼ି ମହାକାଶ ଷ୍ଟେସନରେ । ସେଠାରେ ପ୍ରଥମେ ମହାକାଶଗୁଣମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାଗତ କରିବେ ମୁକ୍ତବସ୍ତ୍ର ପ୍ରେମିତେଜ୍, ମହାକାଶ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀପରିଷଦର ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥ୍ବୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗରର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହା ପୂର୍ବର ସାଗର ବନ୍ଧରେ ନ ଓହ୍ଲାଇ ଯିଥାସଲଖ ଉଡ଼ାନାହାଜ ପରି ଉଡ଼ିଆସି ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠ କରିବ । ସେହି ପ୍ରକାର ଆଧୁନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ମହାକାଶଯାନ କାନ୍ବେରରେ ।

ପ୍ରାୟ ୧୫ ଦିନ ଆଗରୁ କେପ୍ କେନେଡ଼ି ମହାକାଶ ଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଦ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ପୃଥ୍ବୀର ବହୁ ଦେଶର ଅନେକ ସାମ୍ବାଦିକ, ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ସବ ଦେଖିବାକୁ । ପୃଥ୍ବୀବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅତୁଳ୍ୟ ଦିବସର ସ୍ମାରକକୁ ପଦସ୍ଥାପନକୁ ଦୂରଦର୍ଶନର ଅନେକ କ୍ୟାମେରା ଅନେକ ଦିନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ଶୁଣିଆଡ଼େ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ, ନବ ଉନ୍ମାଦନାରେ ସମସ୍ତେ ପାଗଳ ।

ଶେଷରେ ଡିସେମ୍ବର ମାସର ବଡ଼ଦିନର ଗଣିସାରା ନିନ୍ଦା ଯାଇଥିବା ରକ୍ତମ ଯୁଯ୍ୟ ୨୫ ତାରିଖ ସକାଳୁ ପୂର୍ବ ପ୍ଳୋରିଡ଼ାର

ଆଶିର୍ବାଚନ ମହାସାଗର ତୀର କରି, ସାଗର ତେଉକୁ ରକ୍ତିମ ଆଗ୍ନରେ ଆଲୋକିତ କରି ଘୋରଡ଼ା ଉପକୂଳର କଳାମାଟି ଛୁଇଁଲା । ଏଥୁପ୍ରସ୍ତୁତ ପୃଥ୍ୱୀବାସୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ନୂତନ ଆଲୋକର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହେଲା । ସାରା ବଣ ଆଜି ପାଗଳ । ସବୁଆଡ଼େ କାମ ବନ୍ଦ । ଅପେକ୍ଷା ସେହି ଅମୃତ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ । କପରି ଦିନ ୧୦ଟା ବାଜିବ । ଦୋକାନୀ ଶୀଘ୍ର କାମ ସାରି ଫେରୁଛି ଘରକୁ । ଗାଡ଼ି, ମଟର, ରିକ୍ସା ସବୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଆସିଲାଣି ରାଜସ୍ୱାରେ । ଯେଉଁ ବଜାରରେ କୋଳାହଳମୟ ଯାହାର ଦୁନ୍ଦୁଭ ଶୁଭ୍ରଥୁଲା, ସେଠାରେ ନୀରବତା । ସମସ୍ତେ ଏହି ଶରତପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଯାହାର ଶେଷ ଫଳାଫଳ ଦେଖିବାକୁ ଟି. ଭି. ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡି ହେଲେଣି ।

ଅନେକ ଦେବାଳୟରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଭିଚ୍ଛୁ ଅନେକ ଦିନରୁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସେହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା—ହେ ଭଗବାନ ! ଶୀଘ୍ର ମାନବଙ୍କୁ ମହାକାଶଯାତ୍ରାର ଯମାଳୟରୁ କୁଶଳରେ ଫେରାଇ ଆଣ ।

ଘୋରଡ଼ାରେ ସମୟ ଦିନ ସାତେ ୯ଟା । ସ୍ନେହନରୁ ଶୁଭିଚ୍ଛା ଡାକବାଜି ଯନ୍ତ୍ରର ଚକ୍ରାର । ମହାକାଶଗୁରୁମାନେ ନିକଟତର ହେଲେଣି । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ପୃଥ୍ୱୀ ମାଟି ଛୁଇଁବେ । ସେଠାରେ ଲାଗିଥିବା ଏକ ବିସ୍ଫଟକାୟ ଟି. ଭି. ରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଲାଣି ମହାକାଶଯାନ ଭିତରର ଦୃଶ୍ୟ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ହର୍ଷୋତ୍ସୁକ୍ତି ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଆମୋଦିତ ପୃଥ୍ୱୀବାସୀ, ଜୟ ଜୟକାର ଧ୍ୱନୀରେ ଘୋରଡ଼ାର ଗଗନ ପବନ ମୁଖରିତ କଲେଣି । ବୋଧହୁଏ କୌଣସି ଶରକୁ ଏପରି ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ଆଜି ମଙ୍ଗଳଜୟୀ ମହାକାଶଗୁରୁଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଉଛି ।

ଅପେକ୍ଷାରତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି କିଭଳି ଭାବେ ଏହି ମହାକାଶ-ଗୁରୁମାନେ ତିନି ତିନି ଥର ମହାକାଶରେ, ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ମଧ୍ୟ ଜୀବନଦାନ ପାଇଛନ୍ତି । ଧନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ, ଧନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା, ଧନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶରତ ।

ଅବଶେଷରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅପେକ୍ଷାର ଅବସାନ ହେଲା । କୁହୁଡ଼ିଦେଇ ଦୂର ଦିଗ୍‌ବଳୟରୁ ଦିଶିଲଣି ମହାକାଶଯାନର ଚିତ୍ର । ଏହା ଉଡ଼ାନାହାନ ଭଳି ପୃଥିବୀର ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଓହ୍ଲାଇବ । ଓହ୍ଲାଇବାବେଳେ ଏହା ପଛରେ ଲାଗିଛି ଅନେକ ପାରରୂପ । ଠିକ୍ ଉଡ଼ାନାହାନର ଆକୃତି । ପଛରେ କୌଣସି ରକେଟ ନାହିଁ । ଯାହାବେଳର ଶୁଭ ଓଜନଦାର ରକେଟସବୁ ଶେଷ । ଜୟ ଜୟକାର ଧ୍ୱନୀରେ ଆକାଶ ଓ ମହାମଣ୍ଡଳକୁ କମ୍ପାଉଥିବା ଲେକକ ମଧ୍ୟରେ ଧୀର ଗତିରେ ଓହ୍ଲାଇଲା ମହାକାଶଯାନ । ଏହାର ଆକାରରେ କୌଣସି ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ନଥିଲା, ଏକବର୍ଣ୍ଣ ମହାକାଶରେ କଟାଇ ମଧ୍ୟ ଏହା ସେହିପରି ଜାଲୁଲ୍‌ମାନ ରହିଥିଲା ।

ମହାକାଶଯାନ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗଢ଼ୁଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନଯାଏ ଆସି ଏହାର ଚକା ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଗଲା । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ରଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରୁ ଗଢ଼ିଆସିଲା ଦୁଇଟୋପା ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ । ଧନ୍ୟ ମହାକାଶରୂପୀ, ଧନ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହସ । ପୃଥିବୀବାସୀ ମାନବଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମେ ଜୀବନକୁ ପାଣିଛଡ଼ାଇ କେତେବଡ଼ ସଫଳତା, କୃଷିର ଆଶି ନଦେଲ ସତେ ? ଜୟ ଜୟକାର ଧ୍ୱନୀରେ ଆକାଶ ପାତାଳ କମ୍ପି ଥିଲା । ମହାକାଶଯାନର ପ୍ରଥମ ଦରଜା ଖୋଲିଲା । ଆଗରେ ବାରଦର୍ପରେ ଥିଲେ ନରମ୍ୟାନ, ତାଙ୍କ ପରେ ଗୁଡ଼ମ୍ୟାନ, କ୍ୟାପଟେନ ସ୍କଟ, ଇଂ. କାରଲେନା ପ୍ରମୁଖ ।

ମହାକାଶରୂପୀମାନେ ହାତ ହଲାଇ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । ବହୁ କ୍ଷିପ୍ର ପୃଥିବୀର ମାୟାମମତା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ମହାକାଶରୂପୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଣିପାତ କଲେ ପୃଥିବୀ ମାଟିକୁ । ଏହାର ମାଟିରୁ ମୁଁ ଓ ଏ ନେଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଲାଗାଇଲେ । ଆନନ୍ଦାଶ୍ରୁ ଗଢ଼ି ଯାଉଥିଲା ପ୍ରମୁଖ ଚକ୍ର ଉପର ଦେଇ । ମାଟି ଉପରୁ ନରମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରଷ୍ଟ୍ରପତି ତାଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଆଲିଙ୍ଗନରେ ଆବଦ୍ଧ କରି ନେଇଥିଲେ । କେତେ ସମୟ ସେମାନେ ଏହି ଆବଦ୍ଧତା ମଧ୍ୟରେ ରହିଗଲେ । ସେତେବେଳେ ରଷ୍ଟ୍ରପତି ଭୁଲି-ବୁଲେ ସେ ରଷ୍ଟ୍ରପତି ବୋଲି । ନରମ୍ୟାନ୍ ହିଁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ

ଲଭ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ । “ତୁମେ ହିଁ ଏହି ମାଟିର ପ୍ରକୃତ ଗର ସନ୍ତାନ” କଥା ପଦକ ବାହାରି ଆସୁଥିଲା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପାଟିରୁ । ସେ ମହାକାଶରୂପମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ଦରେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ଚାଲିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜନତାଙ୍କ ସମୁଦ୍ର ଭିତରେ ଗାର ମହାକାଶରୂପମାନେ ସମେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଆଯାଉଥିଲା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯାନରେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯେ ଶୁଷ୍କ ଉପେକ୍ଷା କଲେ । ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଡାକ୍ତରୀ-ପରୀକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ, ପରେ ସେମାନେ ସାଧାରଣଙ୍କ ସହ ଯାଇ ମିଶି ପାରିବେ । ହୁଏତ ମହାକାଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ କୌଣସି ଅଜଣା, ଆଜିକାଲି ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାବାଣୁ ଆସିଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅନେକ ବେଳୁ ଡାକ୍ତରୀ ଦଳ ଅପ୍ରେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ଜନସମୁଦ୍ରର ଆଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଚେର କରିଥିଲା । ମହାକାଶରୂପମାନେ ସାଧାରଣଙ୍କ ସହ ନୃତ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କି ଆନନ୍ଦ, କି ଉତ୍ସବ, କି ଉନ୍ମାଦନା । ପୃଥିବୀବାସୀ ମାନବର ଏହା ଏକ କେତେ ବଡ଼ ବିଜୟ ସତେ ? ବିଜୟ ଉତ୍ସବ ଚାଲିଥିଲା ଅନେକ ସମୟ ଯାଏ । ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିଆଗଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକୋଷ୍ଠକୁ । ଏହାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଦିଆଗଲା ଗାୟକତ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା । ମଙ୍ଗଳ ଓ ଡିମୋସ୍ ପୃଷ୍ଠରୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ମାଟିଗୋଡ଼ି ଉପରେ ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଲା ଅନେକ ଦିନଯାଏ । ଏଥିରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆବିଷ୍କାର କଲେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ବିଷୟରେ ଅନେକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯାତ୍ରାକୁ ଏହି ତଥ୍ୟ ଅନେକ ସୁଧ ଯୋଗାଇଲା ।

ମଙ୍ଗଳ ପରୀକ୍ଷା ବରଣ କଲା ସତ ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଜୀବନକୁ ପାଣିଛଡ଼ାଇ ମୃତ୍ୟୁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଯେଉଁ ଗାର ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ଏକବର୍ଷ କାଳ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୃତ୍ୟୁର ରୂପ ଦର୍ଶନ କରୁ କରୁ ସଫଳତା ହାସଲ ନଲେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଗାରର ସମ୍ମାନ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ସେମାନେ ହିଁ ପୃଥିବୀମାତାର ସବୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗାର ସନ୍ତାନ । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ।

